విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యం

రచన

పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య

ప్రజాశక్తి కార్యాలయం
బెజవాడ

ప్రచురణ నెం. 132.

ఎనిమిది అణాలు

పర్మిట్ నెం. కె. 13/సి.—20,000
ప్రజాశక్తి ప్రెస్, బెజవాడ.

మొదటి అధ్యాయం

తెలుగుతేజము దీప్తిజెందగ తెలుగు వెలుగులు దిశలనిండగ
తెలుగుతల్లిని గొలువ దీక్షతొ తరలిరావోయ్ తమ్ముడా॥

జీవనదులౌ కృష్ణ గౌతమి శ్రీ పినాకిని తుంగభద్రలు
కులనగంబుల పగిది నొప్పెడు నల్లమలలును పాపికొండలు
ఘనవనంబులు గనులు మిక్కిలి గణుతిగాంచిన యోడరేవులు
మేల్మి బంగరు తెనుగు తల్లికి మేని భూషలు తమ్ముడా॥

శకపురుషుడౌ శాలివాహను, శౌర్యసాహసులు చాళుక్యుల,
కాకతీయుల కదనతలముల కృష్ణరాయల జైత్రయాత్రల
అరిభయంకరులై, నిపుణులై అసమసాహస మెసగ వైరుల
గసిమసంగిన తెలుగు వీరుల ఘనత పాడరా తమ్ముడా॥

సిద్ధ నాగార్జునునికొండ ప్రసిద్ధి బొందిన బౌద్ధశిల్పము
అమరకీర్తి విరాజితం బమరావతీ స్థూపాల శిల్పము
సరిగమల క్రమమెడలకుండగ స్వరము పలికెడు హంపిశిల్పము
తెలుగు శిల్పకళా ప్రపూర్ణత తెలుపుచున్నవి తమ్ముడా॥

ఆంధ్రభారత గ్రంథరచనా పండితుడు తిక్కన కవీంద్రుడు
మేటి తంబురమీటి రాగము లాలపించిన త్యాగరాజును
సరళపదములజేర్చి ముత్యపుసరులుగూర్చిన అప్పరావును
తెలుగు సాహిత్యంపు పట్టులతేనె జేర్చిరి తమ్ముడా॥

— ముక్కామల నాగభూషణం

2

ఆంధ్రప్రజల చరిత్ర చాల ప్రాచీనమయింది. 3000 సంవత్సరాల క్రితమే మన ఆంధ్రజాతినిగూర్చి ప్రాచీన పుస్తకాలలో ఉదహరించబడి ఉంది. బుద్ధుడు అశోకచక్రవర్తుల కాలానికే ఆంధ్రుల రాజ్యం చాల బలిష్టంగా ఉండేది. కోటగోడలతోకూడిన పట్టణాలు, వర్తక వ్యాపారాలతో అభివృద్ధి చెందుతూ వచ్చాయి. బౌద్ధమతాన్ని, విజ్ఞానాన్ని ఒక్క తెలుగు దేశములోనే గాక ఇండోనీషియా దీవులకు, సయాం, కంబోడియాలకు కూడ తీసుకువెళ్లాం. 1867 సంవత్సరాల క్రితం శాలివాహన చక్రవర్తి కాలంలో మన దేశంమీదికి విరుచుకుపడ్డ శత్రుదాడులను మన ప్రజలు అరికట్టారు. విజయసూచకంగా శాలివాహన శకాన్ని, మన ఆంధ్రశకాన్ని ఏర్పాటు చేశాం. ఆ రోజులలో తూర్పున చైనాతోను, పడమట రోమను సామ్రాజ్యంతోను వర్తకవ్యాపారం ఆంధ్రులము సాగించేవారము. ఆకాలపు రోమను నాణ్యములు ఆంధ్రలో అనేక స్థలములలో దొరికాయి. మన ఓడలు మోటుపల్లి, ముఖలింగం మొదలగు రేవులనుండి బయలుదేరి సముద్రాలను దాటి వర్తక వ్యాపారాన్ని, విజ్ఞానాన్ని ఇతర దేశాలకు తీసుకు వెళ్లుతూఉండేవి.

ఆ రోజులలోని ఆంధ్రుల గొప్పతనం, విజ్ఞాన చిహ్నాలు అమరావతి, జగ్గయ్యపేటలలోని బౌద్ధస్థూపాలలో, నేటికీ కనబడుతూఉంది. ఘంటశాల, నాగార్జునికొండ, ఎల్లోరా శిల్పాలు, అజంతా చిత్తరువులు మన విజ్ఞానాన్ని, గొప్పతనాన్ని నేటికీ జ్ఞప్తికి తెస్తున్నాయి. 1500 సంవత్సరాల క్రితం పల్లవులు, చాళుక్యుల రాజ్యకాలంలో మన ప్రజల కళానైపుణ్యాన్ని నెల్లూరు, కంచి. మహాబలిపురం, వేంగీ శిల్పాలలో నేటికీ చూడవచ్చు. కాకతీయ శిల్పాలు వరంగలులోను, రాయలనాటి శిల్పం హంపీ కట్టడాలలోను నేటికీ మన విజ్ఞానాన్ని చాటుతున్నాయి.

వేయి సంవత్సరాలక్రితం రాజరాజనరేంద్రుని కాలంలో నన్నయ మహాభారతాన్ని తెలుగులో వ్రాశాడు. తిక్కనపండితుడు నెల్లూరు మనుమసిద్ధి ఆస్థానంలో నన్నయ్య ముగించని 15 పర్వాలు ముగించాడు. తెలుగు భాష, తెలుగుదేశంలోని వివిధతెగల భాషలనుండి, ప్రాకృతంనుండి అభి

వృద్ధి చెందుతూ వచ్చింది. మహాభారతం వ్రాయడానికి ముందే మనభాష చాల అభివృద్ధిచెందినది. కాని భారతానికి ముందున్న ఆంధ్ర గ్రంధాలు నశించాయి. దొరకడములేదు. ఇప్పుడు మనకు దొరికిన తెలుగు భాషా పుస్తకాలలో మొదటిది, తరువాత మన కవులకు, పండితులకు దారి చూపించింది. మన ప్రజల నిత్యజీవితంలో పారాయణంచేసే ఉద్గ్రంధం గాబట్టి, మహాభారతాన్ని ఆదికావ్య మంటున్నాం. బమ్మెర పోతన భాగవతం నేటికీ ప్రజలను ఆకర్షిస్తూవుంది. శ్రీనాధుడు, కృష్ణదేవరాయల ఆస్థానపండితులు అల్లసాని పెద్దనలాంటి పండితకవులు తెలుగుభాషలో ప్రబంధ రచనలను చేశారు. బద్దెభూపాలుడు, పాల్కురికి సోమనాధుడు మొదలు వేమన, వీరబ్రహ్మం వరకు సంఘ సంస్కర్తలు మన ప్రజలలో చైతన్య కలిగించడానికి ప్రజల కర్ధమయ్యేటట్లు పద్యాలలోను, గేయాలలోను వ్రాసిన ప్రజా సాహిత్యం మనకు కొల్లలుగా ఉంది.

తెలుగుసంగీతమెంతో అభివృద్ధి చెందింది. కర్ణాటసంగీతానికి పునాదులు వేసినవాడు కాకతీయకాలపునాటి సారంగదేవరాయలు. త్యాగరాజు భక్తిగేయాలు కర్ణాటకసంగీతానికి పరిపూర్ణవికాసంకల్గించాయి. దక్షిణభారత దేశమంతటా, త్యాగరాజు కీర్తనలు సంగీతానికి ఓనమాలయ్యాయి.

మొల్లలాంటి కవయిత్రులు, రుద్రమదేవి నాయకురాలి లాంటి రాజకీయ పరిపాలనా దక్షులు, మాంచాలలాంటి వీరకన్యకలు తెలుగుస్త్రీలను ముందుకు నడుపమంటున్నారు.

వేలకొలది సంవత్సరాలుగ అభివృద్ధిచెందుతూ వచ్చిన మనతెలుగు ప్రజలు, కాపు, కమ్మ, రెడ్డి, గౌరకళింగ, శెట్టిబలిజ, గౌడ, యాదవ మొదలగు వ్యవసాయకులు, పద్మసాలీ, దేవాంగ, తొగటి, కర్ణకారీ మొదలగు చేనేత పారిశ్రామికులు, కమ్మరి, కుమ్మరి, వడ్రంగి, రజకులు, అగ్నికులక్షత్రియులు, విశ్వబ్రాహ్మణులు మొదలగువృత్తిదారులు, వైశ్యులు బ్రాహ్మణులు, ఆదిమాంధ్రులము అందరం కలిసి ఒక తెలుగుజాతి అనే చైతన్యంతో ఒక తెలుగు రాజ్యాన్ని ఏర్పరచుకోక ముందే మనదేశం, దాదాపు 200 సంవత్సరాల క్రితం ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల చేతుల్లో

పడింది. 1766 లో నైజాం నవాబు కోస్తాజిల్లాలను ఇంగ్లీవారికి వశం చేశాడు. రాయలసీమజిల్లాలను 1800 సంవత్సరంలో ఇంగ్లీషుప్రభుత్వానికి ఇచ్చివేశాడు. దీనికి ప్రతిఫలంగా మిగిలిన తెలుగుదేశంపైనా, నైజాంక్రింద ఉన్న కర్ణాటక. మహారాష్ట్ర ప్రాంతాలపైనా, నైజాం నిరంకుశ పరిపాలనాన్ని కాపాడుతామనీ ఇంగ్లీషుప్రభుత్వం హామీ ఇచ్చింది.

రెండవ అధ్యాయం

కల్లోల గౌతమీ వెల్లువల కృష్ణమ్మ
తుంగభద్రావల్లి పొంగి పారినచాలు
ధాన్యరాసులె పండు దేశాన
కూడు గుడ్డకు కొదువ లేదోయ్

పసిడి పాతరనీది పగుల నోరూరె నోయ్
నీలో నీకేపెట్టి నెత్తిచే యెటూరు
దేశాన్ని దిగమ్రింగి పోయినారోయ్
మోసాన్ని గుర్తెరిగి కాపాడవోయ్

ఉత్తరాదీ మొదలు దత్తమండల మంత
తెలగాణ ప్రాంతములో చెలిమి గలిగించాలి
కలసి మెలసీ నేడు పోవాలోయ్
కలిమి బలము గూర్చుకోవాలి

ముక్కోటి బలగమోయ్ ఒక్కటైై మనముంటె
యిరుగు పొరుగూలోన వూరు పేరుంటాది
చేయెత్తి జై కొట్టు తెలుగోడా
జై కొట్టి మేల్కొలుపు తెలుగోడా—

— శ్రీ కృష్ణ.

జన్మభూమి ఛిన్నాభిన్నమైనది

తెలుగుదేశం నేడు ముక్కలు ముక్కలై వుంది. ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రింద మద్రాసురాజధానిలో కోస్తా రాయలసీమజిల్లాలు 11 ఉన్నాయి. వీనిపై శాల్యం 67వేల చదరపుమైళ్లు. రెండుకోట్లమంది తెలుగు ప్రజలు నివసిస్తున్నారు. మరి 9 జిల్లాలు, నైజాంక్రింద 44 వేలు చదరపుమైళ్లు విస్తీర్ణంతో ఉన్నాయి. దీనినే తెలంగాణా అని అంటాం: దీనిలో 90 లక్షలు ప్రజలు నివసిస్తున్నారు; మరికొన్ని లక్షలమంది తెలుగు ప్రజలు, మనకు ఆనుకునే మైసూరు సంస్థానంలోను, ఒరిస్సా సరిహద్దులలోను, మధ్యపరగణాలలోను నివసిస్తున్నారు. మనప్రజలు ఇంగ్లీషు నిరంకుశ పాలనక్రింద, దానితాబేదారులైన నైజాం నవాబు, మైసూరు మహారాజాల క్రింద నలగిపోతున్నారు. ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం ఈనవాబులు, మహారాజులు ప్రజలపై తమ నిరంకుశ ప్రభుత్వాన్ని సాగించడానికి పరస్పర సహాయం చేసుకుంటూ వుంటారు. 1857 లో ఇంగ్లీషుప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా మనదేశంలో వచ్చిన తిరుగుబాటును, అణచివేయడానికి నైజాం సేనలు ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వానికెంతో తోడ్పడ్డాయి.

ఇంగ్లీషుప్రభుత్వం, దాని తాబేదారులైన నైజాము, మైసూరురాజాల క్రింద గత రెండు సంవత్సరాలుగ మనప్రజలు బానిసలయి ఉంటున్నారు. మన జన్మభూమి ముక్కలు ముక్కలై పోయింది. మన ఆర్థిక సంపదంతా ధ్వంసమయింది. మనరైతులు, కార్మికులు మన ప్రజలంతా దారిద్ర్యంతో కరువుకాటకాలకు గురి అయ్యారు. తెలుగుదేశములో తిండిదొరకక బర్మా, దక్షిణాఫ్రికాలకు వలసబోయారు. అష్టకష్టాలకు గురి అవుతూ ఉన్నారు. బొంబాయి, కలకత్తా పట్టణాలకు పనివెదుక్కుంటూ వెళ్లుతున్నారు. అక్షరజ్ఞానంకూడ లేకుండా అజ్ఞానంలో మునిగిఉన్నారు.

జమీందారీ దోపిడి

ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు, మనరైతులను తమ గుప్పిడిలో ఉంచుకొని, శిస్తులు, పన్నులు గుంజుకోడానికి జమీందారులను తయారు

చేశారు. ఇంగ్లీషువాళ్ళు రాకముందు, పన్నులు వసూలుచేస్తున్నవారినందరిని, ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం జమీందారులుగ జేసివేసింది. అంతకుముందు రైతునుండి పన్నువసూలుచేసి పైకిపంపడం వీరిపని. భూమిపై వీరికెట్టి అధికారమూ ఉండేదికాదు. భూమిపై సర్వాధికారం రైతులదే. కాని ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం భూమినంతా జమీందారులదిగా లెక్కవేసింది. జమీందారులు తాము వసూలుచేసిన పన్నులో కొంతభాగాన్ని తమకిస్తేచాలు, పొలాన్ని సాగుచేసే రైతాంగంపై జమీందారులు తమకిష్టంవచ్చినంత పన్ను మగతాలు వసూలుచేసుకోడానికి అవకాశమిచ్చింది. ఈరీతిగ ఈ జమీందారీ తాబేదార్లను, మన ప్రజలపై తన అధికారాన్ని చెలాయించడానికి మద్దతుగా ఇంగ్లీషుప్రభుత్వం తయారుచేసుకుంది.

ఇంగ్లీషువారి ప్రత్యక్ష పరిపాలనలో ఉన్న కోస్తా జిల్లాలలో ఒక 80 మంది జమీందారులే సంవత్సరానికి 85 లక్షల రూపాయలు నికరాదాయం రైతులనుండి శిస్తు రూపంగా వసూలు చేసుకుంటున్నారు. ఈలెక్కలు వారు చెప్పినవే. కాని దీనికి కనీసం రెండింతలయినా వసూలు చేస్తున్నట్లు అందరికీ తెలిసిన చిదంబర రహస్యమే। ఈ 85 లక్షల రూపాయలలో నూటికి 90 పాళ్లు, దాదాపు 76 లక్షల రూపాయలు కేవలం 24 గురు జమీందార్లు భుక్తం చేసుకుంటున్నారు।

ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వంలాగనే, దాని తాబేదారు నైజాం నవాబుకూడ, తన పరిపాలనలోని రైతులపై అధికారం చెలాయించడానికి జాగీరుదార్లు, పాయిగాలకు సర్వాధికారాలిచ్చాడు. రివిన్యూ, సివిలు, క్రిమినలు కోర్టు అధికారాలుకూడ ఈ జాగీర్దార్లకున్నాయి. నైజాంసంస్థానంలోని ఐదింట రెండుపాళ్లు (నూటికి 42 పాళ్లు) భూమి ఈ జాగీర్దార్ల పెత్తనం క్రింద ఉంది. ప్రతి సంవత్సరం 110 మంది జాగీర్దారులు 6 కోట్ల రూపాయలు రైతులనుండి వసూలుచేస్తూ ఉన్నారు. ఇందులో 5½ కోట్లు ఒక్క 19 మంది జాగీర్దారులకే పోతుంది। మొత్తం నైజాం ప్రభుత్వానికంతా అన్నివిధాల వచ్చే ఆదాయం యుద్ధానికి ముందు 8 కోట్లయితే, ఈజాగీర్దారులు ఒక్క రైతాంగంనుండి 6 కోట్లు వసూలు చేసుకుంటున్నారంటే

జాగీర్దారులు రైతాంగాన్ని ఎంత పీల్చిపిప్పిచేస్తున్నదీ స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. ఈ వరకు పన్ను వసూళ్లచేస్తున్న దేశముఖులకు ఆ హక్కు నైజాం ప్రభుత్వం కొంతకాలం క్రితం తొలిగించింది. కాని దానికి ప్రతిఫలంగా వందలకొలది యెకరాలు మంచిపొలాలను వీరి సొంతానికిచ్చి వేసింది. అదీచాలక కాబోలు! ప్రతిసంవత్సరం 16 లక్షల రూపాయలు పెన్షనలు కూడా ఇస్తూవుంది.

జాగీర్దార్ల అన్యాయం మరీ విపరీతమయి రైతులు తిరగబడతారనే భయంతో అక్రమ వసూళ్లు చేయకూడదంటూ నైజాం ఒక ఫర్మానా పంపాడు. దానిలో 82 రకాల అక్రమవసూళ్ళ జాబితాఉంది! అయితే ఫర్మానా వట్టికాగితపు ముక్కగానే ఉండిపోయింది. లంచగొండి ఉద్యోగస్థుల తోడ్పాటుతో జాగీర్దారులు తమ అక్రమవసూళ్లు సాగిస్తూనేఉన్నారు. విసునూరు రామచంద్రారెడ్డి అనే ఒక నిరంకుశ దేశముఖు నల్లగొండ జిల్లా జనగామలో రైతులపొలాన్ని బలవంతంగా ఆక్రమించుకుంటూనే ఉన్నాడు. తాను పెద్దభవనం రెండులక్షల రూపాయలు ఖర్చుపెట్టి కట్టుకొన్నాడు. దానిలో 80 వేల రూపాయలను రైతులనుండి నిర్బంధించి వసూలు చేశాడు. మూడురోజుల పసిబిడ్డను ఇంటివద్ద వదలివేసి వచ్చి తనపొలంలో పనిచేయమని బాలింతతల్లిని బలవంతం చేశాడు. తల్లి పొలంలో పనిచేస్తున్నప్పుడు. పసిపిడ్డ పాలులేక చనిపోయింది. ఇటువంటి నిరంకుశ చర్యలకు, అన్యాయాలకు వ్యతిరేకంగా నిజాం రాష్ట్ర ఆంధ్ర మహాసభ తీవ్రాందోళన, పోరాటం సాగిస్తూఉంది. ఆంధ్రమహాసభ కార్యకర్తలపై నైజాంపోలీసులు ఎన్నో దౌర్జన్యాలు చేస్తున్నారు. ఆ పను లలో కారపుపొడి కొట్టడం, బలవంతాన నోటిలో మూత్రం పోయడం కొట్టడం సాగిస్తున్నారు. వీనికి జంకక ఆంధ్రమహాసభ తెలంగాణా తెలుగు ప్రజల ఉద్యమాన్ని బ్రహ్మాండంగా నిర్మిస్తూ ముందుకు పోతూఉంది.

నైజాంనవాబే ఒక పెద్ద జమీందారు. నైజాం ప్రభుత్వ బడ్జెటు నుండి ప్రతిసంవత్సరం నైజాం నవాబుకు, అతని కుటుంబానికి 70 లక్షల రూపాయిలిస్తారు. ఇదిగాక నైజాం సొంత పరగణాలంటూ 18 తాలుకాలున్నాయి. వీటి విస్తీర్ణం 8014 చదరపుమైళ్ళు, అంటే సంస్థానంలో

పదోవంతు భూమి నైజాము సొంత సొత్తు అన్నమాట। సంవత్సరానికి రెండుకోట్ల రూపాయలు యుద్ధానికిముందు ఈ సొంత పరగణాలనుండి నైజాంకు వచ్చేది. ఇచ్చటి రైతులు సంస్థానంలోని మిగిలిన ప్రదేశాలలోకన్న మరీ నికృష్టదశలో ఉంటున్నారు.

మనవ్యవసాయం పాడుపడింది!

నైజాం, ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వాలు జమీందారులను ఈ రకంగా పోషిస్తున్నాయి. కాని రైతులకు కావలసిన నీటిపారుదల వసతులను ఉపేక్షిస్తూ వచ్చారు. వీరు రాకపూర్వమున్న నీటివసతులు కూడ నిర్లక్ష్యించబడి పాడయ్యాయి. పంటలు పండక క్షామం నిత్యదేవతై మన దేశంలో తాండవమాడసాగింది. 1850-60 లలో ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం వచ్చిన వంద సంవత్సరాలలో అనేక క్షామాలకు మనప్రజలు గురియయిన పిదప కృష్ణా, గోదావరి, పెన్నలకు ఆనకట్టలు కట్టి 25 లక్షల యెకరాలకు నీటిపారుదల వసతి ఏర్పరచారు. తరువాత మరొక వంద సంవత్సరాలు గడిచాయి. నేటికి కూడ రాయలసీమ జిల్లాలు తెలంగాణా జిల్లాలు నీటి సదుపాయాలు లేక క్షామదేవతకు గురియవుతోనే ఉన్నాయి. కోస్తాజిల్లాలలో పడమటి భాగాలకు కూడ అదేగతి నేటికీ ఉంది.

1780-1900 మధ్య 120 సంవత్సరాలలో 30 సంవత్సరాలు క్షామదేవత తెలుగుదేశంలో ఒకప్రాంతంలో గాకపోయినా మరోప్రాంతాన ప్రత్యక్ష మవుతూనే వచ్చింది. 1875-78 లలో "ధాత" కరువు తెలుగుదేశమందంతటా వ్యాపించింది. 10,00,000 మంది చనిపోయారని ప్రభుత్వపు గ్రుడ్డిలెక్కలే చెప్పుతున్నాయి. 1800-1807 లో 7 సంవత్సరాలు వరుసగా విడచిపెట్టక క్షామం తెలుగుదేశంలో చెలరేగింది. రాయలసీమలో 1920-45 ల మధ్య, ఈ 25 సంవత్సరాలకు 15 సంవత్సరాలు కరువు సంవత్సరాలు. మద్రాసు ప్రభుత్వ అడ్వైజరు శ్రీ౦తి రామమూర్తిగారు తుంగభద్ర ప్రాజెక్టుకు శంకుస్థాపనచేస్తూ, ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వహయాంలో దాదాపు 200కోట్లు కరువునివారణకోసం ఖర్చుపెట్టిందికాని 2½ కోట్లు ఖర్చుపెట్టి తుంగభద్రా ప్రాజెక్టును నిర్మించలేక పోయిందని విచారించాడు।

తుంగభద్రా ప్రాజెక్టును, కృష్ణా సంగమేశ్వర ప్రాజెక్టులను కట్టివుంటే రాయిలసీమ జిల్లాప్రజలూ, నైజాంలోని రాయచూరు మహబూబ్‌నగర్ నల్లగొండజిల్లా ప్రజలూ కరువులకు గురిగాక డెల్టా ప్రజలలాగనే పాడి పంటలను పెంపొందించుకోగల్గి ఉండేవారు.

అయితే ఇంగ్లీషుప్రభుత్వానికి నైజాం ప్రభుత్వానికి, వీటి ఉద్యోగస్థులకు ప్రజలేమయితే వారికేమి పట్టింది! కృష్ణా తుంగభద్రానదులలో నీరు ప్రతిసంవత్సరము నూటికి 90 పాళ్లు సముద్రంలోకి పోతూ ఉంది. అయితే ఈ ప్రభుత్వాలుమాత్రం ఈనీటిలో ఎవరికి ఎంతనీరు పంచుకోవాలో బేరాలాడుకుంటూ ఒక ఒడంబడికకు రాకుండా దశాబ్దాలు గడిపేశాయి. నేటికీ కృష్ణా ఆనకట్టక్రింద 10 లక్షల యెకరాలకు మించి సాగుచేయరాదు. సాగుచేయాలనుకుంటే నైజాంప్రభుత్వపు అనుమతి కావాలట! యుద్ధానంతర స్కీములలోకూడ కృష్ణానదిపై సంగమేశ్వర జటపల్లి ప్రాజెక్టుల గూర్చిన ప్రస్తావనే లేదు. గోదావరికి పోలవరంవద్ద ప్రాజెక్టును కట్టడాన్ని గూర్చి గోదావరినీటి పంపకాన్నిగూర్చి మరల రాయబారాలు, కీచులాటలు జరుగుతున్నాయి! ఎప్పటికి తేలుతుందో ఎవరికీ తెలియదు! ఈ లోపల గోదావరినదీమతల్లి తన ప్రవాహాలతో ప్రతిసంవత్సరం వేలకొలది యెకరాలను ముంచెత్తివేస్తుంది. గ్రామాలను తుడిచిపెట్టేస్తూఉంది. మనదేశాన్ని ఇంగ్లీషువాళ్లు, నైజాం పంచుకుని ఉండబట్టి మన నదులకు ఆనకట్టలు కట్టుకోలేకపోతున్నాం. మన పొలాలకు నీరు మళ్లించలేక పోతున్నాం. మన దేశాన్ని సస్యశ్యామలం గావించి మనప్రజలను సిరిసంపదలలో తుల తూగించ లేకపోతున్నాం!

ఇంగ్లీషుప్రభుత్వం క్రిందున్న తెలుగుజిల్లాలలో సాగయ్యే 161 లక్షల యెకరాలలో నాల్గవవంతుకు మాత్రమే (నూటికి 27 పాళ్ళకే) నీటి వసరులున్నాయి. చెరువులక్రింద, నూతులక్రిందసాగయ్యే పొలాన్నితీసివేసి కాలువలక్రింద గ్యారంటీగా నీటిపారుదలగల పొలాలు తీసుకుంటే, అవి నూటికి 15 కన్న యెక్కువలేవు. మరొక 109 లక్షల యెకరాలు, నీటి వసరులు. ఎరువులు, ఆధునికయంత్రాలులేక సాగుచేయకుండా వదలివేయబడి ఉంది.

నైజాం తెలంగాణా జిల్లాలలో సాగయ్యేపొలం 102 లక్షల యెక రాలు ఉంటే అందులో నీటివనరులుకల పొలాలు యేపదోవంతు మాత్రమే. కాలువనీటి సౌకర్యాలున్న ప్రాంతం నూరవవంతు మాత్రమే. నీటి సదు పాయాలు, ఎరువులు, ఆధునిక యంత్రాలు ఉంటే మరొక 40 లక్షల యెక రాలు సాగులోనికి తీసుకరావచ్చు.

ఇంగ్లీషుప్రభుత్వం క్రిందున్న తెలుగుజిల్లాలలో యెకరానికి సంవత్స రానికి 1300 పౌనులు బియ్యం సగటున పండుతుంది. అంటే ఐదుం పాతిక బస్తాలు (బియ్యపు బస్తా 108 శేర్లు కొలత లేక 246 పౌనులు తూనిక) పండుతుంది. నైజాంజిల్లాలలో దీనిలో ముప్పాతికే యెకరానికి పండుతుంది. ఇంగ్లీషు జిల్లాలలో యెకరానికి పండేపంటలో జొన్నలు సగం, సజ్జలు నాల్గవవంతు మాత్రమే నైజాంజిల్లాలో పండుతున్నాయి. నీటివసతులు లేక యెకరంలో పండించే దానికన్న నీటి వసతులుంటే వడ్లు రెండురెట్లు, జొన్నలు సజ్జలు రెండున్నర రెట్లు, ప్రత్తి ఐదురెట్లు పండించ వచ్చును.

నైజాంలో వ్యవసాయం ఇంత అధోస్థితిలో ఉన్నప్పటికీ ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం తనకు మద్దతుగా నైజామును బలపరుస్తూఉంది. మన తెలుగు ప్రజలను చెల్లాచెదురుగా ఉంచి మన స్వాతంత్ర్య పోరాటాన్ని అణచి వేయాలని నైజాముకు మద్దతు ఇస్తూవుంది.

మన పరిశ్రమలభివృద్ధి కాలేదు

ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు మన పరిశ్రమలను, మన ఖనిజసంప దలను అభివృద్ధి పర్చడానికి సుతరాం అంగీకరించరు. వారికి కావలసిన దంతా మన ముడిసరుకులు. మన ముడిసరుకులను వాళ్ళదేశానికి తీసుకు వెళ్లుతారు. దానిని వాళ్ళ పరిశ్రమలలో వస్తువులుగా తయారుచేస్తారు. ఆ వస్తువులను తిరిగితెచ్చి మనదేశంలో విపరీత లాభాలతో అమ్ము కుంటారు. మన చేతిపరిశ్రమల నన్నింటిని ఈ రకంగా ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు నాశనంచేశారు. నేటికి మన తెలుగుదేశంలో పొగాకు మీద ఐ. ఎల్. టి. డి. కంపెనీకి; చెరుకు, తాటిబెల్లం, చక్కెరమీద

ప్యాక్టరీ అందు కంపెనీకి, వేరుసెనగ యితర చమురు, గింజలుమీద ర్యాలీ అందు కంపెనీకి; గుత్తాధికారం ఉంది. మన ఖనిజసంపదను గూర్చి ఎవరూ పరిశీలనలు సరిగా జరిపిందిలేదు. మన పరిశ్రమలు కూడ అభివృద్ధి చెందనివ్వలేదు. నైజాంలోని తెలంగాణాలో, కొత్తగూడెం బొగ్గుగనులు మొన్నమొన్నటివరకు ఇంగ్లీషు కంపెనీవాళ్ళ చేతులలోనే ఉంటూవచ్చాయి. మన ఖనిజసంపద కొంత నైజాంలోను: మరికొంత ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వంక్రింద ఉండబట్టి వీనిని జతపర్చి ఏపెద్ద పరిశ్రమనుకూడ నిర్మించడానికి అవకాశం లేకుండా పోయింది. మన తెలుగుదేశం పారిశ్రామికంగా ఎంత వెనుకబడి ఉందో ఈక్రిందిలెక్కల వలన తెలుస్తుంది. ఇంగ్లీషువారి పాలనక్రిందఉన్న "11 జిల్లాలలో 1941కి 900 ప్యాక్టరీలు కేవలం 46 వేల మంది కార్మికులతో పనిచేస్తూఉన్నాయి. నైజాం తెలంగాణాలో 500 ఫ్యాక్టరీలు కేవలం 28000 మందితో పని చేస్తున్నాయి.

మన వ్యాపారంకూడ నైజాం తెలంగాణాకు, కోస్తా రాయలసీమ జిల్లాలకు మధ్య సుంకాలవల్ల ఇతర ఆటంకాలవల్ల అభివృద్ధి చెందడం లేదు. తెలుగు ప్రజలము, మన తెలుగుదేశంలో కడకు మన ముడిసరకులు, ఆహార పదార్థాలు, నైజాంనుండిఇచ్చటికి. ఇచ్చటనుండి నైజాంకు తేలికగా పంపుకోడానికి వ్యాపారం సాగించడానికి అవకాశం లేకుండా ఉంది.

మన విజ్ఞానం కుంటుపడింది

కోస్తా, రాయలసీమ జిల్లాలలో, బడులలో (పాఠశాలలో) ఇంగ్లీషు నిర్బంధం చేయబడింది. ఇంగ్లీషులోనే అందరికీ అన్ని విషయాలు నేర్పుతూ వచ్చారు. ఇప్పటికి కాలేజీలలో పరాయిభాష అయిన ఇంగ్లీషునే చదువు చెప్పుతున్నారు. నైజాం సంస్థానంలో ప్రాథమిక తరగతులలో తప్ప మిగిలిన అన్ని తరగతులలోను ఉర్దూలోనే పాఠాలు బోధిస్తారు. ఉర్దూ నిర్బంధభాషగ చేశారు. దీనివలన మనప్రజల చదువు వెనుకబడింది. కోస్తా, రాయలసీమజిల్లాలలో 5-15 సంవత్సరాల వయస్సు

గల బాలబాలికలలో నూటికి 13 మంది బడికి వెళ్లుతున్నారు. నైజాం తెలంగాణాలో నూటికి 9 మంది మాత్రం పోతున్నారు. స్త్రీలచదువు మరింత వెనకబడివుంది. కోస్తా రాయలసీమలలో ప్రతి యిద్దరుబాలురకు ఒకబాలిక మాత్రం ప్రాథమిక పాఠశాలకు పోతూవుంది. నైజాం తెలంగాణాలో ఆరుగురు బాలురు బడికివెళ్ళితే, ఒకబాలిక మాత్రం పోతూఉంది.

నైజాం సంస్థానంలో పత్రికలు మరీతక్కువ. వాటిని కొనేవారు కూడ మరింత తక్కువ. అచ్చుఆఫీసులు కూడ తక్కువే. ఒకక్రొత్త అచ్చుఆఫీసు తెరచుకోవాలంటే చాలా తతంగం ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిగిన పిదపగాని అనుమతిదొరకదు. అది కూడ చాలఅరుదుగా దొరుకుతుంది.

ఇక వైద్యసహాయంతీసుకుంటే దానికీ ఇదేగతి. ఇంగ్లీషువారిక్రింద నున్న ప్రాంతాలు తీసుకుంటే 38000 జనాభాకు ఒక హాస్పిటలు ఉంది. తెలంగాణా తీసుకుంటే 1,10,000 మందికి ఒక హాస్పిటలు ఉంది.

పౌరసత్వ హక్కులు

పౌరసత్వ హక్కులు చూస్తే నైజాంలోని మధ్యయుగపు నాటి పురాతన జమీందారీ నిరంకుశత్వం మరింత స్పష్టంగా బయటపడుతుంది. హైదరాబాదుసంస్థానంలో ఇంతవరకెట్టి రాజకీయసంస్కరణలు అమలులో పెట్టలేదు. నామినేటు చేయబడిన కార్యనిర్వాహక వర్గంతో నైజాం నవాబు పూర్తి నిరంకుశాధికారం చెలామణి అగుతూఉంది; జాగీర్దారులు, దేశముఖుల ప్రాబల్యంక్రింద ప్రజలు కుంగిపోతున్నారు. అనేక రకాలయిన అక్రమ వసూళ్లతో ప్రజలు అలమట పడుతున్నారు.

ముందుగా అనుమతి లేనిదే ఎట్టిసభలూ పెట్టుకోడానికి వీలులేదు. తాలూకా, జిల్లా కేంద్రాలలో మాత్రం ముందుగ తెలియజేసి పెట్టుకోవచ్చు నని కొద్దిరోజులక్రితమే ఆజ్ఞలు వచ్చాయి: కాని ఏక్షణమైనా ప్రభుత్వోద్యోగులు వానిని ఆపివేయవచ్చు. దానికి తిరుగులేదు. ఒక్క రాజకీయ సభలకే

కాదు ఈ గతి. కడకు సారస్వత సభలకుకూడ ఇట్టిగతే. హైదరాబాదు సంస్థానం పౌరుడు కానివారెవరూ ప్రత్యేక అనుమతి పొందనిదే మాట్లాడ డానికి వీలులేదు. ఒకవైపు ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు సంస్థానాధీశుల రక్షణ చట్టంక్రింద సంస్థానాలలో జరిగే అన్యాయాలగూర్చి ఆందోళన చేయకుండా కట్టుదిట్టాలు చేస్తూఉంది. రెండోవైపు నైజాం రాజకీయంగా అభివృద్ధిచెందిన ఇతర ప్రాంతాలనుండి సంస్థానంలోనికి ఎవ్వరినీ రానీయ కుండా చేస్తే తన నిరంకుశాధికారం క్రింద తెలంగాణా, మరట్వాడా, కర్ణాటక ప్రజలను శాశ్వతంగా ఉంచుకోవచ్చునని ఆశిస్తున్నాడు. సంస్థానం లోని తెలుగు, మహారాష్ట్ర, కర్ణాటక ప్రజలు సంస్థాన సరిహద్దు లానుకొని ఉన్న తమతోడి జాతీయులతో కలసిపోతారేమోనని నైజాం కంగారు పడుతూ అనేక నిర్బంధాలు పెట్టుతున్నాడు. మిగిలిన 11 తెలుగుజిల్లాలను కూడ తన నిరంకుశాధికారంక్రిందికి లాక్కోవాలని చూస్తున్నాడు. ఐదింట రెండుపాళ్లు తెలుగుభూమి, మూడవవంతు తెలుగుప్రజలు నైజాం నిరం కుశ బానిసత్వంక్రింద ఉన్నంతకాలం ఇంగ్లీషు సైనిక సన్నీలతో నైజాం నిరంకుశపాలన సాగుతున్నంతకాలం మనకు స్వాతంత్ర్యంలేదు. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులకు వ్యతిరేకంగా మనంసాగించే పోరాటానికి కూడ నైజాం నిరంకుశాధికారం, పెద్ద ఆటంకం. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్య వాదులు, దాని తాబేదారులు నైజాం నవాబు ఈ రెండు ప్రజావిరోధక శక్తులే మన జన్మభూమిని చీల్చాయి. మన ఆర్థిక విధానాన్ని చీల్చి తారు మారు చేశాయి. మన ప్రజలను కరువు కాటకాలకు, అంటువ్యాధులకు గురిచేశాయి. మనకు చదువులేకుండా అజ్ఞానంలోపెట్టి ఉంచాయి. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల పరిపాలనను, దాని తాబేదారులయిన స్వదేశ సంస్థానా ధీశుల పరిపాలనను తొలిగించిననాడే మన తెలుగుప్రజలకు స్వాతంత్ర్యం, శాంతి, అభ్యుదయాలు లభిస్తాయి.

అందుకోసమే తెలుగుప్రజల మందరమూ, మిగిలిన తోడి భార తీయులతో భుజము భుజమూ కలిపి ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదప్రభుత్వానికీ, దాని తాబేదారులు సంస్థానాధీశుల పరిపాలనకు వ్యతిరేకంగా స్వాతంత్ర్య

పోరాటాన్ని సాగిస్తున్నాం. భారతదేశమందలి వివిధజాతులకు సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధించడానికి కాంగ్రెసు — లీగు — కమ్యూనిస్టు పార్టీలు కలసి ఐక్య స్వాతంత్ర్యపోరాటం సాగించాలని కోరుతున్నాం.

కమ్యూనిస్టుపార్టీ స్వతంత్ర భారతదేశంలో ఐక్య విశాలాంధ్ర కావాలంటుంది. విశాలాంధ్ర రాజ్యాంగాన్ని తెలుగుదేశమందలి పయోజను లందరూ ఎన్నుకొన్న ప్రజాపరిషత్తే నిర్ణయించాలని కమ్యూనిస్టుపార్టీ కోరుతుంది. తెలుగుప్రజలు భారతప్రజల ఐక్య కూటమిలో కలసివుండానికి తమరాజ్యాంగ ప్రజాపరిషత్తులో నిర్ణయం తీసుకోవాలని కోరుతుంది. భరత ఖండంలోని వివిధజాతులు స్వేచ్ఛగ తమస్వతంత్రరాజ్యాంగ ప్రజాపరి షత్తులద్వారా నిర్ణయించుకొని. స్వతంత్రభారత సమాఖ్యను (రాజ్యాన్ని) ఏర్పరగచాలని కమ్యూనిస్టుపార్టీ కోరుతుంది దానికోసం కమ్యూనిస్టుపార్టీ పనిచేస్తుంది.

హైదరాబాదు సంస్థానంలోని ఆంధ్ర, మహారాష్ట్ర, కర్నాటక, తదితరప్రజలు స్వతంత్ర రాజ్యాంగ ప్రజాపరిషత్తుద్వారా తమభవిష్యత్తును నిర్ణయించుకోవాలి. ఈ జన్మహక్కును వీరు సంపాదించుకోడానికి కమ్యూనిస్టుపార్టీ నిరంతరం పనిచేస్తుంది.

---

30 సంవత్సరాలక్రితం ఆంధ్రదేశభక్తులు, ప్రత్యేక ఆంధ్రరాష్ట్రం కావాలంటూ ఆంధ్రోద్యమాన్ని ఆరంభించారు. ఆ ఉద్యమాన్ని మరింత ముందుకు తీసుకపోదాం. ఇంగ్లీషుప్రభుత్వం క్రిందఉన్న తెలుగు జిల్లాలే కావు. తెలుగుగడ్డ అంతాఒకటి కావాలి. మద్రాసు, మైసూరు, నైజాం, మధ్యపరగణా బస్తరు, ఒరిస్సాలలో ముక్కలు ముక్కలుగాఉన్న తెలుగు గడ్డ అంతా ఒకటి కావాలి! ప్రత్యేకరాష్ట్రం సరిపోదు తెలుగుజాతి స్వతంత్ర భరతఖండ సమాఖ్యలో స్వతంత్ర తెలుగురాజ్యంగా ఉండాలి.

మూడవ అధ్యాయం

ఒడలు తెలియని పరవశంబున కడలి జేరెడు నదుల జలముల
తెలుగు పొలముల మరలజేసీ, నిలుపుకొందము లక్ష్మినింటను ॥పా॥
పాడరా ఓ తెలుగువాడా! పాడరా ఓ తెలుగువాడా!
పాడరా మన తెలుగుదేశపు భవ్యచరితపు దివ్యగీతము ॥పా॥

— కొండేపూడి లక్ష్మినారాయణ.

మన గ్రామసీమలు

తెలుగు ప్రజలలో అత్యధిక సంఖ్యాకులు గ్రామాలలో నివసిస్తున్నారు. కోస్తా రాయలసీమ జిల్లాలలో 16000 గ్రామాలు. 10 వేల జనాభాకు మించిన పట్టణాలు 80 ఉన్నాయి. నూటికి 91 మంది గ్రామాల్లలో నివసిస్తున్నారు. నూటికి 9 మంది మాత్రమే పట్టణ వాస్తవ్యులు.

గ్రామ ప్రజలలో అత్యధికమంది తమ జీవనానికి వ్యవసాయం మీద ఆధారపడిఉన్నారు. ఈ రెండువందల సంవత్సరాలుగ ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వంక్రింద మన చేతిపరిశ్రమలు నశించాయి. క్రొత్త పరిశ్రమలను వాని స్థానాన బయలుదేరనివ్వలేదు. అందుచేత ఎక్కువమంది ప్రజలు క్రమేణ పొలంమీద తమ జీవితంకోసం ఆధారపడవలసి వచ్చింది. ఏ కొద్దిమందికోతప్ప మిగిలిన వారికి పోషణకు సరిపోయేటంత పొలంకూడ లేకుండా పోయింది.

రైతుకు పొలంలేదు

1931 జనాభా లెక్కల వివరణనుబట్టి మన రైతాంగపుస్థితి, ఈ క్రింది లెక్కలు తెలియజేస్తున్నాయి:

పొలాన్ని స్వంతగా సాగుచేయని భూస్వాములు కౌలుదార్లు ఎస్టేటు మేనేజర్లు, మొత్తం రైతాగంలో నూటికి	మొత్తం రైతాంగంలో నూటికి 5 గురు

	మొత్తం రైతాంగంలో నూటికి
సొంతపొలాన్ని సాగుచేసుకునే రైతులు	46 గురు
పొలాన్ని సొంతంగా సాగుచేసుకునే కౌలుదార్లు	15 గురు
వ్యవసాయ కూలీలు	34 గురు

సొంతంగా సాగుచేసుకొనే కౌలుదార్లకు సామాన్యంగా పొలం ఉండదు. ఒకవేళ ఉండినా తమ జీవితానికి సరిపోనంతటి తక్కువగా ఉండబట్టే ఇతరులనుండి ఎక్కువపొలాన్ని కౌలుకు తీసుకోవలసివచ్చింది. వీరి ఆదాయం తమ సొంత పొలాన్నుండి వచ్చే ఆదాయం కన్నా ఎక్కువగా తాము కౌలుకు తీసుకున్న పొలాలనుండి వస్తుంది. అందువల్లనే వీరికి కొద్దిపొలమున్నా సొంతపొలమున్న రైతులక్రింద లెక్కపెట్టక కౌలుదార్లక్రింద చేర్చారు. మన గ్రామసీమలలో పొలంలేని వ్యవసాయ కూలీలు రైతాంగం నూటికి 49మంది, అంటే సగానికిసగంమందిఉన్నారు. ఇది 1931 లో పరిస్థితి. 1931 పిదప మన తెలుగుదేశంలో ఆర్థికసంక్షోభం వచ్చింది. ధరలు చాల పడిపోయాయి. అప్పులు చెల్లించుకోవానికి రైతాంగం తమ పొలాలను అమ్ముకోవలసి వచ్చింది. 1939 — 45 యుద్ధకాలంలో ధరలు విపరీతంగా పెరిగాయి. మధ్యతరగతి రైతాంగం ధనికరైతాంగం కొంతవరకు తమ అప్పులను ధాన్యాలకు మంచిధరలు రావడంవల్ల తీర్చుకున్నారు. కాని ఎక్కువమంది బీద రైతాంగం తమకు కావలసిన గుడ్డ, కిరసనాయిల్, వ్యవసాయపు పనిముట్లు పశువులు విపరీతంగా ధరలుపెట్టి కొనుక్కోలేక చాల బాధపడ్డారు. ఈ పరిస్థితులను గూడ మనస్సులో పెట్టుకుంటే పొలంలేని వ్యవసాయకూలీలు, కౌలుదార్ల సంఖ్య మరింత పెరిగి ఉంటుందని చెప్పవచ్చు. మొత్తం రైతాంగంలో సగానికి పైగానే పొలంలేని వ్యవసాయ కూలీలు కౌలుదార్లు ఉంటారని చెప్పవచ్చు.

సొంతపొలమున్న రైతులస్థితిచూద్దాం. ప్రభుత్వం ప్రకటించిన 1935, 1941 లాండు రివిన్యూసెటిల్మెంటు రిపోర్టునుబట్టి ప్రక్కపుటలో వివరాలు లెక్కవేయబడ్డాయి. ఈలెక్కలలో చాలలోపాలున్నా ఉజ్జాయిం

	పట్టాదారుల సంఖ్య		ఒకపట్టాదారునికి సగటున ఎన్ని యెకరాలువస్తాయి।	
	1936	1941	1935	1941
1. 5 యెకరాలలోపు పట్టాదారులసంఖ్య	34,40.000	38,50.000 (ఎకరంన్నర)	1.5 (ఒకటిముప్పాతిక ఎకరం)	1.72
వీరు మొత్తం పట్టాదారులలో నూటికి ఎంతమంది	85%	90%		
2. 5 ఎకరాలకుపైన 15 ఎకరాలకు లోపుగల పట్టాదారులసంఖ్య	5,17,000	3,42,000 (ఏడున్నరఎకరాలు)	7.5 (ఎనిమిదింబాతికఎకరాలు)	8.25
వీరు మొత్తంపట్టాదారులలో నూటికి ఎంతమంది	12.7%	8%		
3. 15 యెకరాలపైన 100 యెకరాలలోపుగల పట్టాదారులసంఖ్య	94000	90,000 (ఇరవైఎనిమిదెకరాలు)	28 (ఇరపైనాల్గున్నర ఎకరాలు)	24.5
వీరు మొత్తం పట్టాదారులలో నూటికి ఎంతమంది	2,3%	2%		
4. 100 యెకరాలకు పైనగల పట్టాదారుల సంఖ్య	2500	1100	134 ఎకరాలు	179 ఎ॥ లు

పుగా మనరైతులస్థితిని తెలియచేస్తుంది. 5 యెకరాలలోపు రైతాంగం ఈ ఐదు సంవత్సరాలలోనే నూటికి 5 వంతులు పెరిగింది. రైతులు రోజుకురోజుకు బీదలయిపోతున్నారని తెలుస్తోంది.

ఈరెండురకాల లెక్కలను బట్టిచూస్తే నూటికి ఏపదిమందికోతప్ప మిగిలిన మనగ్రామ ప్రజలకు తమజీవితానికి సరిపోయేటంత పొలం కనీసం ఐదుయకరాలుకూడ లేదని తేలుతూ ఉంది.

జమీందారీలను రద్దుచేయాలి

మనగ్రామప్రజలు, కొద్దికొద్ది పొలాలమీద జీవితంకోసం కష్టపడు తుంటే వీళ్లపై జమీందారీలను ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం తెచ్చిపెట్టింది.

ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రిందఉన్న 11 తెలుగుజిల్లాలను తీసుకుంటే జమీందారీలక్రింద 88 లక్షల యెకరాలు అంటే మొత్తం పొలంలో నూటికి 23 వంతులుంది. ఈనాందార్ల క్రింద 27 లక్షల యెకరాలు అంటే మొత్తం పొలంలో నూటికి 7 వంతులుంది. జమీందార్లు, ఈనాందార్లు వ్యవసాయానికి ఏరీతిగాను తోడ్పడకుండా రైతులు పండించే పంటలో భాగాన్ని తీసుకుంటూ సోమరిపోతులై జీవిస్తున్నారు. ఈ సోమరిపోతు లను పోషించడానికి మొత్తం మన పొలంలో మూడవవంతుమీద మన రైతులు వీరికి శిస్తు చెల్లించవలసివస్తూఉంది. జమీందార్లున్న కోస్తాజిల్లాలు, చిత్తూరునుమాత్రమే తీసుకుంటే జమీందారీపొలాలు నూటికి 46 వంతులు, ఈనాందార్లపొలాలు నూటికి 11 వంతు లుంది. అంటే ఈ ప్రాంతాలలో ఈ సోమరిపోతులను మేపడానికి ప్రతి ఐదు యెకరాలకు మూడు యెకరాల నుండి వీరికి శిస్తు చెల్లించవలసి వస్తూంది.

మొత్తం 448 జమీందారీఎస్టేట్లు ఈ జిల్లాలలో ఉన్నాయి. వీరు ప్రభుత్వానికి చెల్లించాలసిన పేష్కసుపోను ప్రతిసంవత్సరం 96 లక్షల రూపాయలు నికరం రైతులనుండి శిస్తు వసూలుచేస్తున్నట్లు ప్రకాశం కమిటీముందు 1938 లో వాగ్మూలాలిచ్చారు. కాని వీరు వసూలుచేసే అక్రమ వసూళ్ళు, వీళ్ళు రైతులనుండి అన్యాయంగా లాగుకొన్న పొలాల

నుండి (సొంతశేరీలనుండి) వచ్చే ఆదాయాన్ని కలుపుకుంటేవీళ్ళాదాయం కనీసం రెండు మూడు కోట్లయినా ఉంటుంది.

ఈ 96 లక్షలలోను 76 లక్షల రూపాయలను అంటే నూటికి 80 వంతులు 24 గురు జమీందారులే కాజేస్తున్నారు. దీనిలోకూడ ఈక్రింది పదిమంది జమీందార్లకు 60 లక్షలు. పేష్కసు పోను నికర శిస్తులు వస్తాయి.

1.	విజయనగరం	రూ.	16,00,000
2.	వెంకటగిరి		11,00,000
3.	కార్వేటినగర్ - తిరుపతి		8,75,000
4.	పిఠాపురం		5,50,000
5.	బొబ్బిలి		5,50,000
6.	ఉయ్యూరు		3,40.000
7.	చల్లపల్లి		2,70,000
8.	కాళహస్తి		2,70,000
9.	నారాయణవరం - చెట్టినాడు		2,60,000
10.	పర్లాకిమిడి		2,30,000
			60,50,000

చల్లపల్లి రాజాకు, శిస్తురూపంగా వచ్చేదిగాక సొంతపొలాలని 17350 యొకరాలున్నాయి. గత శతాబ్దంలో వచ్చిన ఉప్పెనలో నసించిన రైతుకుటుంబాల పొలాలను భుక్తం చేసుకున్నట్లు. అందుచేత నే ఈయనకు ఇన్నివేల యెకరాలు సొంత శేరీ పొలాలు వచ్చినట్లు రైతులు విరివిగా చెప్పుకుంటారు. ఒకవైపు మనప్రజలకు తలకు 30-50 రూ.లు సంవత్సరానికి సగటున ఆదాయమయితే మరొకవైపు 10 మంది జమీందార్లకు లక్షలకొలది ఆదాయం. ఈ జమీందార్లు తమడబ్బును అధికారాన్ని రైతులను అనేకవిధాల పీడించడానికి ఉపయోగిస్తున్నారు, అడవులనుండి ఎండిన కట్టెపుల్లలను, పొలాలకు ఆకు సత్తువలను తెచ్చుకోనివ్వకుండా

అటకాయిస్తారు. 1940 మందసా రైతులు అడవినుండి కట్టెలు తెచ్చు కుంటూఉంటే మందసా జమీందారీ మనుష్యులు పోలీసులు మద్దతు అయి వారిపై తుపాకులు కాల్చారు. రైతుల పశువులను అడవులకు మేతకు పోనివ్వరు. విపరీతమయిన పుల్లరులు అడుగుతారు. వెంకటగిరి జమీం దారీలో రైతులు కంచెలపుల్లరి విషయమై 1929 నుండి బ్రహ్మాండ మయిన ఆందోళన సాగించారు, రైతుల పొలాలను ధ్వంసం చేస్తు ఉండే అడవి మృగాలనుకూడ రైతులు వేటాడకూడదని నిషేధిస్తారు. జమీం దార్లు తమకు వచ్చే అత్యధిక ఆదాయంతో తృప్తి చెందక అనేక రకాల అక్రమ వసూళ్లు చేస్తూఉంటారు. చెరువులు మరమ్మతు చేయక పోవుటచే రైతుల పొలాలకు నీటి వసతులు లేకుండా పోతూఉన్నాయి. కడకు ఇంతటితో ఆగక రైతుల పొలాన్ని, గ్రామ సాముదాయక పొలాలను అనేక కుంటిసాకులుచెప్పి ఆక్రమించుకుంటున్నారు.

ఈ బొబ్బిలి రాజా, చల్లపల్లి, పిఠాపురం, వెంకటగిరి రాజాలే మొదటినుండి కాంగ్రెసును వ్యతిరేకిస్తూ కాంగ్రెసును ధ్వంసం చేయాలని పనిచేస్తూ వచ్చారు. గత ఎన్నికలలో జవ్హారిలాల్ మీటింగుపై ఏనుగు లను బొబ్బిలిరాజా తోలించాడు. జమీందారు లెప్పుడూ ఇంగ్లీషు ప్రభు త్వానికి తాబేదారులు. ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం ఆడించినట్లు ఆడుతూఉంటారు. ఈరోజు కాంగ్రెసు అధికారానికి రాబోవుతూందని గ్రహించారు. కాంగ్రె సులో చేరితేనేగాని తమ అన్యాయాలను, తమ లాభాలను పెత్తనాలను కొనసాగించుకోడానికి మరోమార్గంలేదని కాంగ్రెసులోకి దూరుతున్నారు. దురదృష్టవశాత్తు కాంగ్రెసు నాయకులు కాంగ్రెసులోకి వీరిని ఆహ్వానిస్తు న్నారు.

కమ్యూనిస్టుపార్టీ నినాదం ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వంవారి తాబేదారులయిన ఈ జమీందారీలు రద్దుకావాలి. మన రైతులు చెమటోడ్చి పండించే పంట లను దోచుకొని తినే ఈ జమీందారులు పోవాలి, విపరీత పన్నులువేసి అనేక నిర్బంధాలు సాగిస్తున్న ఈ జమీందారులు రద్దుకావాలి. జమీందారీ విధానము ఉండడం మన వ్యవసాయానికి పెద్ద ఆటంకం. కాబట్టి జమీం దారీలు రద్దు కావాలి, ఈ జమీందారీలను రద్దుచేసి వారి పొలాలను నేడు

సాగుచేస్తున్న వ్యవసాయ కూలీలను, రైతులకు వానిని స్వాధీనం చేయాలి. (జమీందారునకు ఎట్టిపన్నులు చెల్లించకుండా) రైతులు కూలీలు ఆపొలాలను సాగుచేసుకుంటూ. అనుభవించే హక్కు ఇవ్వాలి.

జమీందార్లు మిగిలిన రైతులతోపాటు సాగుచేసుకొని జీవించడానికి 100 యెకరాలు ఇవ్వబడుతుంది. అంతకుమించి ఒక్క సెంటుభూమి కూడ ఇవ్వబడదు. 10 వేల రూపాయలలోపు సంవత్సరాదాయంగల జమీందారీలకు ఒక సంవత్సరశిస్తు నష్టపరిహారంగా ఇవ్వబడుతుంది, ఆ డబ్బుతో వారు జీవనోపాధికి ఏదైన వృత్తిచూచుకోడానికి వీలవుతుంది. అయితే పెద్ద జమీందార్లకు, 100 యెకరాలు పొలం వదిలిన జమీదార్లకు మాత్రం ఎట్టి నష్టపరిహారం ఇవ్వవలసిన అవసరం లేదు. వారివద్ద సుఖంగా జీవించడానికి కావలసిన సంపత్తి ఉంది.

జమీందారీ ఇనాందారీ, ముఠాదారీ, పద్ధతులను రద్దుచేయడంవల్ల మన తెలుగు ప్రజలు ఈ 11 జిల్లాలలో మూడవవంతు భూమిపై వీరికి చెల్లించే పన్ను ప్రజల ప్రభుత్వానికి మిగులుతుంది. సంవత్సరానికి జమీందార్లకువచ్చే 96 లక్షలు, ఇనాందార్లకువచ్చే 23 లక్షలు మొత్తం కోటి 20 లక్షల రూపాయలు ప్రజాప్రభుత్వం నీటివసతులను (ఇర్రిగేషను పాజెక్టులను) నిర్మించడానికి, జమీందారీ ప్రాంతాలలోని చెరువులు మరమ్మతు చేయడానికి మన గ్రామా.లలో విద్యవైద్య సదుపాయాలు నెలకొల్పడానికి ఖర్చుపెట్ట గలుగుతుంది. మనప్రజల రాజకీయసామాజిక జీవితాల్ని అణగ ద్రొక్కుతున్న ఈ అభివృద్ధినిరోధక జమీందారీ నిరంకుశత్వానికి స్వస్తిచెప్పేస్తాం.

సాగుచేసుకోక పొలాలనుకౌలులకిచ్చే భూస్వామికవిధానాన్ని రద్దుపరచాలి!

మన వ్యవసాయాభివృద్ధికి మరొక ఆటంకం, పొలాలను సొంతంగా సాగుచేసుకోక కౌలుకిచ్చి జీవించే భూస్వాములు. 1931 లోనే మొత్తం రైతాంగంలో నూటికి ఐదుగుర్లు తమ పొలాలను సాగుచేయక కౌలుకిచ్చి

మగతాలమీద జీవించేవారనిమనం చూచాం. వీళ్లవద్ద పొలాలను కౌలుకు తీసుకొని జీవించే కౌలుదార్లు వీరికి మూడురెట్లు అని, మొత్తం రైతాంగంలో నూటికి 15మంది అని చూచాం. గత 15 సంవత్సరాల్లో 1930-34 లలోని ఆర్థికక్షోభఫలితంగాను, 1939-45 యుద్ధకాలంలోనూ అనేకరైతులు తమ అప్పులను తీర్చుకోడానికి తమ పొలాలను అమ్ముకోవలసి వచ్చింది. ధనికభూస్వాములు పట్టణసాహుకార్లకు ఈపొలాలుచేజిక్కాయి. వీరు ఈ పొలాలను విపరీతమయినమగతాలకు(కౌళ్ళకు) రైతులకిస్తారు. జనాభా ఎక్కువయై పొలంతక్కువగాఉండే డెల్టా ప్రాంతాలలో పండినపంటలో మూడువంతులు కౌలుండేది. ఏపరిస్థితుల్లోను పండినపంటలో సగానికితక్కువకౌలు లేదు. పొలాలను కష్టపడి సాగుచేస్తున్న రైతుపై ఈకౌలుభారాన్ని తొలిగించాలి. అందుచేతనే 100 యెకరాలకుమించిన భూస్వాములనుండి, 100 యెకరాలకు పైబడి ఉన్నపొలాన్నంతా న్యాయమైన నష్టపరిహారమిచ్చి ప్రజాప్రభుత్వం వశపర్చుకోవాలని కమ్యూనిస్టుపార్టీ కోరుతుంది. ఈ 100 యెకరాల ఆసాములుకూడ సొంతంగా వానిని సాగుచేయాలికాని కౌలుకిచ్చి కూర్చోరాదని ప్రజాప్రభుత్వం శాసించాలి. ఈ భూస్వాములు వ్యవసాయ కూలీలకు న్యాయమైన జీతాలిచ్చి వారికి మంచి నదుపాయాలు కల్గించాలని కూడ ప్రజాప్రభుత్వం శాసించాలి. పొలాలను సాగుచేసుకోడానికి తమూరుకానివారు వ్యవసాయంమీద, రైతాంగంమీద మెడగుదిగాకుండ చేయాలి. అట్టివారికి కొద్దిగా నష్టపరిహారంమిచ్చి వారిపొలాలను నేడు సాగుచేస్తున్న కౌలుదార్లకు స్వాధీనంచేసివేయాలి.

పెద్దభూస్వామి. పట్టణ షాహుకారులే పొలాలను సాగుచేసుకోక కౌలుకిచ్చి ఇతరులు కష్టపడి పండిస్తే అనుభవిస్తుంటారు. సామాన్యంగా ఎక్కువమంది రైతులు తమపొలాలను కౌలుకివ్వరు. అయితే బీదరైతులు పశువులు, ఎరువులు; వ్యవసాయపనిముట్లు దొరకక తమ కొద్దిపొలాలను సాగుచేసుకోలేకపోతున్నారు. అందుచేత వీరిలో కొంతమంది కౌలుకిచ్చి మరేదో వృత్తిచూచుకోవడంకూడ జరుగుతుంది. మరికొంతమంది బీద రైతాంగం తమకొద్దిపొలంమీద వచ్చేఆదాయం చాలక, ఆపొలాన్ని కౌలుకిచ్చి తన ఆదాయం మరికొంచెం పెంచుకోడానికి, మరేదో వృత్తికోసం

పట్టణాలకు, ఇతరప్రాంతాలకు పోతున్నారు. అట్టి బీదరైతులు తిరిగి వ్యవసాయం ఆరంభించడానికి కావలసిన సౌకర్యం ప్రజాప్రభుత్వంచేయాలి.

1. వారి చిన్నపొలాలకు మరికొంత పొలం కలిపి, వ్యవసాయం మీద జీవితానికిసరిపోయే ఆదాయం వచ్చేటట్లుచూడాలి.

2. తమపొలాలను సాగుచేసుకోడానికి కావలసినపనిముట్లు, ఎరువులు, విత్తనాలు, అప్పుకూడ ప్రజాప్రభుత్వం వారికివ్వాలి.

సాగుచేసుకొనేరైతుకే పొలం (దుక్కిదున్నేవాడికే పొలం) ఈ సూత్రాన్ననుసరించి పనిచేస్తేనే వ్యవసాయాభివృద్ధికి అడ్డుతగిలేవాటన్నిటిని తొలిగించి మనప్రజలకు కావలసిన తిండినంతా తయారుచేసుకోగలం.

సాగుచేసేవాడికే పొలం

ధనికభూస్వాముల పొలాలు పంచితే తలకొక అరెకరంకన్న ఎక్కువరాదు. కాబట్టి అలా పంచడం తెలివితక్కువ అని ఆంధ్రకాంగ్రెసు నాయకులు డాక్టరు పట్టాభిసీతారామయ్యపంతులుగారు సెలవిచ్చారు. తన ధనికమిత్రబృందపు ఆస్తులను కాపాడడానికి ఆయన ఆతురత ఇది తెలియజేస్తుందేకాని మరేమీకాదు. ఈ జమీందారీ, ఈనాందారీ, ముఠాదారీపద్ధతి, సొంతంగా సాగుచేసుకోని భూస్వామిక పద్ధతి వ్యవసాయాభివృద్ధికి అడ్డుగాబట్టి వీనిని రద్దుగావించాలని కమ్యూనిస్టుపార్టీ కోరుతూఉంది. వీటిని రద్దుచేయబట్టి రైతుమీద ఉన్న ఈ పరాన్నభుక్కుల బాధ పోతుంది.

రైతులు నేడు జమీందార్లనుండి కౌలుకు తీసుకుని చేస్తున్నపొలాలు రైతులకు శాశ్వతంగా చెందాలి. జమీందారుల సొంతకమతాలలో వ్యవసాయ కూలీలు సాగుచేస్తున్న పొలాలు ఆ వ్యవసాయకూలీలకు శాశ్వతంగా చెందాలి. ఈ రైతుకూలీలు తాము సాగుచేసి పండించే పంటలో ఏమాత్రం సోమరిపోతులయిన, జమీందార్లకు, ఈనాందార్లకు, ముఠాదారులకు చెల్లించనవసరం లేకుండా ప్రజామంత్రివర్గం ఒక్క సంవత్సరంలోపున చట్టంచేయాలి.

ఇప్పుడు సాగుచేయక బంజరులుగా పెట్టియున్న పొలాలను, బీద రైతులకు వ్యవసాయకూలీలకు పంచిపెట్టాలి. ఈ వరకు 5 యెకరాలకు తక్కువ ఉన్నవారికి కనీసం 5 యెకరాల పొలం వచ్చేటట్లు పంచిపెట్టాలి. అలాచేస్తేనే వారు తమ భుక్తికి కావలసినంత పండించుకోగలరు. ఏమీ పొలంలేని వ్యవసాయకూలీలకు వందలకొలది యెకరాలు బంజరులుగా ఉన్న ప్రాంతాలలో కాలనీలు ఏర్పరచి సహకారపద్ధతులద్వారా ఆ పొలాన్ని సాగు చేయడానికి ఇవ్వాలి.

మన పొలాన్నంతా సాగుకుతెస్తే మన గ్రామాలలో వ్యవసాయం మీద జీవించే కుటుంబాల కన్నింటికి 5 యెకరాలకు తగ్గకుండా పొలం ఇవ్వగలం. మద్రాసుప్రభుత్వపు 1941 రివిన్యూ సెటిల్మెంటురిపోర్టుద్వారా 5 యెకరాలలోపు పట్టాదారుల సంఖ్య నూటికి 90 మంది ఉన్నారనీ, వారికి సగటున ఒకటి ముప్పాతికయెకరం ఉందని మన మిదివరకే చూచాం. జమీందారీరైతులలోకూడ ఈదామాషానే బీదరైతులున్నారని అనుకుందాం. అప్పుడు మన గ్రామసీమలలో నివసించే 34 లక్షల కుటుంబాలలో 5 యెకరాలకు తక్కువఉన్న కుటుంబాలసంఖ్య $34000 \times 90 = 30,60,000$ ఉంటుంది. ఈ 31 లక్షల కుటుంబాలకు సగటున చెరొక మూడుంపాతిక యెకరాలిస్తే ఐదు యెకరాలు ప్రతిఒక్క కుటుంబానికీ వస్తుంది. అంటే 31×3.25 లక్షల యెకరాలు 10 లక్షల యెకరాలు అదనంగా సాగుకు తీసుకొని రావాలి.

ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రిందనున్న "తెలుగు జిల్లాలలో 44 లక్షల యెకరాలు వెంటనే సాగుకు లాయకు అని, కాని సాగుచేయక భూస్వాములు బంజరుగాపెట్టిఉన్నారని ప్రభుత్వపు లెక్కలు తెలియచేస్తున్నాయి. వీనిని సాగులోకితెస్తే ఈ 31 లక్షల కుటుంబాలకు వెంటనే చెరొక ఎకరన్నర ఇవ్వవచ్చు.

మరొక అరవైఅయిదులక్షల ఎకరాలు, లాభసాటి వ్యవసాయానికి పనికిరాని పొలాలుగ ప్రభుత్వపులెక్కలు తెలియజేస్తున్నాయి. వీనికి కావలసిన నీటిసదుపాయాలు, ఎరువులు, ఆధునిక వ్యవసాయ యంత్రాలు

ఉపయోగిస్తే, ఈ పొలాలలోకూడ లాభసాటి పంటలు పండించవచ్చు. ఈ 65 లక్షల యెకరాలను 31 లక్షల కుటుంబాలకు తలకొక రెండుయెకరాలు వస్తాయి. అంటే మొత్తం యీ కుటుంబాల కన్నింటికీ ఐదు యెకరాలచొప్పున పొలం ఇవ్వగలమని తేలుతుంది.

అయితే ఈ పొలాన్ని ఈరీతిగ రైతులకు, వ్యవసాయ కూలీలకు పంచిపెట్టి సాగులోకి తీసుకరాకుండా అడ్డుపడేది ఎవరు? పెద్ద భూస్వాములు జమీందారులు, ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం. పొలంపై తమకున్న గుత్తాధికారాన్ని వదులుకొని రైతు కూలీలకు పంచిపెట్టడానికి ఇష్టపడక అడ్డు తగులుతున్నారు.

ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వంక్రిందఉన్న ఈ జిల్లాలలోని పొలమే కాకుండా తెలంగాణాలోకూడా 40 లక్షల యెకరాలు సాగుచేయకుండా ఉన్నాయి. అచ్చటి రైతులకు కూలీలకు వారు సాగుచేయడానికి కావలసిన పొలం ఇచ్చిన పిదపకూడ ఇతర ప్రాంతాలనుండి మనుష్యులను తీసుకురాకపోతే సాగుకాని పొలం ఎంతో ఉంటుంది, నైజాం నేడుతెలంగాణాలోని పొలాలను బీద రైతులకు కూలీలకు ఇవ్వక, తనకు జోహుకుముగా ఉండే వాళ్ళను సంస్థానంలోకి పిలచి పొలాలు ఇస్తున్నాడు. ఆరకంగా ప్రజలమీద తన అధికారాన్ని బలపర్చడానికి ఒక ముఠాను తయారు చేసుకోవాలని చూస్తున్నాడు. మన తెలుగు గడ్డనంతా ఒకటిగా చేయగలిగినపుడు తెలంగాణా, రాయలసీమ, కోస్తాజిల్లాల ప్రజలందరికీ కావసినంత పొలముంటుంది. ఉన్నపొలాన్నంతా ప్రజలందరికీ కావలసిన పంటలు పండించటానికి ప్రజలు ఉంచారు.

పొలాలు సాగుచేయడానికి నీటివసతులు కావాలి

నైజాం, ఇంగ్లీషుప్రభుత్వాలు మన ప్రజల సౌకర్యాలను మనస్సులో పెట్టుకోక ఏరీతిగ మన నీటివసతులను, ఇర్రిగేషను ప్రాజెక్టులను నిర్లక్ష్యించారో ఇదివరకే చూచాం. ఒకప్రక్క కృష్ణా గోదావరీ ప్రవాహాలు వేలకొలది యకరాలను ముంచుతూ సముద్రంలోకి వృధాగా వెళ్లుతున్నాయి, మరొక ప్రక్క నీరులేక రాయలసీమజిల్లాలు, కోస్తాజిల్లాలలో పడమటిప్రాంతాలు.

తెలంగాణలోని రాయచూరు, మహబూబ్‌నగర్ నల్గొండ జిల్లాలు ఏరీతిగ క్షామానికి గురియవుతూ వచ్చాయో చూచాం. నీటిపారుదల వసతులు ఎంత తక్కువగా ఉన్నవో తెలుసుకోవాలంటే అనంతపురం జిల్లాలో సాగయ్యే ప్రతి వందయెకరాలకు 9 యెకరాలకు మాత్రం నీటివనరులున్నాయి. అవియైనా. చెరువులు, నూతులు, ఏటి ఇసుకతెరలతో త్రవ్విన ఊటకాలువలు అన్నీ కలిపితేనే 9 పాళ్ళయినా సాగవుతున్నాయి. బళ్లారిజిల్లాలో నూటికి 98 పాళ్ళకు ఎట్టి నీటివసతులు లేవు. నీటిసదుపాయం ఉంటే ధాన్యాన్ని రెండురెట్లు, జొన్నలు సజ్జలు మూడురెట్లు. ప్రత్తిని ఐదురెట్లు పండించగలం. నీరు ఎక్కువగా ఉన్నప్పుడే ఎక్కువ ఎరువులువేసి సాగుచేయడానికి వీలవుతుంది.

ఇర్రిగేషను ప్రాజెక్టులు, మురుగుపోవుటకు కాలువలు, మన వ్యవసాయాభివృద్ధికి పునాదులు. యుద్ధానంతరస్కీములంటూ నైజాం ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వాలు కొన్నియే తయారుచేసాయి. కాని అవి సమగ్రంగాలేవు మన ప్రజల అవసరాలన్నింటిని తీర్చడానికి ఏమాత్రం సరిపోవు. మన నదుల నన్నిటిని పూర్తిగా ఉపయోగించడానికి సమగ్రమైన స్కీములు తయారుచేసి అమలు పెట్టాలని కమ్యూనిస్టుపార్టీ కోరుతుంది. ఈ స్కీములు వ్యవసాయానికి కావలిసిననీరు ఉండేటట్లు, విద్యుచ్ఛక్తిని ఉత్పత్తి చేయడానికి వీలయ్యేటట్లు ఉండాలి. వర్తక వ్యాపారాలను రవాణాలకు అనుకూలించే కాలువలతో ఈ స్కీములు తయారుచేయాలి. ప్రవాహాలను అరికట్టేటట్లు, మురుగు నిలువకుండా ఉండేటట్లు ఈ స్కీములను ఏర్పరచాలి. మురుగు నిలవడంవల్ల పంటలు నష్టమగుటమేగాక మలేరియా జ్వరాలకు దారిదీస్తుంది.

(1) గోదావరీనదీ స్కీమును అతి త్వరగా ఆరంభించి పూర్తిచేయాలి. గోదావరి తెలంగాణాలో అదిలాబాదు జిల్లాలోను, తూర్పు గోదావరిలో పోలవరం వద్ద రామపాదసాగర అనకట్టను, కట్టాలి. అదిలాబాదు స్కీము 20 లక్షల యెకరాలకు. అదిలాబాదు కరీంనగరు వరంగల్ జిల్లాలలో నీటిపారుదల కలుగచేస్తుంది. అచ్చట తయారయ్యే విద్యుచ్ఛక్తి ద్వారా పెద్ద

పెద్ద పరిశ్రమలు కూడ స్థాపించడానికి వీలవుతుంది. పోలవరం ప్రాజెక్టు వలన, విశాఖలోను ఉభయగోదావరులలోను, కృష్ణా, వరంగలు జిల్లాలలో 24 లక్షల యెకరాలకు నీటిపారుదల కలుగుతుంది. పోలవరం, మాచకుండు ప్రాజెక్టులవలన పైజిల్లాలలో, ఏజెన్సీ ప్రాంతమంతా విద్యుత్ పరిశ్రమల నభివృద్ధి చేయవచ్చు.

(2) తుంగభద్రా ప్రాజెక్టును త్వరగా పూర్తి చేయడంతోపాటు కృష్ణానదిమీద సంగమేశ్వరంవద్ద, జటపల్లివద్ద ప్రాజెక్టుల నిర్మించాలి. వీనిని కృష్ణాకు ఇప్పుడున్న ఆనకట్టలు కలిపి కృష్ణానదీ స్కీమును అభివృద్ధిచేయాలి. ఇది రాయలసీమ జిల్లాలు, గుంటూరు, తెలంగాణలో మహబూబ్‌నగర్, నల్గొండ జిల్లాలను సాగుచేస్తాయి. సంగమేశ్వర ప్రాజక్టు వలన తయారయిన విద్యుచ్ఛక్తివలన అచ్చట పెద్దపరిశ్రమలను స్థాపించటానికి వీలవుతుంది.

(3) కృష్ణానదీ స్కీముతో కలుపుతూ పెన్నానది కిప్పుడున్న ఆనకట్టలేగాక నెల్లూరులో సోమశిలవద్ద, కడపలో గండికోట ప్రాజెక్టును అనంతపూరులో, మారుట్ల పేమారు, పెన్నార్ కుముద్వతి ప్రాజెక్టులను నిర్మించాలి.

(4) ఈ పెద్ద నదీస్కీములతోపాటు, పెరిజిల్లాలోను పెద్ద ఇర్రిగేషను స్కీములకు అనుబంధ స్కీములుగా మైనరు ఇర్రిగేషను, మురుగు నివారణ స్కీములను తొలగించాలి. [వాని జాబితా అధ్యాయం చివర అనుబంధంలో ఉంది.] వ్యవసాయానికి అవసరమయినచోట్ల లోతుబావులు తీయించాలి. ఆనీటిని పైకి తోడడానికి విద్యుచ్ఛక్తిని ప్రభుత్వం సరఫరా చేయాలి.

(5) బర్హాంపురంనుండి మద్రాసువరకు [ప్రస్తుతం బకింగ్‌హామ్ కాలువతోకలసి] కోస్తానుండి అదిలాబాదు వరకు, అదిలాబాదు-కర్నూలు- కడప, అనంతపురం వరకు ఆ పిదప మైసూరు కాలువలతో కలపి పడవల ప్రయాణానికి అనుకూలించే కాలువలు త్రవ్వించాలి.

మనప్రజలకు కావలసిన ఆహారాన్ని తయారుచేసుకుంటాం

ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వంక్రిందఉన్న తెలుగుజిల్లాలలో 2 కోట్లమంది ప్రజలకు సంవత్సరానికి 50 లక్షలటన్నుల [టన్ను 9 బస్తాలబియ్యం] బియ్యం గాని బియ్యానికి సరిపోవు ఇతరధాన్యాలుగాని కావాలి. అయితే పండేధాన్యం 38 లక్షల టన్నులుమాత్రమే. 12 లక్షల టన్నులు తక్కువయ్యాయి. కాని ప్రస్తుతం సాగు అవుతున్న పొలాలకన్నిటికీ నీటి పారుదల వసతు లుంటే మరొక 15 లక్షల టన్నులు అదనంగా పండించుకోవచ్చు. దానితో కొరత తీరిపోతుంది.

ఇదిగాక ఇప్పుడు వెంటనే సాగుకు లాయకు భూములు 44 లక్షల ఎకరాలను సాగుకుతెస్తే మరొక పది పదిహేను లక్షలటన్నుల ఆహార ధాన్యాలను పండించవచ్చును. వానికి నీటిసదుపాయాలు ఏర్పరచితె 30 లక్షలటన్నుల పండించవచ్చును. అంటేప్రస్తుతం సాగవుతున్న పొలాలకన్నిటికి సాగుకులాయకై బంజరుగా ఉన్న పొలాలకు నీటిపారు దల వసతులతేర్పరచి సాగుచేస్తే మనపండించే ఆహారధాన్యాలను రెండు రెట్లుచేయవచ్చు. ఎరువులువేసి జాగ్రత్తగా పైరుచేస్తే నాల్గురెట్లు పండించ వచ్చు. వెంటనే సాగుకు లాయకు భూములు. ఇప్పుడు సాగవుతున్న పొలాలను కలిపితే మొత్తం సాగుకు తీసుకురావడానికి వీలున్న పొలా లలో మూడువంతులుమాత్రమేనని జ్ఞాపక ముంచుకుంటే మనం ప్రజలకు కావలసిన దానికన్న ఐదురెట్లు పండించుకోవచ్చు. ఇతరప్రజలకుగూడ కావలసినంత పంపవచ్చు.

ఇంత ఎక్కువ పండించడానికి వీలున్నప్పుడు, దీనినంతా ఏమి చేయడం? ఇంత ఎక్కువగా పండిస్తే రైతుకు ధరలు పడిపోయి నష్టపడక తప్పదు కదా అనే భయం కల్గుతుంది. అది కేవలం నిరాధార మైనది. ఎందుకంటే మనకున్న పొలాన్నంతా ఒక్క అహారధాన్యాలు వేస్తూ ఊరుకోము. మనకు గావలసిన చముదుగింజలు, ప్రత్తి చక్కెర జ్యాటు ఇతర ముడిపదార్థాలకు చాలా పొలాలలో పైరుచేసి పండించ వలసి ఉంటుంది. మనప్రజలకు కావలసిన పాలు, వెన్న, గ్రుడ్లు, మాంసం

కోసం లక్షలకొలది యెకరాలు, ఆవులు, గొర్రెలు మేకలు వగైరా పశు సంపదను పెంపొందించడానికి, అట్టేపెట్టవలసి వస్తుంది. అంతేగాక మన జనాభా ప్రతి సంవత్సరమూ పెరిగిపోతూవుంది. వారికి కావలసిన ఆహారానికికూడా మనం ప్రతి సంవత్సరమూ క్రొత్తపొలాలను సాగుచేసి ఎరువులను. శాస్త్రజ్ఞానాన్ని వినియోగించి ఎక్కువ పంటలు తయారుచేయవలసి ఉంటుంది. అంతేగాక రైతులు పండించే పంటలకు కనీసపు ధరలు ప్రజా ప్రభుత్వం గ్యారంటీ చేస్తున్నది, అతనికి వ్యవసాయ ఖర్చులుపోను సుఖంగా జీవించడానికి తగిన ఆదాయం వచ్చేటట్లు ధరలు ఉండాలి.

ఈ రకంగా వ్యవసాయాన్ని పునర్నిర్మించడానికి ప్రధాన అడ్డంకి ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం దానితాబేదారులయిన జమీందారులు, వీరి దోపిడిలో రైతులకు తమ వ్యవసాయాన్ని అభివృద్ధి గావించడానికి ఏమీ మిగులుటలేదు.

బీదరైతులపై పన్నులేదు — ధనికభూస్వాములపై అధికపన్నులు

జమీందారీ, ఇనాందారీ రైతులనుండి 120 లక్షలు నికరశిస్తులు జమీందార్లు, ఇనాందార్లు తీసుకోవడం, అచ్చటి రైతుల దైన్యస్థితిని మనం చూచాం. రైత్వారీ ప్రాంతాలలోకూడ పన్నుభారం. బీదరైతుల మీదనే ఎక్కువగా ఉంది.

1941 ల్యాండురివిన్యూ సెటిల్మెంటు రిపోర్టుద్వారా ఈక్రింది విషయాలు తెలుస్తున్నాయి. 5 యెకరాలులోపుడున్న రైత్వారీప్రాంతపు రైతాంగం 124 లక్షల భూమిశిస్తును 66 లక్షల యెకరాల మెట్ట మాగాణిమీద ప్రతి సంవత్సరం చెల్లిస్తున్నారు, భూమిశిస్తులో దాదాపు సగం బీదరైతులే చెల్లిస్తున్నారు. తమ కొద్దిపొలంమీద వచ్చేది తమభుక్తికే చాలదు. అందుచే ఈ చిన్నరైతులమీద పన్నులువేయడం అన్యాయం. వందలకొలది ఎకరాలున్న రైతుమీద యెకరానికి ఒకటేశిస్తు. బీదరైతు భూమిపైకూడ ఒకటే శిస్తు ఇప్పుడు వసూలుచేస్తున్నారు, ఈ పద్ధతిపోవాలి. 5 యెకరాలలోపున్న రైతాంగం మీద అసలు పన్ను వేయకూడదు. ధనికరైతుల పొలాలమీద

ఎక్కువపన్నులు వేయాలి. ఎక్కువ పొలమున్నవారికి యెకరానికి ఎక్కువగా పన్ను వేయాలి. తక్కువ పొలమున్నవారికి తక్కువ పన్ను. ఐదు యెకరాల లోపువారికి అసలు పన్నే ఉండరాదు. ఈపన్నుపద్ధతికే ఆదాయాభివృద్ధిక్రమ పన్ను (గ్రేడెడ్ టాక్సు) అని అంటాం.

ఈ రకంగా ఎక్కువ ఆదాయం వచ్చే భూస్వాములమీద పన్ను తీసివేస్తే వచ్చినలోటును పూడ్చగలం. ప్రజామంత్రివర్గాలు, తమనిర్మాణ కార్యక్రమాన్ని, ప్రజోపయోగ పనులను కుంటుపడనీయకుండా కొనసాగించవచ్చును.

రైతుల పొలాలు అన్యాక్రాంతం కాకూడదు

జమీందారీ ప్రాంతాలలో విపరీత వడ్డీవ్యాపారాన్ని అరికట్టాలి: కౌలులు నిర్బంధాలతోను, రైత్వారీ ప్రాంతాలలో శిస్తులబాధతోను రైతులు క్రుంగిపోతున్నారు. రైతువద్ద ఏమి నిలువలు లేకుండాపోయాయి. విత్తనాలు కొనవలసి వచ్చినా, ఎరువులు, పశువులు, పనిముట్లు కొనుక్కోవలసి వచ్చినా, పన్నులు, మగతాలు కట్టవలసి వచ్చినా: తనఇంటికి కావలసిన అత్యవసర వస్తువులు కొనుక్కోవలసి వచ్చినా, అప్పుకోసం వడ్డీ వ్యాపారస్తునివద్దకు పరుగెత్తాలసి వస్తూఉంది. వడ్డీ వ్యాపారస్తుడే స్థానిక ధాన్యపు వ్యాపారిగాకూడ ఉంటున్నాడు. తాను ముందు ఇచ్చిన అప్పుల కోసం ధాన్యాన్ని మాసూళ్ళలో తక్కువధరకు కొలుచుకుంటాడు. రైతుకు డబ్బు ఎంత అవసరమయితే అంత త్వరగా ధాన్యాన్ని అమ్ముకుంటాడు. తాను పండించే ధాన్యానికి తక్కువధరలు వస్తాయి. తన అప్పులూ తీరవు. తన అవసరాలకోసం, తిరిగి అప్పులకోసం వడ్డీవ్యాపారివద్దకు పరుగెత్తుక పోవలసి వస్తుంది. ఈవిధంగా రైతు క్రమేణ అప్పులలో మునిగిపోతూ ఉంటాడు. అప్పులు తీర్చడానికి తన పొలాలన్ని అమ్ముకుంటాడు.

గత యుద్ధానంతరంకూడ. యుద్ధాన్నుండి తిరిగివచ్చిన సైనికులకు ప్రభుత్వం భూములిచ్చింది. కాని వారు; వానిని సాగుచేయడానికి కావలసిన పశువులు, పనిముట్లు, పరపతిలేక అమ్ముకోవలసి వచ్చింది. ధనిక భూస్వాములు, వడ్డీ వ్యాపారస్తులు, సాధ్యమైనంత ఎక్కువపొలాన్ని

గుంజుకోడానికి ఎప్పుడూ ఎదురు చూస్తూఉంటారు. ఈ విధంగా లాగు కున్న పొలాలను తిరిగి రైతులకు విపరీతమయిన కౌలులకిచ్చి లాభాలు గడిస్తారు.

సాగుచేసే రైతునుంచి వడ్డీవ్యాపారస్తునిచేతిలోకి, ధనికభూస్వామి చేతిలోకి, భూమి పోకుండా చూడాలి. సాగు చేసేవాడివద్దనే భూమి శాశ్వతంగా ఉండేటట్లు చూడాలి. దీనికోసం ప్రజాప్రభుత్వం పొలాలను ఇతరులకు అమ్మకూడదని శాసించాలి. అమ్ముకోదలచిన వారు ప్రభుత్వానికే అమ్ముకోవాలి. ప్రభుత్వం ఆ పొలాలను కొని సాగుచేసే రైతుకు, వాని అవసరాలకొద్దీ పంచిపెట్టుతూ ఉంటుంది.

సామాన్యంగా ఏ రైతుకూడ పొలాన్ని అమ్ముకోవాలని చూడదు. వ్యవసాయానికి తగు సదుపాయాలు లేకనో లేక తనఅప్పును తీర్చడానికో అమ్ముకుంటాడు. అందుచే ప్రజాప్రభుత్వం రైతుల అప్పుబాధను తొలగించాలి. ధానికోసం.

(1) వ్యవసాయ కూలీలు, బీదరైతుల అప్పులను ఇక చెల్లించనవసరం లేదని శాసనంద్వారా రద్దుచేయాలి.

(2) మద్రాసు ఋణనివారణ చట్టాన్ని ఈ క్రింది మార్పులతో రైతుల ఋణబాధను తొలగించడానికి అమలు జరుపాలి.

i ఒక సవరణ. ధనిక భూస్వామికి తనఅప్పులు చెల్లించడానికి కావలసిన ఆస్తి ఉన్నప్పుడు అతని అప్పులుకూడ తగ్గించవలసిన అవసరం లేదు.

ii వడ్డీ రేటు నూటికి సంవత్సరానికి 6-4-0 నుండి 3 రూ. లకు తగ్గించాలి.

(3) 3 రూ. లకు మించిన వడ్డీలను నిషేధిస్తూ శాసనంచేయాలి. వడ్డీవ్యాపారాన్ని కంట్రోలులో ఉంచడానికి ప్రభుత్వమే మూలమూలల కో-ఆపరేటివు బ్యాంకుల నేర్పరచాలి. కో-ఆపరేటివుబ్యాంకులు ఏర్పడని చోట ప్రభుత్వబ్యాంకు లేర్పరచి, రైతులకు మూడు రూపాయల వడ్డీతో అప్పులు యివ్వాలి.

(3)

సహకార పద్ధతులపైన వ్యవసాయాన్ని అభివృద్ధిచేస్తాం

మన వ్యవసాయాన్ని అభివృద్ధిచేయడానికి, బీదరైతులు తమపొలాలను సాగుచేసుకోడానికి ఈ క్రిందిచర్యలను ప్రజాప్రభుత్వాలు వెంటనే అమలుజరపాలి.

1. రైతులకు వ్యవసాయ పనిముట్లు, ఎరువులు, విత్తనాలు, ఇంకా కావలసిన ఇతర సదుపాయాలను, పరపతిని ప్రభుత్వం సరిఫరా చేయాలి. ఈపనిని వ్యవసాయ డిపార్టుమెంటును మరింత పెంచి రైతు సంఘాల సాయంతీసుకొని పనిచేయాలి.

2. ప్రతి తాలూకాలోను వ్యవసాయాభివృద్ధికి శాస్త్ర పరిశోధనలు సాగించడానికి, చుట్టుప్రక్కల రైతులకు ఆదర్శవంతంగా ప్రదర్శించడానికి వ్యవసాయ క్షేత్రాలు, పరిశోధనా కేంద్రాలు నెలకొల్పాలి. పంటలకు వచ్చే తెగుళ్ళను నాశనం చేయడానికి రైతులకు తోడ్పడాలి.

3. ప్రతితాలూకాలో పశువుల పెంచే కేంద్రాన్ని ఏర్పరచాలి. తాలూకా కేంద్రంలో ఒక పెద్దపశువైద్యశాల, ప్రతిఫిర్కాకు ఒకటూరింగు పశువైద్యుడు ఉండాలి.

4. రైతుల పశువులు అడవులలో మేయడానికి అవకాశాలివ్వాలి. పుల్లరులు చాల కొద్దిగా వసూళ్ళుచేయాలి. ఆకు సత్తువను ప్రోగుచేసుకోడానికి అడ్డుపెట్టరాదు. కట్టెలు చౌకగా కొట్టుకోడానికి అనుమతి నివ్వాలి. వ్యవసాయపనిముట్లు, ఇండ్లకు కావలసిన కలప బీదరైతులకు చౌకగా ఇవ్వాలి. కొండజాతులవారికి, అడవులలో నివసించే జాతులకు. అడవి పండ్లు, తేనె, మొదలగునవి ప్రోగుచేసి అమ్ముకోడానికి ఎట్టి రుసుము లేకుండా అనుమతి నివ్వాలి.

వ్యవసాయాభివృద్ధికి, కావలసినరీతి అటవీ సంపదను అభివృద్ధిపరచాలి. అడవులు పెంచాలి.

5. గ్రామాలలో రైతులందరూ కలసి సహకారపద్ధతులపై వ్యవసాయం చేసుకోడానికి ప్రోత్సహించాలి. ముఖ్యంగా బీదరైతులు ఆధునిక యంత్రాలు ఉపయోగించి తమ పంటలను, ఆదాయాన్ని ఎక్కువచేసుకోడా

నికి సహకారపద్ధతిమీద వ్యవసాయాన్ని కలసి చేసేటట్లు ప్రోత్సహించాలి. ప్రజాప్రభుత్వం అటువంటి సహకార వ్యవసాయ క్షేత్రాలను నెలకొల్పడానికి కావలసిన యంత్రాలు, తదితర టెక్నికలు సహకారాన్నంతా ఇచ్చి ప్రత్యేక కృషి చేయాలి. వెంటనే ప్రజాప్రభుత్వమే, బంజరులను వ్యవసాయ కూలీలకు ఇచ్చి సాగుకు తెచ్చేటప్పుడు ఆదర్శప్రాయమైన వ్యవసాయ క్షేత్రాలను నెలకొల్పాలి. వానినిచూచి ఇతర రైతాంగంకూడ సహకార వ్యవసాయ క్షేత్రాలను నెలకొల్పుతారు. క్రొత్తపొలాలను సాగుకు తేడానికి, వ్యవసాయానికి కావలసిన సామగ్రినంతా అమెరికను యుద్ధ సామగ్రినుండి ప్రభుత్వం తీసుకోవాలి.

మనదేశంలో చిన్నచిన్నపొలాలను, లక్షల కొలదిరైతాంగం నేడు వేరువేరుగా సాగుచేస్తున్నారు. ఈ చిన్నచిన్నపొలాలనన్నిటిని కలిపి విశాల వ్యవసాయ క్షేత్రాలుగా, సహకారపద్ధతులమీద ఆధునిక యంత్రాలను విరివిగా ఉపయోగించి సాగుచేయాలి. ఈ రకంగా మనం మన వ్యవసాయాన్ని పూర్తిగ పునర్నిర్మించినపుడే మన రైతాంగాన్ని దారిద్ర్యాన్నుండి పూర్తిగ తొలగించగల్గుతాం. అప్పుడే మన ప్రజలకు కావలసిన పంటలనన్నింటినీ మన వ్యవసాయంద్వారా పండించుకోగలం. అప్పుడే, రైతులు, వృత్తిదారులు, కూలీలు అందరూ ఒకే వ్యవసాయ క్షేత్రంలో ఒకరితోఒకరూ సహకారంతో పనిచేసి వారి శ్రమకు తగిన ఆదాయాన్ని పొందుతారు. ఈ ఐక్య కృషిమీదనే ఆధునిక గ్రామసీమలను ఏర్పరచగల్గుతాం. అయితే ఈ లాంటి గ్రామసీమల నిర్మాణం ప్రజాప్రభుత్వమున్నప్పుడే సాధ్యమవుతుంది. ఈ ప్రజాప్రభుత్వం ధైర్యంగా ముఖ్య పరిశ్రమలనన్నింటినీ, రవాణా సౌకర్యాలను, గనులను, బ్యాంకులను ఈ ప్రభుత్వాధీనం చేసుకొని దేశమంతటా పారిశ్రామికాభివృద్ధికి పూనుకోవాలి. ఆ పరిశ్రమాభివృద్ధితోపాటు జమీందారీ పద్ధతి, భూస్వామీ ముఠాదారీ ఇనాందారీ పద్ధతులను రద్దుచేసి, భూమినంతా ప్రభుత్వం పరంచేసుకొని వ్యవసాయాభివృద్ధికి పూనుకోవాలి. బీదరైతాంగానికి, పొలంలేని వ్యవసాయకూలీలకు క్రొత్తగా సాగుకుతెస్తూఉన్న పొలాలను, బంజరు పొలాలను ఇచ్చి సహకారపద్ధతులపై వ్యవసాయభివృద్ధికి కృషిచేయాలి.

అప్పుడే కమ్యూనిస్టుపార్టీ కోరిన వ్యవసాయాభివృద్ధి, నూతన గ్రామసీమలు మనం చూడగల్గుతాం.

రైతుకు గిట్టుబాటయ్యేధరఇవ్వాలి ! ప్రజలకు చౌకగా ఆహారాన్ని అందించాలి :-

గతయుద్ధానంతరం, ధాన్యాలధరలు మూడు సంవత్సరాలు పిదప పడిపోసాగాయి. 1930-34 లో ఆర్థికక్షోభసమయంలోకూడ పంటలధరలు పూర్తిగా పడిపోయాయి. 1919-21 మధ్యనున్న ధరలలో నూటికి 42 పాళ్లు మాత్రమే 1930-34 లలో ఉండేవి.

పరిశ్రమాధికారులు, ఆర్థిక సంక్షోభం తమ్మెదుర్కొని తమ లాభాలు తగ్గేటట్లున్నప్పుడు తాము తయారుచేసే వస్తువుల ధరలు పడిపోకుండా అనేక కుటిలప్రయత్నాలు చేస్తారు. ఉత్పత్తిని తగ్గించివేస్తారు. కార్మికులను పనిలోనుండి తీసివేస్తారు. వారి జీతాలను తగ్గిస్తారు. పెట్టుబడిదారులు, పరిశ్రమాధికారులు, బ్యాంకులమీద పరపతి కరెన్సీ విధానం మీద వ్యాపారంమీద తమకున్న పెత్తనాన్ని పురస్కరించుకొని తమ వస్తువుల ధరలు యెక్కువగా ఉండేటట్లు, రైతులనుండి తాము కొనే ముడిసరకుల ధరలు తక్కువగావుండేటట్లు అనేక పనులుచేస్తూవుంటారు.

ప్రత్తి, చక్కెర, పొగాకు, వేరుసెనగ మొదలగు వర్తకపు పంటల ధరలు ప్రపంచ మార్కెటు ధరల ననుసరించి, పెట్టుబడిదారులు సరాసరి కంట్రోలు చేస్తూవుంటారు. ఆంధ్రలో రాయలసీమ జిల్లాలలో తయారైన పత్తిని ఈ యుద్ధకాలంలో బొంబాయి మిల్లు యజమానులూ కొనలేదు. ఒక కనీసపు ధర నిర్ణయించి అంతకన్న ధరలు పడిపోతే తానే కొంటాననని ప్రభుత్వము ప్రకటించింది. కాని అదికూడ కొనలేదు. ఇది జరిగిన రోజులలో మనదేశంలో గుడ్డలకరువు విపరీతంగా ఉంది. గుడ్డలఖరీదులు యుద్ధానికి ముందుకంటే మూడురెట్లు ఐదురెట్లు ఉన్నాయి. గుడ్డల మిల్లుల యజమానులు కోట్లు లాభాలు గడిస్తూవచ్చారు. కాని రైతులనుండి ప్రత్తిని రైతుకు గిట్టుబాటయ్యే ధర యిచ్చి మన ప్రజలకు కావలసిన

గుడ్డను తయారుచేయడానికి మాత్రం యీ మిల్లు యజమానులు నిరాకరించారు.

చెరకు ధరలుకూడ పారీ కంపెనీలాంటివి నిర్ణయిస్తాయి. ప్రభుత్వంచేత రైతులకు నష్టకరమయిన ధరలు నిర్ణయించేటట్లు చూస్తాయి. ఈ తక్కువ ధరలకు చక్కెర ఫ్యాక్టరీలకే అమ్మవలసినదనీ, కడకు బెల్లంకూడ తయారు చేయకూడదనికూడ ప్రభుత్వం శాసిస్తున్నది.

రైతులు చెరకు వేయకుండా ఇతర ధాన్యాలు వేసుకుంటామంటే దానికి నీటి సరఫరా యివ్వడానికి ప్రభుత్వం నిరాకరిస్తుంది. పడమట పంపింగు ప్రాజెక్టును, ఆరకంగా ఆపివేసింది.

తుమ్మపాల తదితరప్రాంతాలలో రైతుకు చెరుకుధర గిట్టుబాటయ్యేటట్లు నిర్ణయించాలని రైతుసంఘాలు, కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రతి సంవత్సరమూ ఆందోళనచేసి, కొంతవరకు రైతుల కనుకూలంగా నిర్ణయించేటట్లు చేయగలిగాం.

సామల్కోట చక్కెరఫ్యాక్టరీ (ప్యారీ కంపెనీవారిది) 1931-43 మధ్య 45 లక్షల రూపాయలు లాభాలు సంపాదించింది. తాను పెట్టిన పెట్టుబడి 13 లక్షల 64 వేలయితే, దానికి మూడున్నర రెట్లు లాభం గడించింది. అయితే రైతులకు మాత్రం గిట్టుబాటయ్యే ధర లివ్వడానికి తయారుకాదు.

వేరుశెనగ ధరలను ర్యాలీ అండ్ కంపెనీ కంట్రోలు చేస్తుంది. ఈ కంపెనీయే తెలుగుజిల్లాలనుండి ఎక్కువ వేరుశెనగను కొని ఎగుమతి చేస్తూఉంటుంది. పొగాకు ధరలను ఐ. యల్. టి. డి. కంపెనీ కంట్రోలు చేస్తుంది. ఇవన్నీ ఇంగ్లీషువారి కంపెనీలు. వ్యాపార, పంటలను మన తెలుగుదేశంలో మూడవవంతు పొలంలో వేస్తున్నారు. అంటే ఇంతపొలంపై ఈ పంటలను పండిచే రైతాంగమంతా ఇంగ్లీషుపెట్టుబడిదారుల చేతులలో ఇరుక్కొని ఉన్నారు.

బియ్యం, సజ్జ, జొన్న మొదలగు ఆహారధాన్యాలను తీసుకుంటాం: ఈరోజు తిండికరువు దేశమంతటా ఉంది. ప్రజలకు ధాన్యాలుకావాలి

అయినా ఎక్కువమంది రైతాంగానికి గిట్టుబాటయ్యే ధర రాకుండాపోతోంది. ఎందువల్లనో చూద్దాం.

బెంగాలు కరువునుండి మనం పాఠాలు నేర్చుకోవాలి. 1943 సం॥ బెంగాలులో ఆహారధాన్యాలలో కొద్ది కొఱతఏర్పడింది. జమీందారులు, వర్తకులు రైతులనుండి మాసూళ్ళలోనే ధాన్యాన్ని ప్రోగుచేసుకొని కూర్చున్నారు. వీరు కరువు నెలలలో విపరీతమయిన లాభాలు వేసుకొని అమ్మారు. బస్తా బియ్యం 100—120 రూ. లకు మధ్య అమ్మారు. కొన్ని స్థలాలలో 300 రూ. లకు కూడ అమ్మారు. దొంగమార్కెటులో దొంగవ్యాపారం చేసి 150 కోట్లు లాభాలు గడించారని 15 లక్షలమంది కరువులో చనిపోయారని ప్రభుత్వపు లెక్కలు తెలియజేశాయి. అంటే దొంగవ్యాపారస్థులు తాము గడించిన ప్రతి 1000 రూ. లకు ఒకమనుష్యుని బలితీసుకున్నారన్నమాట!

1943 అక్టోబరు, నవంబరులలో ఇంత విపరీతంగా బెంగాలులో బియ్యపుధరలు ఉండినాయి. కాని క్రొత్తపంట వచ్చేటప్పటికి, ధాన్యాన్ని దాచి ఉంచినవర్తకులు తమ పాతధాన్యాన్ని మార్కెటులోకి దించి చౌకగా అమ్మసాగారు. క్రొత్తపంటల ధరలుకూడ కారు చౌకగా రైతులు అమ్ముకోవలసి వచ్చింది. బస్తాధాన్యాన్ని 5 రూ. లకు కూడ కొన్నిస్థలాలలో రైతులు అమ్ముకోవలసివచ్చింది. ఈ తక్కువధరలకు వర్తకులు క్రొత్తపంటను చాలవరకు కొనివేశారు. ఆ మాసూళ్ళు అయిపోయిన కొన్ని నెలలకు మరల బస్తా బియ్యాన్ని 72 రూ. మొదలు 90 రూ.ల వరకు అమ్మసాగారు. జమీందారులు, దొంగవ్యాపారస్థులు బియ్యపువ్యాపారాన్నంతా తమస్వాధీనంలోకి తెచ్చుకొని, మాసూళ్ళలో రైతులకు తక్కువ ధర యిస్తున్నారు. తదుపరి ప్రజలకు అమ్మేసమయం వచ్చినపుడు చాల ఎక్కువ ధరకు అమ్మడం సాగిస్తున్నారు. రైతాంగం పేదరికం హెచ్చే కొద్దీ నిస్సహాయులై, మాసూళ్ళలోనే తమ ధాన్యాన్ని తక్కువధరలకు జమీందారులకు, పెద్దభూస్వాములకు, వ్యాపారస్థులకు అమ్ముకోవలసి వస్తుంది.

ఆంధ్రలోకూడ. బీదరైతులు చిన్నరైతులు, తమ ధాన్యాన్ని మాసూళ్ళలో 2 మణుగులు బస్తా 10 రూ. ల మొదలు 8 రూపాయలకు కూడ మిల్లు యజమానులకు అమ్ముకోవడం మనంచూస్తున్నాం. మూడు మణుగుల బస్తా బియ్యం 24 రూ. ల కంట్రోలు ధర ఉన్నప్పుడు న్యాయమైన లాభాలు వేసుకొని రైతుకు బస్తా ధాన్యానికి 11 రూ. వరకు ఇవ్వడానికి అవకాశముంది. కాని రెండుమూడు రూపాయలు తగ్గించి వర్తకులు కొంటున్నారంటే రైతాంగాన్ని ఏవిధంగా దోచుకొంటున్నదీ తెలుస్తుంది. ఇంతేగాదు: ఈ వర్తకులు బియ్యాన్ని కంట్రోలు రేటుకు అమ్మడం అరుదు. బస్తాబియ్యాన్ని 27 రూ. లు మొదలు 36 రూపాయల వరకు అమ్ముతుంటారు. కొరత ప్రాంతాలలోను, కరువు ప్రాంతాలలోను మరింత అధికధరలకు అమ్ముతారు. మొన్న ఈ మధ్య తుపానువచ్చినపుడు వచ్చే సంవత్సరానికి పంటలు తగ్గుతాయని అందరికీ తెలిసింది. వెంటనే మిల్లు యజమానులు, పెద్ద భూస్వాములు, వర్తకులు, తమవద్దనున్న ధాన్యానికి ధరలు పెంచేశారు. కంట్రోలురేటు రూపాయికి నాలుగు శేర్లు బియ్యం అయినా, రూపాయికి రెండున్నర మూడు శేర్ల చొప్పున దొంగమార్కెటులో అమ్మడానికి మొదలుపెట్టారు. దీనినిబట్టి ఆంధ్రలో కూడ బెంగాలులోవలె బియ్యపు ధరలను కంట్రోలు చేయడానికి జమీందారులు, పెద్ద భూస్వాములు, దొంగ వ్యాపారస్థులు ప్రయత్నిస్తున్నారని తెలుస్తూఉంది. వీరి ఆటలుసాగితే రైతులకు తక్కువధరలిచ్చి, ప్రజలకు ఎక్కువ ధరలకు ఆహారాన్ని అమ్ముతారు!

ఈ పరిస్థితు లీవిధంగా ఉంటే ప్రభుత్వం ఏమిచేస్తూఉందో చూద్దాం. యుద్ధకాలంలో కోట్లకొలది రూపాయలు ఖర్చుచేస్తూ వచ్చింది. కాని యుద్ధం పూర్తిఅయ్యాక, యుద్ధంనుండి తిరిగివచ్చే సైనికులకూ, యుద్ధ పరిశ్రమంలోనుండి పంపించివేయబడే కార్మికులకూ యుద్ధకాలంలో లాగనే కోట్లు ఖర్చుపెట్టి, పని కల్పించడానికి ప్రభుత్వం పూనుకోవడం లేదు. పెద్ద పరిశ్రమలను, రోడ్లు, రైలుమార్గాలను, ఇర్రిగేషన్ ప్రాజెక్టులను నిర్మించడానికి పూనుకోవడంలేదు. కార్మికులను యుద్ధ పరిశ్రమలనుండితీసేస్తూఉంది. దీనిఫలితం మరింతనిరుద్యోగం రోజురోజుకు పెరిగి

పోతుంది. ప్రజలుసంపాదించేది రోజురోజుకుతగ్గిపోతుంది. ప్రభుత్వపుఖర్చు తగ్గేకొద్దీ ప్రజలుసంపాదించి ఖర్చుపెట్టడంకూడ తగ్గినపుడు అన్నివస్తువుల ధరలు పడిపోతాయి. ధరలీకరంగా పడిపోవడానికి అరంభించినపుడు, పెట్టుబడిదారులు' పరిశ్రమాధికారులు తమ వస్తువుల ధరలు పడిపోకుండా ఆహారపదార్థాలు. ప్రత్తి, పొగాకు, వేరుశనగ, చెఱకు మొదలగు ముడి సరకులకు ధరలు తగ్గించడానికి ప్రయత్నిస్తారు. అందులో కొంతవరకు కృతకృత్యులు కావడానికికూడ అవకాశముంది. రైతులు పండించే ముడి సరకుల ధర ఫ్యాక్టరీలలో తయారయ్యే వస్తువుల ధరలకన్న హెచ్చుగా పడిపోతాయి. అందుచే రైతు తానమ్మేవస్తువులకు తక్కువ సంపాదించు కుంటాడు. తాను కొనుక్కోవలసిన వస్తువులకు ఎక్కువ ఇచ్చుకోవలసి వస్తుంది. ప్రజలు, తాము కొనుక్కునే వస్తువులకన్నిటికీ, తిండితోసహా ఎక్కువధరలు బ్లాకుమార్కెటులో ఇచ్చుకోవలసి ఉంటుంది.

అందుచే కమ్యూనిస్టుపార్టీ కార్యక్రమంలో ముఖ్యాంశం ఇది. భూస్వామి, వడ్డీవ్యాపారి, దొంగవ్యాపారస్తుడు ఈ త్రిమూర్తుల బారినుండి రైతును రక్షించడానికి; అమిత లాభాపేక్షులయిన దొంగవ్యాపారస్తుల చేతులనుండి ధాన్యపు వర్తకాన్నంతా తొలిగించివేయాలి. ప్రజాప్రభుత్వమే ప్రతి గ్రామంలో ధాన్యాన్ని కొని అమ్మే సహకార విక్రయ సంఘాలను (కో ఆపరేటివ్ స్టోర్సును) ఏర్పాటుచేయాలి. వానిపై తాలూకా కోఆపరే టివ్ స్టోర్సు, జిల్లా కోఆపరేటివ్ స్టోర్సు, ముఖ్యపట్టణాలలో పట్టణ కో ఆపరేటివ్ స్టోర్సును ఏర్పరచాలి: కోఆపరేటివ్ స్టోర్సు రైతులనుండి వారికి గిట్టుబాటయ్యే ధరకు మిగులు ధాన్యాన్నంతా కొంటాయి. ప్రజా ప్రభుత్వం గిట్టుబాటయ్యేటట్టే ధరను నిర్ణయిస్తుంది. గ్రామాలలో ఈఆహార ధాన్యాలను నిలువచేయడానికి ఏర్పాటుచేస్తాయి. గ్రామాలలో పంటలులేని ప్రజలకు ఇతర వృత్తిదారులకు చౌకగా న్యాయమైన రేట్లకు అమ్ముతాయి. గ్రామాలకు పోను మిగులు ధాన్యాన్ని జిల్లా, రాష్ట్రకేంద్ర ధాన్యపుస్టోర్సుకు అమ్ముతాయి. ఆ రకంగా పట్టణ ప్రజలకుకూడ న్యాయమైన చౌకధరలకు అహార ధాన్యాలు దొరుకుతాయి. ఈసహకార విక్రయసంఘాలే (కోఆపరే టివ్ స్టోర్సే) రైతులకు గావలసిన పనిముట్లు - ఎరువులు, గుడ్డలు,

కిరసనాయిల్, చక్కెర ఉప్పు వగైరా సామగ్రిని కంట్రోలు రేట్లకు అమ్ముతాయి.

ధాన్యాలలోని వ్యాపారమంతా వక్తిగత వర్తకుల చేతులనుండి తీసి వేసి, కోఆపరేటివ్‌స్టోర్సుద్వారా నడపడంవల్ల చిన్నవర్తకులకు చిల్లర వర్తకులకు జీవనోపాధి పోదు. ఎందుకంటె నేడు వారిస్థితి దొంగ మార్కెటు చేసే పెద్దవ్యాపారస్తుల క్రింద ఏజెంట్లుతప్ప మరేమీకాదు. రేపు ఈ కోఆపరేటివ్‌స్టోర్సులలో ఉద్యోగులుగా ఉంటారు. అప్పుడు దొంగవ్యాపారస్తులకు లాభం సంపాదించి పెట్టడానికిగాక ప్రజలకు వస్తువులను సక్రమంగా అందించి ప్రజలయెడల తమ కర్తవ్యాన్ని నెరవేర్చుకోడానికి తమ జీవనోపాధిని సంపాదించుకోడానికి తమ అనుభవాన్ని వినియోగిస్తారు. వారు న్యాయమైన వ్యాపారం చేసేటప్పుడు సంపాదించేదానికన్న ఏమాత్రం తగ్గకుండా ఈ స్టోర్సులలో వారికి జీతబత్తెములుంటాయి. ఈస్టోర్సులవలన నష్టపడేది 1943–45 ల మధ్య గుత్తాధికారం సంపాదించిన పెద్దపెద్ద దొంగవ్యాపారస్తులు మాత్రమే. వారి వ్యాపారము మాత్రమె లేకుండ జేయబడుతుంది.

ఈస్టోర్సువలన రైతుకు తానుపండిచిన పంటకు గిట్టుబాటయ్యే ధర నిచ్చితంగా దొరుకుతుంది. గ్రామపట్టణప్రజలు తమ తిండిని న్యాయమైన ధరలకు కొనుక్కోగల్గుతారు. మిగులు ధాన్యాన్ని గ్రామాలలోను. పట్టణాలలోను సిమెంటు కాంక్రీటు గిడ్డంగులలో నిలువచేయబడి ఎప్పుడు ఎక్కడికి అవసరమైతే అచ్చటికి పంపించడానికి వీలవుతుంది.

వ్యవసాయ కూలీలు

మన గ్రామాలలో సగానికి సగంమంది వ్యవసాయ కూలీలని చూచాం. వీరిలో ఎక్కువమంది ఆదిమాంధ్రులు. తెలుగుప్రజల మొత్తం జనాభాలో షెడ్యూల్డు కాస్టు ప్రజలు (నిమ్నజాతి ప్రజలు) ఐదవవంతు ఉన్నారు. వ్యవసాయ కూలీలలో వీరుగాక, గౌడ, శెట్టిబలిజ. యాదవ, కాపు, కమ్మ, రెడ్డి కుటుంబాలలోనుండి కూడ కొద్దిగా ఉన్నారు.

1932 నుండి కమ్యూనిస్టుపార్టీ వ్యవసాయకూలీసంఘాలను ఏర్ప రచి పనిచేస్తూఉంది. వీనిలో ఆదిమాంధ్రులు, క్రైస్తవులు, లేక ఏ యితర కులాలకు చెందినవారినైనా వ్యవసాయ కూలీలనందరినీ కలిపి సంఘాలు ఏర్పాటు చేయడానికి కృషిచేస్తూ వచ్చింది. ఈ వ్యవసాయకూలీ ఉద్యమం గ్రామాలలోని రైతులతో దగ్గరి సంబంధాలు పెట్టుకొంటూ, పరస్పర సహకారంతో అభివృద్ధిఅవుతూ వచ్చింది. వ్యవసాయకూలీల కోర్కెలను, రైతుల కోర్కెలను రెండూ, గ్రామంలో వీరిరువురి ఐక్య ఉద్యమాభివృదివల్లనే సాధించగలము. బంజరుపొలాలుకావాలన్నా, న్యాయమైనకూలీ రేటు కావాలన్నా, పరిశుభ్రమైన ఇండ్లు, విద్యాసౌకర్యాలు, సాంఘిక ఆర్థిక రక్షణలు కావాలన్న రైతుకూలీ సామరస్యంవల్లనే అవి సాధ్యమవుతాయి.

ఆదిమాంధ్రులు గ్రామాలకు బయట పల్లెలలో నివసిస్తున్నారు. వారి ఇండ్లు మురుగుకూపాలలో చాల అపరిశుభ్రస్థలాలలో, క్రిక్కిరిసి ఉంటున్నాయి. సాంఘికంగా వారిని అంటుకోరాదని ఇతర కులస్థులు దూరంగ పెట్టారు; వీరిని. గ్రామస్థులందరూ ఉపయోగించే చెరువులనుండి, నూతుల నుండి నీళ్ళు తెచ్చుకోనివ్వరు; కొన్ని గ్రామాలలో వారిని కొన్ని వీధుల గుండా కూడ పోనివ్వరు. గ్రామంలోని పాఠశాలలకు ఇతరకులస్థులు వ_ వీరిని రానివ్వరు. వారికి ప్రత్యేకంగా వారిపల్లెలలో వేరే స్కూళ్లు కొద్దిగా ఏర్పాటు చేశారు.

పాలేరుకు సంవత్సరానికి 100 రూ॥లు మొదలు 250 రూ॥ల వరకు జీతముంటుంది. దినకూలీకి రోజుకు 4 అణాలనుండి రూపాయి వరకు, ఆయాస్థలాన్నిబట్టి, పనికాలాన్నిబట్టి ఉంటుంది. స్త్రీలకు పురుషులకన్న తక్కువ జీతాలిస్తారు. నెలకొక రోజుకూడ పాలేరుకు సెలవుఉండదు. అతనికి నియమితగంటలని ఉండవు. రాత్రనక పగలనక ఎప్పుడు పట్టితే అప్పుడుపనిచేయాలని ఉంటుంది. కోతలు ఊడ్పులు (నారువేతలు) మొదలగు పనిరోజులలో ఎక్కువ గంటలు పనిచేయాలసి ఉంటుంది. పనిలేని రోజులలో తక్కువ గంటలు పనిఉంటుంది. జబ్బుపడితేగాని, ఏమైన ప్రమాదంకల్గినా గాని ముసలితనంలో గాని అతని పోషణకు తగిన ఏర్పాటేమీ లేదు.

వారిద్దరి ఐక్య ఉద్యమము వల్లనే గ్రామాన్నంతా పీడించుకుంటున్న ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వాన్ని దాని తాబేదారులయిన జమీందారులు, పెద్ద భూస్వాములు, దొంగ వ్యాపారస్థులను ఎదుర్కొని తమ కోర్కెలను నెరవేర్చు కోగలరు. చాల గ్రామాలలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ వ్యవసాయకూలీ సమ్మెలను ధనిక భూస్వాములు గావించే అన్యాయాలను వ్యతిరేకిస్తూ నడిపింది. ఈ జీతాలు హెచ్చుజేయాలనీ, సక్రమకొలత పాత్రలతో ఇవ్వాలనీ,, ఇతర సదుపాయాలు కల్గించాలనీ చేసిన ఈ సమ్మెలను తదితర రైతాంగం బలపర్చుతూ వచ్చింది.

ఆదిమాంధ్రులు వేలకొలది సంవత్సరాలుగ సామాజికంగాను, ఆర్థికంగాను అణగద్రొక్కబడి ఇప్పుడిప్పుడే మేల్కొంటున్నారు. అంటరానితనం పోవాలని కాంగ్రెసు చేస్తూవచ్చిన ప్రచారం ఉద్యమం సరిపోదని, కొన్ని హరిజన హాస్టల్సు, హరిజన విద్యార్థులకు కొంతమందికి చదువుకోడానికి కొంత నెలసరిజీతా లేర్పరచడం ఇవి సరిపోవని తెలిసికుంటున్నారు. మొట్టమొదటి కాంగ్రెసు ఉద్యమంలో గాంధీజీ నాయకత్వాన వారు మేల్కొన్నారు. గత 25 సంవత్సరాల జాతీయోద్యమం, ఆంధ్రలో గత 15 సంవత్సరాల వ్యవసాయకూలీ ఉద్యమం వీని ప్రభావంచేత నేడు వారు సమాన ఆర్థిక, రాజకీయ, సామాజిక అధికారాలను కోరుతున్నారు. వారిలో చదువుకున్న యువకులు ఉపాధ్యాయులు తమకొక సంఘం కావాలంటూ షెడ్యూల్డుకాస్టు ఫెడరేషనును నిర్మించుకుంటున్నారు. షెడ్యూల్డు కాస్టు ఫెడరేషనులో ఆదిమాంధ్రులందరికీ ఏ రాజకీయపార్టీకి చెందినా, శ్రీ అంబేద్కరు అనుయాయులుగాని, కాంగ్రెసుకు చెందినవారుగాని, కమ్యూనిస్టుపార్టీని బలపరిచేవారుగాని, అందరికీ స్థానముండాలని కమ్యూనిస్టులం పనిచేస్తున్నాం. షెడ్యూల్డు కాస్టు ఫెడరేషను, ఇతర కులాలలోని వ్యవసాయకూలీలతోను, క్రైస్తవ షెడ్యూల్డు కాస్టు కూలీలతోను కలసి ఒక ఐక్య వ్యవసాయకూలీ ఉద్యమాన్ని నిర్మించడానికి కమ్యూనిస్టులం కృషిచేస్తాం. ఈ ఐక్య వ్యవసాయకూలీ ఉద్యమం గ్రామాలలో రైతులతోను. పట్టణాలలో అభివృద్ధినికోరే ప్రజలతోను, కాంగ్రెసు-లీగు-కమ్యూనిస్టుపార్టీలతో కలసి, ఇంగ్లీషుప్రభుత్వాన్నుండి సంపూర్ణస్వాతంత్రాన్ని

సంపాదించుకోడానికి పనిచేస్తుంది. వ్యవసాయకూలీల ఈ క్రింది కనీసపు కోర్కెలకోసం కమ్యూనిస్టుపార్టీ నిరంతరం కృషి చేస్తూఉంటుంది.

1. వ్యవసాయకూలీలకు, బీదరైతులకు బంజరు భూములను యిప్పించాలి,

2. వ్యవసాయికూలీల అప్పులను పూర్తిగ రద్దుచేయాలి.

3. కనీసపుకూలిని నిర్ణయిస్తూ చట్టం చేయాలి. ఈరోజు పరిస్థితులలో ఊడ్పులు కోతలకాలంలో బస్తాధాన్యం (72శేర్లబస్తా) ఎన్ని రూపాయలు అమ్ముతుందో అన్ని అణాలకు తక్కువ గాకుండా దినకూలీ ఉండాలి. మిగిలిన కాలాలలో బస్తా ధాన్యం ఎన్ని రూపాయలు అమ్ముతుందో అన్ని అణాలకు తగ్గకుండా ఉండాలి. ప్రస్తుతపు ధరలనుబట్టి రోజుకు 10 అణాలకు తగ్గకుండా 1 రూ. వరకు దినకూలీ గ్యారంటీ చేయాలి.

కూలీ ధాన్యరూపంగా ఇస్తే, డబ్బుకు సరిపొయ్యే ధాన్యాన్ని కొలచి ఇవ్వాలి.

4. వెంటనే సంవత్సరానికి కనీసం ఒకనెలరోజులు సెలవులుండాలని చట్టం చేయాలి. క్రమేణ వ్యవసాయాభివృద్ధి జరిగేకొద్ది, పారిశ్రామిక కార్మికులకెట్టి సెలవు లున్నాయో అట్టిసెలవులే వ్యవసాయ కూలీలకు కూడ ఇప్పిస్తూ చట్టం చేయవలసి ఉంటుంది,

5. వ్యవసాయ కూలీలయెడ మర్యాదగ ప్రవర్తించాలి. వారిని దూషించరాదు.

6. ప్రభుత్వం, వ్యవసాయకూలీలు జబ్బుపడినపుడు, ప్రసూదానికి గురియయినపుడు, ముసలితనం నిరుద్యోగాలకు గురియయినపుడు, వారికి భీమాపద్ధతిమీద జీవితభృతి కలిగించాలిసి ఉంటుంది. దానికయ్యే ఖర్చంతా ప్రభుత్వమే పెట్టుకోవాలి.

7. వారికి మంచి ఇండ్లవసతులు కల్పించాలి. దానికోసం కావలసిన భూమిని ఎచ్చటనున్నా తీసుకోవాలి. వారి పల్లెలలో మంచి వీధులు.

దీపాలు వేయించాలి. త్రాగడానికి ఎక్కువనూతులు త్రవ్వించాలి. ఎక్కువ విద్యా సౌకర్యాలు కల్గించాలి.

8. ఉద్యోగాలలోను జనాభాకుతగినట్లు స్థానాలివ్వాలి. శాసనసభలలోను, పంచాయతీ, జిల్లాబోర్డులలో షెడ్యూలుకాస్టు ప్రతినిధులు వారి జనాభాకు తగినట్లు ఉండాలి. వారు ఆర్థికంగాను సామాజికంగాను వెనకబడి ఉన్నంతకాలమూ, వారుకావాలంటే, ప్రత్యేక నియోజకవర్గాలద్వారానే వారి ప్రతినిధులను వారు ఎన్నుకోవచ్చు.

9. పబ్లికు స్థలాలలో ఉన్న బావులు, చెరువులు, వీధులు, సత్రములు, స్కూళ్ళలోకి వారు స్వేచ్ఛగపోవచ్చు. దీనికి అడ్డంకులు కల్గించడం నేరంగా పరిగణింపబడుతుంది. అంటరానితనాన్ని పాటించి వారిని హేయంగా జూడడం కూడ నేరంగానే పరిగణింపబడుతుంది.

10. పొలాలు, వ్యవసాయంలో పనిచూపించలేని వ్యవసాయ కూలీలందరికి క్రొత్తపరిశ్రమలు నిర్మించడంలోనూ, పెద్దపెద్ద ఇర్రిగేషను ప్రాజెక్టులు, రోడ్డు, రైల్వేస్కీములను నిర్మించడంలోను పనికల్పించాలి.

సైన్యమునుండి తిరిగివచ్చే సైనికులు

ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం నేడు వ్యవసాయ కూలీలు, బీదరైతులు, సాగుచేస్తున్న బంజరుభూములను వారినుండి తీసుకొని సైన్యాన్నుండి తిరిగివచ్చేవారికివ్వాలని చూస్తూఉంది. అదేవిధంగా రైల్వేలలోను, ఇతర ఫ్యాక్టరీలలోను కార్మికులను ఉద్యోగంలోనుండి తీసివేసి సైన్యంలోనుండి వచ్చినవారికి ఇవ్వాలని ప్రయత్నాలు చేస్తూఉంది. దీనివలన యుద్ధకాలంలో బంజర్లు సాగుచేస్తున్న వ్యవసాయకూలీలకు యుద్ధకాలంలో సైన్యంలో చేరిన కూలీలకూ మధ్య చీలికలు తగాదాలు పెట్టడానికి చూస్తోఉంది. అదేరీతిగ పరిశ్రమలలో ఇదివరకు పనిచేస్తూఉన్న కార్మికులకు యుద్ధంలో సైనికులుగాచేరి టెక్నీషియలుగా తయారయిన కార్మికులకు మధ్య, తగాదా పెట్టడానికి చూస్తూఉంది. అంతేకాని సైన్యంలోనుండి తిరిగివచ్చేవారికి, గ్రామ పట్టణాలలో వుండే నిరుద్యోగులందరికీ పనికల్పించే మార్గం

చూడడంలేదు. పెద్దపెద్ద పరిశ్రమలను, ఇర్రిగేషను రైలురోడ్లు ప్రాజెక్టు లను పెద్దయెత్తున ఆరంభించి నిరుద్యోగంలేకుండ జేయడంలేదు.

ఆంధ్రలో ఒక లక్షమంది సైనికులు సైన్యాన్నుండి తిరిగివస్తారు. దీనికి కొన్నిరెట్లుమంది కూలీలు యుద్ధ పరిశ్రమలనుండి, పనులనుండి తిరిగివస్తారు. వీరందరికీ పని కల్పించడానికి ప్రభుత్వం 16 వేల యెకరాల బంజరును మాత్రం ప్రత్యేకించింది.

రైతులపొలాన్ని, వ్యవసాయికూలీల పొలాన్ని తీసుకోకూడదు. జమీందారుల బంజరుపొలాన్ని, ఇంతవరకు సాగుకు తీసుకరాని ప్రభుత్వపు బంజరుభూములను, సైన్యంలోనుండి తిరిగివచ్చేవారి కివ్వాలని కమ్యూనిస్టుపార్టీ కోరుతుంది. పొలాలు ఇవ్వగా మిగిలిన సైనికులకు పని కల్పించడానికి వెంటనే పరిశ్రమలను, ఇర్రిగేషను రైలు, రోడ్డు ప్రాజెక్టులను నిర్మించడానికి పూనుకోవాలి.

చేపల పరిశ్రమ : అగ్నికుల క్షత్రియులు

వీరిలో అత్యధిక సంఖ్యాకులు సముద్రతీరాన నివశిస్తున్నారు. చేపలు పట్టి తమజీవితాన్ని గడుపుకుంటారు. కాని చేపలు చాలకాలం వరకు చెడిపోకుండా భద్రం చేయడానికి కావలసిన సదుపాయాలేమీలేవు. చేపనూనె తీయడానికి కూడ పరిశ్రమలేమీలేవు.

సముద్రంలో దూరంగావెళ్ళి లోతునీటిలో చేపలు పట్టడానికి వారి చిన్నపడవలు చాలవు. సముద్రపుటొడ్డుకు సమీపంలో చేపలు సరిగా పడక తిండికి అగచాట్లు పడాలసి వస్తూఉంది. కృష్ణాజిల్లా దివి తాలుకాలో చేపలు పడక ఒక విషపుచేదు కాయతిని మత్తుతో కొన్నినెలలు జీవితం గడుపుతున్నారు. విశాఖలో 1943 తుపానువల్ల కోస్తాగ్రామాలలో అగ్నికులక్షత్రియుల పల్లెలు ధ్వంసమయ్యాయి. అప్పటినుండి వారిలో చాలమంది తిండిలేక, చలిజ్వరానికి గురియై మంచాన బడ్డారు.

వీళ్ళ కష్టాలను తొలగించడానికి, చేపలుపట్టే కో-ఆపరేటివు సంఘాలు ప్రభుత్వం కావలసిన డబ్బుపెట్టి ఏర్పాటుచేయాలి. అవి :

1. చేపలుపట్టేవారికి కావలసినంత నూలును వలలు అల్లడానికి సరఫరా చేయాలి.

2. సముద్రంలోకి దూరంగా వెళ్ళి లోతు నీటిలో చేపలుపట్టడానికి సరిపోయే పడవలు తయారుచేయాలి.

3. చేపలు పెంచడానికి తగు ఏర్పాట్లు చేయాలి. చేపనూనె పరిశ్రమ స్థాపించాలి. చేపలు ఎక్కువకాలం చెడిపోకుండాచేసి, దూర దూర ప్రాంతాలకు ఎగుమతి ఏర్పాట్లు చేయాలి.

తాటిబెల్లపు పరిశ్రమ : శెట్టిబలిజ, గౌడ కులస్థులు

శెట్టిబలిజ, గౌడ కులస్థులు చాలమంది తాటి, ఈత, కొబ్బరి చెట్ల గీతమీద జీవిస్తున్నారు. వీరు గీసిన తియ్యకల్లు (చారు) ను బెల్లంగా వండితే, దానిని ప్యారీ అండు కంపెనీ చాల తక్కువ ధరకుకొని, పప్పర మెంట్లుగా, చాక్లెట్లుగా మార్చి విపరీత లాభాలు సంపాదించుకుంటూ ఉంది. ప్యారీ అండు కంపెనీని ప్రజా ప్రభుత్వం స్వాధీనంచేసుకోవాలని, ఇంకా అట్టి ఫ్యాక్టరీలను యెక్కువగా కట్టి ఈ పరిశ్రమను అభివృద్ధిచేసి, చెట్లు గీత గీసినవారినందరికీ జీవనోపాధి ఏర్పాటుచేయాలని కమ్యూనిస్టు పార్టీ కోరుతుంది. ఈరోజు గ్రామాలలో నిరుద్యోగులుగా ఉన్న చాలా మంది గీత గీసేవారు ఈ ఫ్యాక్టరీలవలన తమకు అనుభవమున్న పనిలో జీవనోపాధి కల్గివుంటారు.

ఆదిమ నివాసులు

తెలుగుదేశంలో ఆదిమనివాసులు, చెంచులు, ఎరుకలు, ఏనాదులు, దొమ్మరులు, కోయలు, సవరలు, గదబలు, లంబాడీలు మొదలగు జాతులవారు నివసిస్తున్నారు. ఎరుకలు, ఏనాదులు, దొమ్మరులు, లంబాడీలుతప్ప మిగిలినవారు ఏజెన్సీప్రాంతాలలోను అరణ్యప్రదేశాలలోను నివసిస్తున్నారు వీరందరిపై ప్రభుత్వోద్యోగస్తులు అధికారం చెలాయిస్తూ వెట్టి చేయించుకుంటున్నారు, అనేకనిర్బంధాలకు గురిచేస్తున్నారు, క్రిమినలు ట్రైబ్సుఆక్టను వినియోగించి వీరినిబానిసలుగా చేసివేశారు. ఏజెన్సీప్రాంతాలను, ప్రజా

మంత్రి వర్గాలక్రిందకు రానివ్వలేదు. గవర్నరు ప్రత్యేకాధికారాలను వినియోగించి వీరిపై పాలన సాగిస్తున్నారు. వీరిపైఅధికారులు గావించే అక్రమాలను సహించలేక ఏజెన్సీ ప్రాంతాలలో అనేకపర్యాయాలు తిరుగుబాటులు పితూరీలు జరిగాయి. 1923 అల్లూరి సీతారామరాజు నడిపిన ఆదిమ నివాసులపోరాటం రెండేండ్ల పాటు నడిచింది.

వీరి అభివృద్ధికి కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఈ క్రింది కార్యక్రమంతో పని చేస్తుంది.

1. ఇప్పుడు గవర్నరు ప్రత్యేకాధికారాలక్రింద ఉన్న ప్రాంతాల నన్నిటినీ ప్రజాప్రభుత్వం క్రిందకు తీసుకురావాలి.

2. వీరిపై పెత్తనంచేసే ముఠాదారులు ప్రభుత్వోద్యోగుల అన్యాయాలను అరికట్టి. వీరు స్వేచ్ఛగ అభివృద్ధి చెందడానికి అవకాశాలు కల్పించాలి.

3. వీరిపై ప్రత్యేకంగా వుపయోగించే నిర్బంధ చట్టాలను రద్దు చేయాలి. క్రిమినలు ట్రైబ్సు ఆక్టును రద్దుచేయాలి.

4. వీరు అడవులలో నుండి తెచ్చి అమ్మేసరకులకు ఖరీదులు ఇచ్చేటట్లు చూడాలి. అమాయకులు కాబట్టి మోసంచేసి చాలా తక్కువ ఖరీదులకు కొనే పద్ధతి మాన్పించాలి.

5; వెట్టి చేయించుకోడాన్ని నేరంగా శాసించి వెట్టిని అపుచేయాలి. న్యాయమైన దినకూలీ ఏర్పరచి వారికిప్పించేటట్లు చూడాలి.

6. వీరికి చదువు, వారిజీవనోపాధికి కావలసిన వృత్తులు ప్రత్యేక శ్రద్ధతో నేర్పాలి. వారి సాంఘికాచారాలను జాగ్రత్తగా పరిశీలించి అందులో వారి అభివృద్ధికి నష్టమయినవానిని నిరుత్సాహపరుస్తూ; అభివృద్ధికరమయిన ఆచారాలను ప్రోత్సహిస్తూ వారు ఆత్మవిశ్వాసంతో ముందుకు పోయేటట్లు పనిచేయాలి.

ము గి ం పు

కమ్యూనిస్టుపార్టీ వ్యవసాయాన్ని వృద్ధిచేసి మన ప్రజల కందరికీ తిండిని సమృద్ధిగా తయారు చేయడానికి ఈ క్రింది కార్యక్రమాన్ని ఇస్తూ వుంది, దానిని అమలుపెట్టడానికి తీవ్రంగా కృషిచేస్తుంది :

ఏ ప్రజామంత్రివర్గమయినా, తాను అధికారం తీసుకొనిన ఒక సంవత్సరంలోపు మూడు ప్రధాన శాసనాలు గావించాలి :

ఒకటి భూమిచట్టం : ఇది జమీందారీ, ఇనాందారీ, ముఠాదారీ పద్ధతిని రద్దుచేసి వారి పొలాలను నేడు సాగుచేస్తున్న రైతుకూలీలకు చెందేటట్లు చేస్తుంది. నూరు ఎకరాలకు మించిన పొలాన్ని నష్టపరిహార మిచ్చి, స్వాధీనంచేసుకొని పొలంలేనివారికి పంచడానికి ప్రభుత్వానికి అధి కారమిస్తుంది. కౌలుపద్ధతి లేకుండాచేసి ప్రతి రైతు తన పొలాన్ని సాగు చేసుకొనేటట్లు చేస్తుంది. ప్రభుత్వానికితప్ప, ఇతరు లెవరికీ పొలాన్ని అమ్మకోడానికి వీలులేకుండాజేసి, సాగుచేసే రైతులనుండి పొలము అన్యాక్రాంతముగాకుండా గ్యారంటీచేస్తుంది. 5 యెకరాలలోపు రైతుపై భూమిపన్ను లేకుండాజేస్తుంది. ఇతరరైతులపై ఆదాయాభివృద్ధి క్రమాను సారంగా యెక్కువ పొలమున్నవారికి యెక్కువ పన్నురేటు, తక్కువ పొలమున్న వారికి తక్కువ పన్నురేటు విధిస్తుంది.

రెండవచట్టం : వడ్డీ వ్యాపారాన్ని నిషేధించే చట్టం. ఇది విపరీత వడ్డీలపద్ధతిని రద్దుచేసి, రైతులకు, వృత్తిదారులకు కో ఆపరేటీవు సొసయి టీల ద్వారా (సహకార పరపతి సంఘాలద్వారా) గాని, లేక ప్రభుత్వ బ్యాంకులద్వారా గాని నూటికి సంవత్సరానికి మూడురూపాయల రేటున అప్పులు దొరికేటట్లు చేస్తుంది. దీనికి కావలసిన పెట్టుబడిని ప్రస్తుతపు సాహుకార్లనుండి స్వల్పవడ్డీలనిచ్చి తీసుకుంటుంది. వ్యవసాయ కూలీల మీదరైతుల అప్పులను రద్దుచేసి, ఇతర రైతుల ఋణబాధను తగ్గిస్తుంది.

మూడవచట్టం దొంగమార్కెట్టు వ్యతిరేక చట్టం: ఇది ప్రజల తిండి మీద, రైతుకు కావలసిన వస్తువులమీద దొంగవ్యాపారస్తుల అధికారాన్ని

పూర్తిగ తొలగిస్తుంది. ఆ వ్యాపారమంతా సహకార విక్రయ సంఘాల ద్వారా నడుపుతుంది. ఆ సహకార విక్రయసంఘాలలో ఇప్పుడు వర్తకం చేస్తున్న చిల్లరదుకాణదారులకు, చిన్నవర్తకులకు పనులు గల్పిస్తుంది.

ఈ చట్టాలను సమగ్రరూపంలో ప్యాసు చేసేలోపల. ప్రజామంత్రి వర్గాలు వచ్చినవెంటనే ఈ క్రిందిచర్యలు అమలు జరపడానికి ఆర్డినెన్సులు ప్రకటించాలి,

1. జమీందారులు, ఇనాందారీ ముతాదారులు రైతులనుండి తాము వసూలు చేసుకొన్న శిస్తు ఆదాయాలపై ఆదాయపుపన్ను విధించాలి. 6000 రూ ల కన్న మించిన శిస్తు ఆదాయమంతా ప్రజాప్రభుత్వ ఖజానాకు వచ్చేటట్లు శాసిస్తూ ఆర్డినెన్సు జారీచేయాలి.

2. ఐదుయెకరాల లోపువారి శిస్తు వసూళ్లు ఆపుచేస్తూ ఆర్డినెన్సు.

3. జమీందార్ల బంజరుభూములను ప్రభుత్వపు బంజరుభూములను పొలంలేని వ్యవసాయ కూలీలకు, బీదరైతులకు ఇస్తూ ఆర్డినెన్సు

4. కౌలుదార్ల కౌలు మగతాలను న్యాయంగాఉండే రకంగా తగ్గిస్తూ కౌలుదార్లను భూమిచట్టం వచ్చేవరకు వారీ రోజుసాగుచేస్తున్న పొలాల నుండి తొలగించకుండా ఆర్డినెన్సు.

5. వ్యవసాయ కూలీలకు కనీసపు జీతాలు నిర్ణయిస్తూ ఆర్డినెన్సు.... అంటరానితనాన్ని నిషేధిస్తూ ఆర్డినెన్సు.

6. అప్పులపై మారుటోరియంప్రకటిస్తూ రైతులకుఅప్పు ప్రభుత్వ బ్యాంకులనుండి దొరికేటట్లు ఆర్డినెన్సు.

7. సహకార 'ఉద్యమాన్ని ప్రజల పలుకుబడిక్రిందికి వచ్చేటట్లు చర్యలు తీసుకోవాలి, రైతుకు గిట్టుబాటయ్యే కనీసపుధరలు నిర్ణయించాలి. ప్రజలకు కావలసిన అత్యవసర వస్తువులకు ధరలను కంట్రోలుచేసి ఇవి అన్నీ కోఆపరేటీవుస్టోర్సుద్వారా అందించడానికి ఆర్డినెన్సులు ప్రకటించాలి.

8. వ్యవసాయాన్ని శాస్త్రపద్ధతులమీద నడపడానికి గ్రామకోఆపరేటివ్ స్టోర్సు. సొసయిటీలను నిర్వహించడానికి, పశు ఉత్పత్తిశాలలను నడపడానికి, రైతుయువకులకు తరిఫీదు ఇచ్చే ఏర్పాట్లుచేస్తూ ఆర్డినెన్సు

9. క్రొత్తస్కూళ్లు. ఆస్పత్రులు నెలకొల్పుతూ క్రొత్తకాలవలు రోడ్లువేస్తూ చదువుకొన్న గ్రామయువకుల కందరికీ పనులు కల్పించడానికి ఆర్డినెన్సు.

10. స్త్రీలకు గ్రామాలలో మెత్రిను సౌకర్యాలు, విద్యా సౌకర్యాలు ప్రసూతిసౌకర్యాలు, ఏర్పాటుచేస్తూ ఆర్డినెన్సు. స్త్రీలకు జీతాలలోను పనుల లోను సమానావకాశాలుఇస్తూ ఆర్డినెన్సు. వ్యవసాయాన్ని ఈరీతిగ పునర్నిర్మాణం చేస్తేనే మన ప్రజలకు తిండిపెట్టగలం. కరువు కాటకాలు అంటువ్యాధులనుండి రక్షించగలం. జమీందారులతోను, పెద్దధనికభూ స్వాములతోను, దొంగవ్యాపారస్తులతోను చేతులుకలపడంవల్ల ఇదిసాధ్యం కాదు. గ్రామంలో రైతాంగమంతా ధనిక రైతులు మొదలు వ్యవసాయ కూలీలవరకు తమ రైతుసంఘాలు, కూలీ సంఘాలను బలపర్చుకోవాలి. జమీందారులను, గ్రామాలలో అధికారాన్ని దుర్వినియోగంచేసే పెద్ద ధనిక భూస్వాములను, దొంగ వ్యాపారస్తులను, లంచగొండి ఉద్యోగస్థు లను ఎదుర్కొని పనిచేయాలి. ఈ ప్రజాశత్రువులకు వ్యతిరేకంగాను ఇంగ్లీషుప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగాను. రైతుఉద్యమం వ్యవసాయకూలీఉద్య మం, పట్టణ ప్రజలలోను, కాంగ్రెసు, లీగు, కమ్యూనిస్టు పార్టీతోనుకలసి సంపూర్ణస్వాతంత్రంకోసం, పోరాటం సాగించినప్పుడే ఈ పునర్నిర్మాణం సాధ్యమవుతుంది. ఇదివరకే అనేకపోరాటాలలో ఆరితేరిన రైతు సంఘాలు, వ్యవసాయకూలీసంఘాలు, ముందుండి ఈ ఉద్యమాన్ని నడుపుతాయి.

అనుబంధం

వివిధ జిల్లాలలో వెంటనే ఆరంభించవలసిన ఇర్రిగేషను ప్రాజెక్టులు

విశాఖజిల్లా: ఉత్తర విశాఖలో నగరికటకం, హంసరాళి మెళియాపుట్టి అక్విడెక్టు, జలంతరలోని పాడిగాం ప్రాజెక్టులు నిర్మించి 15 గ్రామాలకు నీటిసదుపాయాలు గల్గించాలి. నాగావళి వంశధార ప్రాజెక్టులను నిర్మించాలి.

పశ్చిమగోదావరి: ఎర్రవాగు, తమ్మిలేరు ప్రాజెక్టులను, కానూరు పెండ్యాలస్కీములను నిర్మించాలి.

కొల్లేటిముంపును తీసివేయడానికి, ఉప్పుటేరును వెడల్పుచేయాలి.

కృష్ణా: బుడమేరు రిజర్వాయరునునిర్మించి కొల్లేటి ముంపును తగ్గించాలి. పెదలంక, గుండేరు మురుగు స్కీములను త్వరలో ముగించాలి. బెజవాడ ఆనకట్టకు పైనుండి గొల్లపూడి కాలువను నిర్మించాలి.

గుంటూరు: బాపట్ల తాలూకాలో రొంపేరుస్కీము. ఇది మురుగు ఇబ్బందిని తొలగించి అచ్చట పొలాలను సాగు చేయడానికి తోడ్పడుతుంది.

గుండ్లకమ్మ, ముస్సీ ప్రాజెక్టులను పూర్తిచేసి ఒంగోలు ప్రాంతపు పొలాలకు నీటి సరఫరా ఇవ్వాలి.

వినుకొండ తాలూకాకు సంబంధించిన కంతేరు స్కీమును పూర్తి చేయాలి.

తెనాలి-రేపల్లె తాలూకాలో భట్టిప్రోలు మురుగు కాలువను పూర్తి చేయాలి,

నెల్లూరుజిల్లా: గూడూరు తాలూకాలో కాళింగనదికి సూళూరు పేటవద్ద ఆనకట్టకట్టి రిజర్వాయరు, ఏర్పరచాలి. స్వర్ణముఖికి రిజర్వా

యరు, కండ్లేరుకు మనుబోలువద్ద ఆనకట్టకట్టాలి. వెంకటగిరి వాగుకు అడ్డుకట్టకట్టాలి.

ఆత్మకూరుతాలూకాలో బొగ్గేరు, నక్కలవాగు, చేజెర్లకాలువ, కొమ్మలేరులకు అడ్డుకట్టలుకట్టి ఆనీటిని చెరువులకు మరలించాలి.

నెల్లూరుతాలూకా కాలువలను వెడల్పుచేసి ఎక్కువసాగు చేయ డానికి ఉపయోగించాలి.

కావలితాలూకాలో ఉప్పుటేరు తాళ్ళపాడు ప్రాజెక్టులను నిర్మించాలి.

కందుకూరు తాలూకాలో మోపాడు, మాచవరం చెరువులకు మన్నేటినుండి కాలువ త్రవ్వించాలి. మన్నేటి డెల్టాకాలువను చుండి చెరువులో కలుపాలి. పాలేటికి వెంకనపాళెంవద్ద ఆనకట్టకట్టాలి. దోర్నపు వాగుకు పొతకమూరువద్ద రిజర్వాయరు.

ఉదయగిరి తాలూకాలో కోడిగుడ్లపాడువద్ద ఉప్పుటేరుకు ఆనకట్ట.

చిత్తూరుజిల్లా : మదనపల్లి తాలూకాలో బాహుదా బేసిన్ స్కీము. చెయ్యేరు ప్రాజెక్టు, నిమ్మనపల్లి రిజర్వాయరు.

పలమనేరుతాలూకాలో లోయర్ పాలారు బేసిన్‌స్కీము.

పుత్తూరుతాలూకాలో కుశస్థళ బేసిన్‌స్కీము.

వాయల్పాడుతాలూకాలో పీలేరురిజర్వాయరు.

చంద్రగిరితాలూకాలో చంద్రగిరినది రిజర్వాయరు.

పుంగనూరు నరుంనది రిజర్వాయరు.

కాళహస్తికి స్వర్ణముఖికి రిజర్వాయరు.

అనంతపురం: కళ్యాణదుర్గ, రాయదుర్గ తాలూకాలలో భైర వానితిప్ప, హగరి. మల్కాపురం. కొత్తకల్లి, కన్నేపల్లి పిల్లలవల్లి ప్రాజెక్టులు నిర్మించాలి.

పెనుగొండతాలుకాలో నిడిమామిడి. కదిరి తాలుకాలో ఈతోడు ప్రాజెక్టులు నిర్మించాలి.

కడప : పుల్లంపేట ప్రాజెక్టు, చెయ్యేటికి బాదినగడ్డవద్ద ఆనకట్ట. పెద్దదాసరిపల్లెచెర్వును పునర్నిర్మాణం చెయ్యాలి.

కర్నూలు ; వెలుగోడు, స్కీమును నందికొట్కూరు తాలూకాలో నిర్మించితే 64000 యెకరాలు సాగవుతాయి.

పత్తికొండ తాలూకాలో గాజులదిన్నె, కృష్ణాపురం ప్రాజెక్టులు.

మార్కాపురం తాలూకాలో తీగలేరుకు తోకపల్లెవద్ద ప్రాజెక్టు. గుండ్లకమ్మకు తంగిరాలవద్ద ఆనకట్ట. దువ్వలూరు ప్రాజెక్టులు.

కంభం తాలూకాలో సగిలేరుకు కృష్ణంశెట్టిపల్లె ప్రాజెక్టు. తిప్పాయపాళెంవద్ద రాళ్ళవాగు రిజర్వాయరు.

శిరువెళ్ళతాలూకాలో అహోబిళం, చాగలమర్రి ప్రాజెక్టులు.

డోన్ తాలూకాలో ఐంద్రావతి నదికి ఆనకట్ట.

ఇవిగాక ఇంకాచాలా మైనరుప్రాజెక్టులు, ప్రతిజిల్లాలోనూ రైతు సంఘాలు లేనిచోట్ల స్థానిక ప్రజలకు తెలిసినవి ఉన్నాయి.

నాలుగవ అధ్యాయం

పసిడి పండెడు మనదుదేశపు ఖనిజసంపదలన్ని గూరిచి
భారియంత్రాగారములను పాదుగొల్పగ కదలిపోదం
పాడరా ఓ తెలుగువాడా - పాడరా ఓ తెలుగువాడా
పాడరా మన తెలుగుదేశపు భవ్యచరితపు దివ్యగీతం॥

—కొండేపూడి లక్ష్మీనారాయణ

మన పరిశ్రమలు : పట్టణప్రజలు

గత 200 సంవత్సరాలుగ ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం మన పరిశ్రమలు అభివృద్ధికాకుండా ఎన్నో అభ్యంతరాలు కలిగిస్తూవచ్చింది. మనదేశాన్నుండి ముడిసరకులను ఇంగ్లండుకు ఎగుమతిచేయడానికి వర్తకులకు పూర్తిగ ప్రోత్సాహమిచ్చి అనేక సదుపాయాలు కలుగజేశాయి. అచ్చటవానిని పారిశ్రామిక వస్తువులుగ తయారుచేసి, మనదేశానికి తిరిగితెచ్చి ఎక్కువ ఖరీదులకు ఎక్కువ లాభాలువేసుకొని అమ్ముకుంటూ వచ్చింది. మన దేశంలో ఉన్న చేతిపరిశ్రమలు, యంత్రపరిశ్రమల పోటీకి నిలవలేక నశించాయి. ఇంగ్లీషుప్రభుత్వం ఈ చేతిపరిశ్రమలస్థానా, యంత్రపరిశ్రమల నెలకొల్పలేదు. మన చేతిపనులు చేసుకొనేవారికి పనులు కల్పించడానికి ఏమీ చేయలేదు. మనదేశంలో బయలుదేరిన పరిశ్రమలను నాశనంచేయడానికి ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వం అనేక చట్టాలు చేసింది. కాని వానినన్నిటిని ప్రజల స్వదేశీ ఉద్యమ బలంతో ఎదుర్కొంటూ పరిశ్రమలు ఇప్పుడున్న కొ_స్తయినా అభివృద్ధిచెందాయి. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో మన పరిశ్రమలు కొంతవరకు అభివృద్ధిచెందాయి. కాని ఆ యుద్ధం అయిపోయిన వెంటనే తిరిగి అనేక అడ్డంకులను ఇంగ్లీషుప్రభుత్వం కల్గించింది. రెండవ ప్రపంచయుద్ధంలో ఎట్టి ప్రధానపరిశ్రమనుకూడ ప్రారంభించనివ్వకుండా ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం అడ్డుపడుతూవచ్చింది. యుద్ధానం

తరం తమ పరిశ్రమలకు పోటీగా భారతదేశపరిశ్రమ లుండకుండా ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు పనిచేశారు. ఈ యుద్ధకాలంలో ఆస్ట్రేలియా, కెనడాలు, ఉక్కుపరిశ్రమను, యంత్రాలను తయారుచేసే పరిశ్రమలను, మోటారుకార్లు, విమానాలు, నౌకానిర్మాణ పరిశ్రమలను అభివృద్ధిచేసి పారిశ్రామికదేశా లయ్యాయి. కాని ఈ ప్రధానపరిశ్రమలు వేవినికూడ మనదేశంలో అభివృద్ధి కానివ్వలేదు. యుద్ధానికి కావలసిన వస్తువులను, మరమ్మతులను చేసే తాత్కాలిక ఫ్యాక్టరీలను ఏర్పాటు చేశారు. దానిని నేడు మూసివేస్తున్నారు. లక్షలకొలది కార్మికులు నిరుద్యోగులై వీధుల వెంట తిరుగుతున్నారు,

ఆంధ్రలో పరిశ్రమలు మరింత వెనకబడివున్నాయి

ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల యీ నీతి మన తెలుగుదేశంలో మరిం తగ పరశ్రమలను కుంటువడజేసింది. తమిళనాడు, గుజరాతు, బెంగాలు, బొంబాయి, సంయుక్తరాష్ట్రాలతో పోల్చిచూచినా, ఆ మాత్రమయినా యిచ్చట పరిశ్రమలు అభివృద్ధి చెందలేదు. మన ఖనిజ సంపత్తి మన అడవులు పూర్తిగా పరిశీలించి మన పరిశ్రమాభివృద్ధికి యేర్పాట్లేమీ జరగలేదు. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు మన ముడిసరుకులను దోచుకోవ డంలో మాత్రం చాల ఆసక్తి శ్రద్ధ చూపుతారుగాని ఇచ్చట పరిశ్రమలు స్థాపించి వానిని ఇచ్చటనే ఉపయోగించటం వారినీతి కాదు!

1941 లో ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వంక్రింద నున్న జిల్లాలలో, విద్యుత్యం త్రాలుగాని, ఆవిరి లేక నూనె యంత్రాలుగాని ఉపయోగిస్తూ 20 మందికి మించిన కార్మికులు పనిచేస్తున్న ఫ్యాక్టరీలు 888 మాత్రమే. వీనిలో రోజు 46 వేల మంది మాత్రమే పనిచేస్తున్నారు. ఈ ఫ్యాక్టరీల స్వభావమేమిటో ఈ క్రింది జాబితాలో ఇస్తున్నాం. దీనిలో ప్రధాన పరిశ్రమ ఒక్కటికూడ లేదనుట స్పష్టమవుతుంది.

ఫ్యాక్టరీపరిశ్రమపేరు	ఫ్యాక్టరీసంఖ్య	పనిచేసేకార్మికులు
నేతపరిశ్రమ	9	1520
జ్యూటు పరిశ్రమ	4	7123
ప్రత్తిగింజలుతీసి ప్రత్తిని బేల్సుగా తయారు చేసేవి	255	10413
వేరుశనగ	122	3331
నూనె మిల్లులు	88	11793
బియ్యపు మిల్లులు	362	
చక్కెర ఫ్యాక్టరీలు	6	1460
పొగాకును బాగుచేసేవి	8	7433
సిమెంటు	2	434
పెంకు	2	176
పెద్ద అచ్చుఆఫీసులు	7	178
ఇంజనీరింగు మరమ్మతు ఫ్యాక్టరీలు	30	2122
మొత్తం	888	46013

దీన్నిబట్టి పై ఫ్యాక్టరీలన్నీ, వడ్లు, ప్రత్తి, వేరుశెనగ, పొగాకు, మొదలగు ముడి పదార్థాలను ఎగుమతికోసం తయారు చేసేవి కాని అసలు పరిశ్రమ ఒకటికూడ లేదని స్పష్ట మవుతుంది. వేరుశెనగను ఎంతో ఎక్కువ ఎగుమతిచేస్తాం. వేరుశెనగ నూనెనుకూడ తీస్తున్నాం గాని వనస్పతి (నెయ్యిని) తయారుచేసే ఫ్యాక్టరీలుగాని, సబ్బు ఫ్యాక్టరీలుగాని లేవు. అచేరీతిగ రాయలసీమ జిల్లాలలో ఎంతో దూది తయారవుతున్నా, ఆ దూదిని ఉపయోగించి గుడ్డలను తయారుచేసే ఫ్యాక్టరీలను ఏర్పరచ లేదు. మన దూది అంతా బొంబాయి, అహమదాబాదు మిల్లులకు పంపించా లపి వస్తుంది. మన రైతులకు సరియైన ధరలు రావడంలేదు. బొంబాయి, అహమదాబాదులలో తయారైన గుడ్డవ్యాపారంలో, గుజరాతీ, బొంబాయి వర్తకులదే గుత్తాధికారం. వారు వారి ఏజంట్లు దొంగమార్కెటులో విప రీత లాభాలు వేసుకొని అమ్ముతున్నారు.

ఇంగ్లీషుకంపెనీల విపరీత లాభాలు

ఈ తెనుగుజిల్లాలలో 500మంది కార్మికులు పనిచేస్తున్న ఫ్యాక్టరీలు జ్యూటుమిల్లులు నాల్గు, చీరాలలో పొగాకు ఫ్యాక్టరీ, సామల్కోటలో చక్కెరఫ్యాక్టరీ, విశాఖహార్బరు రైలుకంపెనీలు, సింధియా నావిగేషను కంపెనీలు మాత్రమే. నెల్లిమర్ల, చిట్టివలస, చీరాల, సామల్కోట ఫ్యాక్టరీలు ఇంగ్లీషు పెట్టుబడి దారులవి. చిట్టివలసలోను చీరాలలోను ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వపు ఉద్యోగులు పంపితే, ఇంగ్లీషు యజమానుల హక్కులను కాపాడడానికి పోలీసులువచ్చి తమహక్కులకోసం సమ్మెచేస్తున్న కార్మికులను లాఠీలతోకొట్టి తుపాకులతో కాల్చారు. సామల్కోటలోకూడ సమ్మె చేస్తున్న కార్మికులును కొట్టి అరెస్టుచేసి కఠినశిక్షలు విధించారు. నేటికి కూడ 10 మంది జెయిళ్ళలో మ్రగ్గుతున్నారు. ఈ ఫ్యాక్టరీలు: వీటి ఇంగ్లీషు యజమానులే మన చెఱకు, వేరుశెనగ, పొగాకు వీని ధరలను కంట్రోలు చేస్తున్నారు. రైతులకు తక్కువ ధరలివ్వడంవల్లా, కార్మికులకు తక్కువ జీతాలివ్వడంవల్లా ఈ ఫ్యాక్టరీలు విపరీతమయిన లాభాలు గడిస్తున్నాయి.

నెల్లిమర్ల జ్యూటుమిల్లుకు పెట్టుబడి (వాటాలుగాని డిబెంచర్లుగాని) 17 లక్షల 50 వేల రూపాయలైతే 3 సంవత్సరాలలోనే (1941-43) ల మధ్య 21 లక్షల రూపాయలు ఆదాయాన్ని సంపాదించారు.

చిట్టివలస జ్యూటుమిల్లుకు పెట్టుబడి 27 లక్షలైతే 1941-43 లలో (మూడేండ్లలో) 39 లక్షల ఆదాయాన్ని సంపాదించారు. ఈ కాలంలోనే ఈ ఇంగ్లీషువారి ఫ్యాక్టరీ కార్మికులు నెలకు యుద్ధభత్యం 8 రూపాయలు చొప్పున ఇమ్మని కోరితే చాలమందిని పనిలోనుండి తొలిగించి, అనేక తప్పుడు కేసులు చిట్టివలస కాంగ్రెసు లేబరు పెట్టించి యూనియనును భగ్నంగావించడానికి విశ్వప్రయత్నం చేసింది.

సామల్కోట చక్కెర ఫ్యాక్టరీ 13 లక్షల 64 వేల రూపాయల పెట్టుబడితో ప్యారీ అండు కంపెనీ ప్రారంభించిది, 1931-43 ల మధ్య ఈ 13 ఏండ్లలో 45 లక్షల రూపాయలు లాభాలు గడించింది. పెట్టు

బడి వాటాలను 23, లక్షల 60 వేల రూపాయలకు తన లాభాలనుండి పెంచింది. ఈ ఇంగ్లీషు కంపెనీలో 1940 లో సమ్మెచేసిన కార్మికులు నేటికీ జెయిళ్ళలో మ్రగ్గుతున్నారని మనం పైన చూచాం.

కార్మికులకష్టాలు :- కార్మికసంఘాలకృషి

ఒకవైపు ఫ్యాక్టరీ యజమానులు లక్షల కొలది లాభాలు గడిస్తూ వస్తే కార్మికులకు వారిచ్చే జీతాలు 1941 లో రోజుకు నాల్గు అణాల నుండి రూపాయి వరకు మాత్రమే. చాల నైపుణ్యం గల టెక్నికలు కార్మికులకు మాత్రం రోజుకు రెండుమూడు రూపాయిలిచ్చేవారు. 1941 నుండి యుద్ధ భృతి అని 5 రూలనుండి 15 రూ. ల వరకు ఎక్కువ చేశారు. కాని ఈ హెచ్చింపు యుద్ధకాలంలో ధరలు పెరగడంవల్ల వచ్చే లోటునుకూడ పూర్తిచేయడంలేదు. వారి ఇండ్లు చాల అనారోగ్య ప్రదేశాలలోఉంటున్నాయి. ఇండ్లు చాలినన్ని లేక క్రిక్కిరిసి నివసించాలసి ఉంది. వీధులలో దీపాలుఉండవు. కావలసినన్ని నీటి పంపులు ఉండక, ఎప్పుడూ కార్మిక స్త్రీలు ఒకే పంపువద్ద గుమిగూడి ఉండవలసి వస్తుంది. వారికి చదువుకోడానికి కావలసిన సదుపాయాలులేవు. వైద్య సహకారంకూడ తక్కువ. ఫ్యాక్టరీఆక్టు, కార్మిక ప్రమాదాలకు నష్టపరిహారచట్టం, ప్రసూతి సహాయ చట్టం, మొదలగు కార్మిక చట్టాల క్రింద వారికి కల్గిన కొన్ని సదుపాయాలను కూడ సరిగా అమలు జరపడంలేదు. 10 మందికి తక్కువ ఉన్న పరిశ్రమలను ఫ్యాక్టరీలక్రింద పరిగణించడం లేదు. మునిసిపలు కార్మికులు, తోళ్ళకార్మికులు, లాగుడుబండివాళ్ళు, ముఠాకార్మికులు, రిక్షాకార్మికులు ఇంకా ఇట్లే ఇటువంటి కార్మికులకు ఫాక్టరీఆక్టు ఇతర కార్మిక చట్టాలు వర్తించవు. వర్తించే ఫ్యాక్టరీలలో కూడ ఫ్యాక్టరీ ఇన్స్పెక్టర్లకు లంచాలిచ్చి, ఆ చట్టాలలో, నియమాలను యజమానులు భగ్నం చేస్తూనే ఉన్నారు.

ఆంధ్రకార్మికులకున్న ఇటువంటి అసౌకర్యాలను, కష్టాలను ఎదుర్కొని 1934 నుండి ఆంధ్రలో కమ్యూనిస్టులు కార్మిక సంఘాలు (ట్రేడు యూనియనులను)నిర్మించి పనిచేస్తున్నారు. నేటికి 30000 మంది కార్మిక

సంఘాలలో సభ్యులుగా ఉన్నారు. ఈ కార్మిక సంఘాల ఫలితమే కార్మికుల కష్టాలు కొంతవరకైనా తగ్గించడానికి సాధ్యమయింది. ఇవి కార్మికులకు సెలవులు సంపాదించాయి. రోజు కార్మికులకు కలిగించే అనేక చిన్నచిన్న అసౌకర్యాలను తొలిగించాయి. తాము తమ సంఘాలు ఏర్పరచుకుంటే తమయజమానుల అక్రమాలను ఎదుర్కొనగలమనే చైతన్యాన్ని కలిగించాయి. యుద్ధకాలంలోకూడ అనేక నిర్బంధాలకు గురి అవుతూ వచ్చినా, ఎఱ్ఱజెండాక్రింద కమ్యూనిస్టుపార్టీ నాయకత్వంక్రింద ఈ కార్మికసంఘాలు కార్మికుల హక్కులను కాపాడుతూ పనిచేస్తూ వచ్చాయి. బియ్యం దొరకక బాధపడుతున్నప్పుడు, వారి సంఘాలు చౌక డిపోలు పెట్టించాయి. రేషనింగు అమలుజరిపి బియ్యం సక్రమంగా అందేటట్టు కార్మికసంఘాలు కృషిచేశాయి. గుడ్డలు. కిరసనాయిల్ దొంగమార్కెటులలో అమ్ముతుంటే కార్మికసంఘ వాలంటీర్లు పట్టుకొని కార్మికులను కంట్రోలురేట్లకుఇప్పించారు. మిల్లుయజమానులు వ్యాపారస్థులుబియ్యాన్ని దాచి దొంగమార్కెట్టుకు మార్చుతూవుంటే కాపలాగాచి పట్టుకొని ప్రజలకు కంట్రోల్ రేట్లకు ఇప్పించారు. ఇనుపసామగ్రినికూడ రైతులకు కంట్రోలు రేట్లకిప్పించడానికి దొంగవ్యాపారాన్ని పట్టుకోడానికి కార్మిక వాలంటీర్లు పనిచేశారు. కార్మికులు రైలు ఇంజన్లను త్వరత్వరగా తమ (యూనియన్లు) సంఘాలు చెప్పినట్లు మరమ్మతుచేసి రైళ్ళను నడుపుతూ వచ్చారు. బొగ్గు కరువువచ్చి రైళ్ళు కొన్నిటిని ఇంకా తగ్గించాలిసి వచ్చినప్పుడు, బొగ్గును పొదుపుగావాడి రైలుబండ్లను మరింత తగ్గించకుండా చూచారు. మునిసిపలు కార్మికులు పట్టణవీధులను, మురుగుకాలువలను. మరుగుదొడ్లను శుభ్రంగా ఉంచి పట్టణ ఆరోగ్యాన్ని కాపాడడానికి కృషి చేశారు.

కాని నేడు యుద్ధం పూర్తిఅయ్యాక ఈ కార్మికులను పనులలో నుండి తొలిగించడానికి ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం చూస్తూవుంది. ప్రతిపట్టణంలోను, ప్రతి పరిశ్రమలోను కార్మికులను, గుమాస్తాలను పనిలోనుండి తీసివేయడానికి యజమానులు ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. వారి జీతాలను తగ్గించడానికి ఇది మొదటియెత్తు. ఒకవైపు మనప్రజలకు గుడ్డ. కాగితం,

అగ్గిపెట్టెలు మొదలుకొని యంత్రాలవరకు అనేక సామగ్రి కావలసిఉంది. వాటిని తయారుచేయక కార్మికులను పనిలోనుండి తీసివేస్తున్నారు.

ఆంధ్రలో పరిశ్రమాభివృద్ధికి మార్గం :

మన ఆంధ్రలో పరిశ్రమలను అభివృద్ధి చేయడంవల్లనే, ప్రస్తుతం పని చేస్తున్నవారికి పని చూపించడమేగాక, సైన్యంలోనుండి తిరిగి వచ్చే వారి కందరికీ, మన గ్రామాలలో నిరుద్యోగులుగావున్న ప్రజలకుకూడ పని చూపించగలం. అయితే లాభాపేక్షులైన పెట్టుబడిదారులకు, ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులకు వదలివేస్తే మన పరిశ్రమలు అభివృద్ధిచెందవు. మన పారిశ్రామిక సంపత్తి కొద్దిమంది వ్యక్తుల లాభాలకోసంకాక మన ప్రజలందరి అవసరాలను తీర్చడానికి ఉపయోగపడాలి. ఇది జరుగాలంటే, ఆంధ్రలో ఏర్పడే ప్రజాప్రభుత్వం, ఆంధ్ర పరిశ్రమలను అఖిలభారత పరిశ్రమలతో పాటు అభివృద్ధి చేయడానికి పూనుకోవాలి. భారతదేశపు పారిశ్రామికాభివృద్ధి ప్లానులో ఆంధ్ర పరిశ్రమాభివృద్ధికూడా ఒక ముఖ్య భాగంగా ఏర్పరచి ప్లానులు వేయాలి. పరిశ్రమాభివృద్ధికోసం కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఈ క్రింది చర్యలు ప్రజాప్రభుత్వం తీసుకోవాలని కోరుతుంది, దాని కోసం కమ్యూనిస్టుపార్టీ పనిచేస్తుంది.

1. మనకు బాకీవున్న స్టెర్లింగు తదితర అప్పులలోకి చెల్లింపుగా, బ్రిటిషు పెట్టుబడిదారుల పరిశ్రమలను, ఫ్యాక్టరీలను ప్రజాప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకోవాలి. ఆంధ్రలో ఐ. యల్. టి. డి, పొగాకు కంపెనీలు, పారీ అండు కంపెనీని, విశాఖలోని జ్యూటుమిల్లులను ప్రజాప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకోవాలి. వేరుసెనగ ఇతర ముడిసరకులపై గుత్తవ్యాపారం చేస్తూ మన రైతులను దోచుకుంటూ ఉన్న ప్యారీ అండు కంపెనీ, వాల్కార్టు అండు కంపెనీలనుకూడ ప్రజాప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకోవాలి.

2. భారతీయ పెట్టుబడిదారులు నడుపక మూసివేసి యుంచుతున్న ఫ్యాక్టరీలనుకూడ ప్రభుత్వం వశపర్చుకోవాలి. రాజమండ్రి పేపరుమిల్సు, స్పిన్నింగు మిల్లులవంటివి ప్రభుత్వం వశపర్చుకొని నడుపవలసిఉంటుంది.

3. యుద్ధకాలంలో దొంగవ్యాపారం జేసి విపరీత లాభాలు ఆర్జించిన పరిశ్రమాధికారులు, వ్యాపారస్థులు కంట్రాక్టర్ల లెక్కలు తనిఖీ చేయాలి. వారు అన్యాయంగా దొంగమార్కెటుద్వారా సంపాదించిన లాభాలన్నింటిని ప్రభుత్వం నష్టపరిహారం మరేమీ ఇవ్వకుండా లాక్కోవాలి.

4. యుద్ధకాలంలో ప్రభుత్వం వసూలుచేసిన అమితలాభాల పన్నును, పెట్టుబడిదారులకు తిరిగి ఇచ్చేస్తామంటున్నది. తిరిగి ఇచ్చివేయకుండా ప్రజాప్రభుత్వమే తీసుకొని పరిశ్రమాభివృద్ధికి ఉపయోగించాలి.

5. బ్యాంకులు, రైలుమార్గాలు, ట్రామ్‌కంపెనీలు, విద్యుత్యంత్రాలు, బొగ్గుగనులు, ఉక్కు మొదలగు ప్రధానపరిశ్రమల నన్నింటిని ప్రభుత్వం స్వాధీనపర్చుకొని నడుపుతుంది.

6. తాను స్వాధీనం చేసుకొనిన ఇతర పరిశ్రమలనన్నింటిని ప్రజా ప్రభుత్వం తన కంట్రోలుక్రింద నడుపుతుంది. కార్మికులకు న్యాయమైన జీతాలు, ఇతర సదుపాయాలు ఉండేటట్లు చూస్తుంది. ప్రజలకు కావలసిన వస్తువులను తయారుచేసేటట్లు చూస్తుంది. లాభాలకోసం యుద్ధకాలంలో బట్టలమిల్లు యజమానులు; కావలసిన చౌకగుడ్డను తయారుచేయడానికి నిరాకరించారు. బొగ్గు గనుల యజమానులు మంచి బొగ్గును తీయకుండా దాచిపెట్టారు. ఇట్టి అవకతవకలు జరుగకుండా ప్రజాప్రభుత్వం జాగ్రత్త పడుతుంది.

7. కార్మికులు తమ సంఘాలను ఎట్టి ఆటంకాలు లేకుండ స్వతంత్రంగా నిర్మించుకోడానికి అవకాశాలు కల్గించుతుంది. ప్రజాప్రభుత్వ ప్రతినిధులతోను, ఫ్యాక్టరీ యజమానులతోను కలసి, కార్మికసంఘ ప్రతినిధులుకూడ ఉత్పత్తిని ఎక్కువచేయడానికి పనిచేస్తారు. ఫ్యాక్టరీలను నడపడంలో కూడ భాగస్వాములుగా ఉంటారు.

8. కార్మికుల హక్కులకు భంగంకల్గించే శాసనాలన్నిటిని రద్దు చేస్తుంది.

9. కార్మికులను పనిలోనుండి తీసివేయడాన్ని వెంటనే ఆపుజేస్తూ వారికి కనీసపు వేతనాన్ని నిర్ణయిస్తూ ఆర్డినెన్సు ప్రజాప్రభుత్వం వెంటనే చేస్తుంది.

10. కార్మికుల ఈ క్రింది ప్రాథమిక హక్కులను కాపాడుతూ చట్టాలు చేస్తుంది.

1. కార్మికులకు పని ఎప్పుడూ చూపించే బాధ్యత ప్రభుత్వానిది. కార్మికులకు పనిలేనప్పుడు, వారికి పూర్తిజీవితభృతి నివ్వడానికి బీమాపద్ధతివి ఏర్పరచాలి. దీనికయ్యే ఖర్చు ఫ్యాక్టరీయజమానులు, ప్రభుత్వం పెట్టుకోవాలి.

2. రోజుకు 8 గంటలకు మించినపనిఉండకూడదు. వారానికి 44 గంటలకు మించికూడదు.

3. నెలకు కనీసపు జీతం 50 రూలు ఉండాలి. అప్పులు రద్దు చేయాలి.

4. జబ్బుపడినప్పుడిచ్చే సెలవులు ఇతర క్యాజువల్ సెలవులు కాక ప్రతిసంవత్సరమూ నిండుజీతంతో ఒకేసారి 15 రోజుల సెలవు ఇవ్వాలి.

5. పరిశుభ్రమైన స్థలాలలో, నీటిసదుపాయాలు, దీపపు ఏర్పాట్లు మంచి వీధులుండేటట్లు, ఇండ్లవసతులేర్పరచాలి. ప్రభుత్వం ఫ్యాక్టరీయజమానులు వీవిని నిర్మించి కార్మికులకు తక్కువ అద్దెలకు ఇవ్వాలి.

6. ప్రమాదాలు కల్గినపుడు, జబ్బుచేసినప్పుడు, ముసలితనంలో కార్మికులకు జీవన భృతిని ఏర్పరచాలి.

7. స్త్రీ కార్మికులకు పురుషులతోపాటు సమాన పనికి సమాన జీతాలివ్వాలి.

8. కనడానికి ముందు. ఆరువారాలు, కనిన పిదప ఆరువారాలు నిండు జీతంతో స్త్రీ కార్మికులకు సెలవు ఇవ్వాలి. శిశుపోషణకు ప్రత్యేక అలవెన్సు ఇవ్వాలి.

తల్లులు పనిచేస్తున్నప్పుడు బిడ్డలను సంరక్షించడానికి (క్రెచీలు) శిశుపోషణ భవనాలను తరిఫీదుచెందిన దాదుల యాజమాన్యాన ఏర్పరచాలి.

9. కార్మికులకు ఉచితవైద్యసహాయం,

10. కార్మికులకు ఉచిత విద్యాసౌకర్యాలు. రాత్రిపాఠశాలలు ఏర్పరచాలి. వారు పనిచేసి తీరికసమయాలలో తమ నైపుణ్యాన్ని. శాస్త్ర జ్ఞానాన్ని అభివద్ధిచేసుకోడానికి ప్రత్యేక పాఠశాలలు ఏర్పరచాలి.

ఆంధ్రలో అభివృద్ధి చేయడానికి వీలున్న పరిశ్రమలు:-

అఖిలభారత పారిశ్రామిక ప్రణాళిక ననుసరించి, కార్మికులు, ప్రజా ప్రభుత్వం. దేశభక్తిగల ఫ్యాక్టరీ యజమానులుకలసి ఆంధ్రలో ఈ క్రింది పరిశ్రమలను నిర్మించడానికి పూనుకోవాలి.

1. కడప - కర్నూలు బెజవాడలలో ఇనుము - ఉక్కు పరిశ్రమ:

కర్నూలుజిల్లాలో డోన్ తాలూకాలోను, కడపజిల్లాలో పెండ్లి మర్రిప్రాంతాన ఆధునిక పెద్ద పరిశ్రమను స్థాపించడానికి కావలసినంత ఇనుము దొరుకుతుందని పరిశోధనలు రుజువుచేశాయి, సంగమేశ్వరం, తుంగభద్రా ప్రాజెక్టులనుండి విద్యుచ్ఛక్తిని, సమీపంలో సాండూరు దగ్గర దొరికే మాంగనీసును వినియోగించి పెద్ద ఇనుము ఉక్కు పరిశ్రమను ఈ ప్రాంతంలో నెలకొల్ప వచ్చును.

బెజవాడ ప్రాంతాన క్రోమైటు దొరుకుతూఉంది. కొత్తగూడెం. ఏజెన్సీ ప్రాంతాలలోని రాక్షసిబొగ్గు, విశాఖ ప్రాంతంలోని మాంగనీసును ఉపయోగించి. ఇనుప పరిశ్రమను. బెజవాడ ప్రాంతాన స్థాపించడానికి అవకాశముంది.

2. విశాఖలో మాంగనీసు-అల్యూమినియం-రసాయనిక పరిశ్రమ:

పైలోహాలు విశాఖజిల్లాలో దొరుకుతున్నాయి. సమీపంలో ఉన్న విశాఖ హార్బరు, రైలుమార్గాల సౌకర్యాలను ఉపయోగించుకుంటూ, రసాయనిక పరిశ్రమను, ఇతర ప్రధాన పరిశ్రమలను ఇచ్చట అభివృద్ధి చేయడానికి వీలవుతుంది. (ఎలెక్ట్రిసిటీకి) విద్యుచ్ఛక్తికి సంబంధించిన బ్యాటరీలుకూడ తయారు చేయవచ్చును.

3. నెల్లూరులో అభ్రకం - రాగి విద్యుత్ పనిముట్లు

నెల్లూరు జిల్లాలో అభ్రకం (మైకా) బాగా దొరుకుతుంది. దానివి త్రవ్వి విదేశాలకు ఎగుమతి చేస్తున్నారు. రాగి, తుత్తినాగంకూడ దొరుకుతుంది. వీనితో గొప్ప విద్యుత్పరిశ్రమను నెల్లూరు జిల్లాలో నెలకొల్పడానికి వీలవుతుంది. మైకా పోలవరం తాలూకాలోకూడా దొరుకుతుంది. మైకానుండి పెద్దపెద్ద భారీయంత్రాలు అరిగిపోకుండా వుండడానికి కావలసిన కందిన (లూబ్రికంట్సు)ను తయారు చేయవచ్చును.

4. కర్నూలు - గుంటూరులలో సీసపుపరిశ్రమ

సీసం కడపలోను. కర్నూలుజిల్లా కంభంలోను, గుంటూరుజిల్లాలో పల్నాడు తాలూకాలోను దొరుకుతుంది. ఇచ్చట పెద్ద సీసపు పరిశ్రమను ఏర్పరచాలి.

5, బంగారం

అనంతపురంజిల్లా ధర్మవరం తాలూకాలో దొరుకుతూవుంది.

6. రాయలసీమ జిల్లాలలో ఆస్బెస్టాస్, సిమెంటు పరిశ్రమ

రాయలసీమ జిల్లాలలో ఆస్బెస్టాస్ ఎక్కువగా దొరుకుతూఉంది. దీనిని పెద్ద పరిశ్రమగా నడుపవచ్చును. బెజవాడ, తాడేపల్లిలో ఇప్పుడున్న సిమెంటు ఫ్యాక్టరీలేగాక రాయలసీమ జిల్లాలలోను, డోన్. మదనపల్లి లోను. గుంటూరు పల్నాడులోను, నెల్లూరుజిల్లా కవిగిరిలోను సిమెంటు ఫ్యాక్టరీలు ఏర్పాటు చేయవలయును,

పల్నాడులో రంగురంగుల చలువరాయి దొరుకుతూఉంది. మార్కాపురం తాలూకా పలకల పరిశ్రమ మరింత అభివృద్ధిచేయాలి.

7. గ్రాఫైటు పరిశ్రమ

కృష్ణా, ఉభయగోదావరులలో గ్రాఫైటు దొరుకుతూఉంది; దీని నుండి బెజవాడ, రాజమండ్రీలలో పెన్సిలు ఫ్యాక్టరీలు నిర్మించవచ్చును.

8. పింగాణి (సిరమిక్) పరిశ్రమ

రాజమండ్రిలో గ్రాఫైటుతోబాటు పింగాణి పరిశ్రమకు కావలసిన మట్టి దొరుకుతూఉంది. అందుచే ఇచ్చట పింగాణి పరిశ్రమను ఏర్పరచ వచ్చును. సిరమిక్ పరిశ్రమకు నెల్లూరు, రాయలసీమ జిల్లాలలోకూడ ఏర్పరచడానికి కావలసిన ఖనిజ సముదాయమంతా ఉంది.

9. రంగుల పరిశ్రమ

రాయలసీమ జిల్లాలలో వివిధ రకాలయిన బార్రైట్సు దొరుకు తున్నాయి. దీనినుండి రంగులు తయారుచేయడానికి వీలవుతుంది.

10. కాగితపు పరిశ్రమ

రాజమండ్రిలోనేగాక, కర్నూలుజిల్లాలోను, విశాఖలోను కాగితపు ఫ్యాక్టరీలను ఏర్పరచడానికి కావలసిన అడవు లున్నాయి.

11. చందనపు నూనె

ఇతర అటవీ వృక్షాలనుండి నూనెలు తయారుచేసే పరిశ్రమలు కర్నూలు, విశాఖ ఏజెన్సీ ప్రాంతాలలో ఏర్పరచవచ్చును.

12. బట్టల మిల్లులు

ఆదోని, తాడిపత్రి, గుంటకల్లులో చుట్టుప్రక్కల తయారవుతున్న ప్రత్తిని వినియోగించి గుడ్డలు తయారు చేయడానికి బట్టల మిల్లులు ఏర్పాటు చేయాలి.

13. వనస్పతి ఫ్యాక్టరీలు

విశాఖ, బెజవాడ, గుంటూరు, నంద్యాల, అనంతపురం, మదన పల్లి మొదలైన ప్రాంతాలలో ఈ ఫ్యాక్టరీలను నెలకొల్పి చుట్టుప్రక్కల తయారయ్యే వేరుశెనగనుండి వనస్పతిని తయారుచేయాలి.

14. సిగరెట్టు ఫ్యాక్టరీని గుంటూరుజిల్లాలో ఏర్పరచవచ్చును.

15. వివిధజిల్లాలలో తోళ్ళ పరిశ్రమలను నెలకొల్పవచ్చును.

16. పండ్లు తయారయ్యే ప్రాంతాలలో పండ్లరసాన్ని జాగ్రత్త పెట్టే. కానింగు పరిశ్రమలను ఏర్పరచాలి.

17. బెజవాడ, విశాఖ, రాజమండ్రి, రాయలసీమ జిల్లాలలో ఎరువులు తయారుచేసే ఫ్యాక్టరీలకు అవకాశాలున్నాయి.

రైలు మార్గాలు

మన తెలుగు దేశంలో చాలా ప్రాంతాలకు రైలుసౌకర్యం లేనేలేదు. ప్రయాణాలకు ఇబ్బందికలుగుటేగాక, అచ్చటి పరిశ్రమలను అభివృద్ధి చేయడానికికూడ పెద్దరైలుమార్గాలు లేకపోవడం పెద్ద అడ్డంకిగా ఉంది. ఇప్పుడు రైల్వేకార్మికులకుకూడా పని కల్పించడానికి క్రొత్త రైలు మార్గాలు వేయడంవల్ల సాధ్యమవుతుంది. తెలుగుదేశంలో ఈ క్రింది రైలుమార్గాలను వెంటనే వేయడానికి పూనుకోవాలి.

1. (ఏ) విశాఖపట్టణాన్నుండి వరంగల్ వరకు. ఇది తెలంగాణా ప్రాంతం గోదావరినదీ సీమ పరిసర ప్రాంతాలు, ఏజెన్సీ ప్రాంతాలు దీని అభివృద్ధికి తోడ్పడుతుంది.

(బి) రాజమండ్రినుండి భద్రాచలంవరకు అచ్చటినుండి విశాఖ - వరంగల్లు రైలుమార్గంలో కలుపుతూ ఒక రైలుమార్గం వేయాలి.

2. హైదరాబాదు సిటీ, దేవరకొండ, మాచర్ల, దొనకొండ, పొదిలి, ఒంగోలులకు రైలుమార్గం వేయాలి

3. ఒంగోలు, అద్దంకి, నర్సరావుపేట, సత్తెనపల్లి, అచ్చంపేట లను కలుపుతూ మరొక రైలుమార్గం.

4. ఒంగోలు, పొదిలి, కనిగిరి, బద్వేలి, కడప, రాయచోటి, మదనపల్లి - బెంగుళూరులకు రైలు.

5. నెల్లూరు, బద్వేలి, మైదుకూరు, ప్రొద్దుటూరు, ఆళ్ళగడ్డ, నంద్యాల, బండిఆత్మకూరులకు రైలు.

6. గూడూరు, రాపూరు, రాజంపేట, రాయచోటి, కదిరికి రైలు

7. రాయమర్గ. కల్యాణదుర్గ, అనంతపురం, తాడిపత్రీ, కోయిల కుంట్ల, నంద్యాలకు రైలు.

8. బళ్ళారి, ఆదోని, కర్నూలు, ఆత్మకూరు. ఎర్రగొండపాలెం. మాచెర్లకు రైలు.

9. కదిరి, పులివెందుల, ఎర్రగుంటల, ప్రొద్దుటూరులకు రైలు.

10. ఖమ్మంమెట్టు, తిరువూరు, చింతలపూడి జంగారెడ్డిగూడెం, నిడదవోలుకు రైలు:

11. చల్లపల్లి, పామర్రు గుడివాడ, నూజివీడు. తిరువూరులకు రైలు.

రేవుపట్టణాలు

విశాఖపట్టణాన్నేగాక, కాకినాడ, నర్సాపురం. మచిలీపట్టణ, ఓడ రేవు (గుంటూరుజిల్లా), కృష్ణాపట్టణం (నెల్లూరు) అన్నికూడ రేవుపట్ట ణాలుగా అభివృద్ధి చేయాలి.

మన ముఖ్యపట్టణముల కన్నిటికి విమానాలలో ప్రయాణం చేయ డానికి కావలసిన విమానాశ్రయాలు నిర్మించాలి.

చేనేత పరిశ్రమ

తెలుగు దేశంలో 1. 30, 000 మగ్గాలున్నాయి. చేనేత కుటుం బాలు. ప్రధానంగా దేవాంగ. పద్మసాలి. మొదలగు కుటుంబాల నుండి వస్తారు. కొద్దిమంది. ముస్లిములు, ఆదిమాంధ్రులుకూడ ఉన్నారు. ఈ వరకు మిల్లుబట్టల పోటీవల్ల వీరి పరిశ్రమ చాలా కుంటుబడింది. ఇప్పుడు గుడ్డ కరువున్నపుడు, గుడ్డలు నేయడానికి కావలసిన నూలు దొరకడం లేదు. ఒకవైపు బట్టలమిల్లుల యజమానులు చేనేత పారిశ్రామికుని గుడ్డకు పోటీవచ్చి అతని పరిశ్రమకు దెబ్బగొట్టేవారు. కాని చేనేత పరిశ్రమ లను ఫ్యాక్టరీలలోకి ఇముడ్చుకోడానికి తగినప్రయత్నాలు చేసేవారుకారు. వారికి పనిలేనప్పుడు కావలసిన జీవితభృతి ప్రభుత్వం కలిగించేదికాదు.

మరొకప్రక్క, చేనేతపరిశ్రమలోనే మాష్టరువీవర్సు, చేనేత పారిశ్రామికు లపై పెత్తనంచేస్తూ వారికి ఫ్యాక్టరీ పనివారికన్న తక్కువ జీతాలిచ్చి పని చేయించు కుంటున్నారు.

బొంబాయి బట్టలమిల్లులో మగ్గంపై నేసే వ్యక్తికి 70 రూపాయిలు నెలకు వస్తాయి. ఒకచేనేత పారిశ్రామికుడు అతని కుటుంబమంతా పని చేసినా రూ 50 లకు మించి నెలకు ఆదాయముండదు.

ఈ రోజు చేనేతపారిశ్రామికులు అత్యధిక సంఖ్యాకులు, ఏదో ఒక మాష్టరువీవరుక్రింద జీతంకోసం పనిచేసే వాళ్ళుగ తయారయ్యారు. అత నికి సొంతమగ్గమున్నా, తానునేసిన బట్టను, మాష్టరువీవరుకు అమ్మ కోక తప్పదు. చేనేత పారిశ్రామికునికి తక్కువ జీతాలిచ్చి నేయించడం వల్ల మాష్టరువీవరుకు బట్టలు తక్కువ ఖరీదుకు వస్తున్నాయి. వాళ్ళు ఆ బట్టలను ఎక్కువ ఖరీదుకు ప్రజలకు అమ్మి ఎక్కువలాభాలు సంపా దించడానికి చూస్తున్నారు అందుచేతనే మాష్టరువీవరు చేనేతగుడ్డకు ధరలు కంట్రోలుచేయ వద్దంటున్నాడు. అదేరీతిగా చేనేతపారిశ్రామికునికి ఇవ్వాలసిన కనీసపు జీతాలను కూడ నిర్ణయించడానికి ఇతడు వ్యతిరేకి స్తున్నాడు. రంగా, ఆయన అనుచరులు మాష్టరువీవర్సు అన్యాయపు కోర్కెలను బలపరుస్తున్నారు. చేనేత పారిశ్రామికుల దృష్టిని వారికి అన్యాయం జేస్తున్న ఈ మాష్టరువీవర్సు, బ్లాకుమార్కెట్టుదారుల నుండి మరలించడానికి. బట్టలమిల్లుల వల్లనే వారిపరిస్థితి ఇంత శోచనీయంగా ఉందని ఉపన్యాసాలు రంగాగారు కొట్టేస్తుంటారు.

చేనేత పారిశ్రామికుల్ని యుద్ధకాలంలో అత్యంత క్లిష్టపరిస్థితు లెదుర్కొన్నప్పుడు, కమ్యూనిస్టుపార్టీ అతనితో కలసి పనిచేసింది; ఆంధ్ర చేనేత పారిశ్రామికుల సంఘాన్ని నిర్మించడానికి తోడ్పడింది. నూలులో జరిగే దొంగవ్యాపారాన్ని అరికట్టి అతనికి కావలసిన నూలు రేషనువచ్చే టట్లు కృషిచేసింది. ప్రతిచేనేత పారిశ్రామికునికి కిరసనాయిల్ రేషను వచ్చేటట్లు పనిచేసింది. మాష్టరువీవర్సు చేనేతపారిశ్రామికునికి రావలసిన నూలురేషనును జీతాలను తగ్గించడానికి చూస్తే ఎదుర్కొని పనిచేసింది.

బట్టలయంత్రాలను తీసేస్తే. చేనేత పారిశ్రామికునికి కావలసిన నూలులేదు. అతనికి పనికూడదొరకదు. తన సంఘాన్ని బలపర్చుకొని నిరంతరం కృషి చేయడం ద్వారానే చేనేత పారిశ్రామికుని ఈ క్రింది కోర్కెలు నెరవేరుతాయి.

1. పనిపోయిన చేనేత పారిశ్రామికులకు క్రొత్తగా ఏర్పరచే బట్టల మిల్లులలో పని చూపించాలి. వారికి కనీసం నెలకు 50 రూపాయలకు తగ్గకుండా జీతాలుండాలి.

2. చేనేత సహకార సంఘాలేర్పరచి వాటిద్వారా నూలు సరఫరా చేయాలి.

3. చేనేత పారిశ్రామికునికి మాస్టరువీవర్సు ఇవ్వాలసిన కనీసపు రేట్లు నిర్ణయించాలి.

4. కోఆపరేటివు సొసైటీలద్వారా, విద్యుచ్ఛక్తిమగ్గాలు సరఫరా చేయాలి. వీని వలన చేనేత పారిశ్రామికుడు ఎక్కువ బట్టను తయారు చేయగలడు. ఇంకా ఎక్కువ ఆదాయం సంపాదించగలడు.

5. చేనేతబట్టకు ధర నిర్ణయించి, ప్రభుత్వం దానిని పూర్తిగ కొని ప్రజలకు అమ్మడానికి ఏర్పాట్లు చేయాలి. దీనివలన మిల్లుబట్టల పోటీవల్ల, చేనేతగుడ్డ విడుదల కాకపోవడం జరుగదు.

6. చేనేత పారిశ్రామిక కుటుంబాలకు అన్ని విధములా ప్రభుత్వం తోడ్పడాలి. వారికి కావలసిన అప్పులు, నూలు, వగైరాలు దొరికేటట్లు చూడాలి.

7. చేనేతపారిశ్రామికునికి పని దొరకనప్పుడు అతని జీవితానికి సరిపోయే నిరుద్యోగభృతిని ఇవ్వాలి.

ఇత్తడి, కంచు వగైరా చేతిపనులు

వీరిస్థితి చాల ఘోరంగాఉంది. వీరికి కావలసిన ముడిసరుకు దొరుకుటలేదు. ఎక్కువ గంటలు పనిచేసినా సంపాదించేది చాలతక్కువ, వస్తువులను తయారు చేయడానికి ఆధునిక యంత్రాలు ఉపయోగించడం లేదు. ఈ వివిధచేతిపనులను అభివృద్ధి చేయడానికి ఉత్పత్తి సహకార

సంఘాలేర్పరచడానికి కృషిచేస్తుంది. వానిద్వారా వీరికి కావలసిన ముడి సరకులు దొరికేటట్లు చూస్తుంది. ఆధునిక యంత్రాలు ఉపయోగించి ఎక్కువ వస్తువులను తయారుచేయడానికి కృషిచేస్తున్నది. ఎక్కువ ఆదాయం అరకంగా సంపాదించడానికి తోడ్పడుతుంది.

చిన్న దుకాణదారులు - వర్తక గుమాస్తాలు

వర్తకులక్రింద పనిచేస్తున్న గుమాస్తాలు పట్టణాలలో అభివృద్ధి చెందుతూ వున్న కార్మికోద్యమాన్ని చూచి తాముగూడ గుమాస్తాల సంఘాలను ఏర్పరచుకున్నారు. వారానికి ఒకరోజు శెలవు, కరువుభత్యం కూడ సంపాదించుకోగలిగారు. పట్టణ మధ్యతరగతి ప్రజాసామాన్యంలో వీరే కార్మికవర్గానికి కొంత దగ్గరగా ఉంటున్నారు.

చిన్నవర్తకుడు పెద్దవర్తకుని ప్రాబల్యంక్రింద ఉన్నాడు. కమ్యూనిస్టులు దొంగమార్కెటుకు వ్యతిరేకంగా పనిచేస్తూవుంటే, కమ్యూనిస్టులు చిన్నవర్తకుడికుకూడ వ్యతిరేకమేనని దురభిప్రాయం కల్గివున్నాడు. చిన్న వర్తకుడు తాను అమ్మే వస్తువులను దొంగమార్కెట్టునుండి కంట్రోలు రేటుకుమించి కొనుక్కోవలసి వస్తున్నదని అందరికీ తెలిసిన సంగతే. తాను కొన్నదే కంట్రోలు రేటుకు మించివున్నప్పుడు కొద్ది లాభంతో కలిపి అమ్ముకోకపోతే తన జీవితానికి కావలసిన ఆదాయాన్ని గడించుకో లేడు. చిన్నవర్తకులు కంట్రోలు రేట్లనుమించి కొద్దిపాటి లాభాలను వేసుకొని తమ భుక్తికోసం అమ్ముకుంటూవుంటే కమ్యూనిస్టులు అతనిని దొంగవ్యాపారస్థుడుగా పరిగణించరు. అయితే ఆ చిన్న వర్తకులకు కమ్యూనిస్టుపార్టీ చేసే విజ్ఞప్తి: 'మీరందరూ దొంగవ్యాపారాన్ని అరికట్ట డానికి ప్రజలతో కలిసి పనిచేయండి. దానివలన మీకుకూడ వస్తువులు కంట్రోలురేట్లకే వస్తాయి. అప్పుడు ప్రజలకు న్యాయమైన లాభాలు వేసు కొని అమ్మి మీరు న్యాయంగా జీవించడానికి వీలు కల్గుతుంది. మీరు పెద్ద దొంగవ్యాపారస్తులతో కలిసి, అతనుచేసే అన్యాయాలను కప్పిపెట్ట డానికి పూనుకోవద్దు. అతను పట్టుబడకుండా కాపాడవద్దు. మొదట ఎంత

కష్టమని తోచినా న్యాయమైన వర్తకం సాగించడానికి మీరుకూడా ప్రజలతో కలిసి దొంగమార్కెటుకు వ్యతిరేకంగా పనిచేయాలి.'

చిన్న దుకాణదారుడుకూడ చిల్లర దుకాణదారుల సంఘాలను ఏర్పరచుకోవాలి. ఈ సంఘాలద్వారా తనకు కలిగే యిబ్బందులను పోకొట్టుకోడానికి పనిచేయాలి.

1. ప్రభుత్వ ఉద్యోగస్తులు అనవసరంగా చిన్న చిన్న విషయాలలో జోక్యం కల్గించుకొనకుండా చూడాలి.

2. చిల్లర దుకాణదారుని వ్యాపారం కుంటుబడకుండా కావలసిన సామగ్రి సరఫరా అయ్యేటట్లు చూడాలి.

3. మంచి సరకును ప్రజలకు న్యాయమైన ధరలకు సకాలంలో అందించడానికి కృషిచేయాలి.

4. కో-ఆపరేటివుస్టోర్సు ఉద్యమం చిల్లరదుకాణదారులకు శత్రువు కాదు. అతనికి అది తోడ్పడుతుంది. ఆ స్టోర్సుద్వారా అతనికి, ప్రజలకు కావలసిన సరుకు కంట్రోలురేట్లకు సరఫరా అవుతుంది. లంచగొండి ఉద్యోగస్థుడు, దొంగవ్యాపారస్థుడు వీరిద్దరిబారినుండి చిన్న దుకాణదారులను రక్షిస్తుందని వారు గుర్తించాలి.

5. చిన్న దుకాణదారులు ప్రజాతంత్ర ఉద్యమాలతో కలసి పని చేసేకొద్దీ ఎక్కువగా బలపడుతారు. కాంగ్రెసు - కమ్యూనిస్టు ఐక్యతను, కాంగ్రెసు - లీగు ఐక్యతను తేవడానికి కారకులవుతారు.

పట్టణ మధ్యతరగతి ప్రజలు

యుద్ధకాలంలో ధరలు పెరగడంవల్ల ప్రభుత్వంలోను, స్థానికసంస్థలలోను, వర్తకులక్రింద పనిచేస్తూవున్న తక్కువజీతపు ఉద్యోగస్థులు చాల బాధపడ్డారు వీరికి యుద్ధభత్యం చాలకొద్దిగా ఇచ్చారు. అదికూడా చాలా ఆలస్యంగా యిచ్చారు. పట్టణాలలో జనసమ్మర్ధం ఎక్కువై, ఇంటిఅద్దెలు పెరిగిపోయిన ఈ రోజులలో వీరికి ఇండ్లు దొరకడమే కష్టమయింది.

దొరికినా విపరీతమయిన అద్దెను యిచ్చుకోవలసి వస్తుంది. తమ దైనిక జీవితావసరాలకు కావలసిన బియ్యం, ఉప్పు, పప్పు, కిరసనాయిల్, అగ్గిపెట్టెలు, గుడ్డలు, కాగితాలు, మందులు అన్నీ దొంగమార్కెట్టులో కొనుక్కోవలసివచ్చి, తమకు వచ్చే జీతాలతో తమ సంసారాలను గడుపుకోవడం అసంభవమయింది. వారి జీవిత ప్రమాణం ఎంతో తగ్గించుకోవలసి వచ్చింది. తమ బిడ్డలకు కావలసిన చదువునకు పూర్తి యేర్పాట్లు చేయలేకపోతున్నారు. తమ బిడ్డలకు, బంధువులకు వచ్చే జబ్బులకు, జ్వరములకు తగిన మందులు యిచ్చి చికిత్స చేయించలేక పోతున్నారు. యుద్ధానికిముందు మధ్యతరగతి చదువుకొన్నవారిలో నిరుద్యోగం ఎక్కువగా ఉండేది. యుద్ధంవల్ల తాత్కాలిక పనులలో వారికి పని దొరికింది. కాని నేడు తిరిగి వారందరికి పనులుపోయి నిరుద్యోగు లవుతున్నారు.

ఉపాధ్యాయులు, డాక్టర్లు, ఇంజనీర్లు మొదలగు విద్యావంతులు ఒక్క సంగతి తెలుసుకోవాలి. వారికందరికీ పనులు, సౌఖ్యప్రదమయిన జీవితానికి కావలసిన జీతాలు, ఇతర జీవిత సౌకర్యాలు స్వతంత్ర విశాలాంధ్రలో ప్రజా ప్రభుత్వం క్రింద వ్యవసాయిక పారిశ్రామి కాభివృద్ధి ఆరంభించినప్పుడే, అవి అన్నీ సాధ్యమవుతాయి. అట్టి ప్రజాతంత్రయుత విశాలాంధ్రరాజ్యాన్ని, ఒక నూతన విజ్ఞానాన్ని, నైతిక జీవితాన్ని సృష్టించాలంటే ఐక్యప్రజా ఉద్యమం వల్లనే సాధ్యమవుతుంది. మరేమార్గంకూడా లేదు. నూతన ప్రజాతంత్ర ఆంధ్రలోనే, విద్యావంతు లందరూ తమ విజ్ఞానాన్ని, నైపుణ్యాన్ని, శక్తి సామర్థ్యాలను పూర్తిగ వినియోగించి, మన ప్రజలకు కావలసిన నూతనపరిశ్రమలు, ప్రాజెక్టులు, స్కూళ్ళు, కాలేజీలు, విజ్ఞాన కేంద్రాలు, కళాకేంద్రాలు నెలకొల్పగల్గుతారు!

ముస్లిం ప్రజలు

పదకొండు తెలుగుజిల్లాలలో ముస్లిములు నూటికి 5 నుండి 10 మంది వరకు ఉంటున్నారు. వీరు ప్రధానంగా పట్టణాలలోను, పెద్దగ్రామాలలోను ఎక్కువగా నివసిస్తున్నారు. వీరిలో ఎక్కువమంది బీదలు. చిన్న

దుకాణదారులు, జట్కా బండివారు, బీదకార్మికులు, కుట్టుపనివారు, చాల కొద్దిమంది మాత్రమే కాస్త ఆస్తిపరులగను, వర్తకులుగాను ఇతర ఉద్యోగులు గాను ఉంటున్నారు. వీరంతా ముస్లింలీగును బలపరుస్తున్నారు. కాని ప్రతిష్ఠలంలోను ఇంకా లీగును నిర్మాణరూపకంగా ఏర్పరచి సరిగా బల పర్చుకోలేదు. ముస్లింలీగు కూడ, ముస్లిం బీదప్రజల ఆర్థిక సామాజిక హక్కులు తీసుకొని పనిచేయడానికి ఇంకా ఆరంభించలేదు.

విశాలాంధ్రలో వీరికి న్యాయమైన హక్కులు గ్యారంటీ చేయబడు తాయి. వారి మతాన్ని అనుసరించడానికి విజ్ఞానాన్నభివృద్ధి చేసుకోడానికి పూర్తి స్వాతంత్ర్యం వుంటుంది. ఉర్దూభాషలో వారికి చదువు చెప్పబడు తుంది. స్థానికసంస్థలలోను శాసనసభలలోను వారి జనాభాకు తగిన ప్రాతినిధ్యం ఉంటుంది. ఆ ప్రతినిధులను వారు ప్రత్యేక నియోజకవర్గాలద్వారానే ఎన్నుకొని పంపుకోవచ్చు. ప్రత్యేక నియోజక వర్గాలనవసరమని వారే వదలుకొనేవరకూ ఈ పద్ధతి ఉంటుంది. ప్రభుత్వోద్యోగాల్లో కూడ వారి జనాభాకు తగినస్థానాలు ఉంటాయి. ముస్లిం బీదప్రజలకు పనులు, కనీసపు జీతాలు, సుఖంగా జీవించడానికి కావలసిన ఇతర జీవిత సదుపాయాలు కలుగజేయబడుతాయి. ముఖ్యంగా వారు ఆర్థికంగా భద్రంగా జీవించడానికి కావలసిన చర్యలన్నీ తీసుకోబడతాయి.

ఐదవ అధ్యాయం

దేశమును ప్రేమించుమన్నా,
మంచి అన్నది పెంచుమన్నా,
వొట్టిమాటలు కట్టిపెట్టోయ్ ;
గట్టిమేల్ తలపెట్టవోయ్ ;
పాడిపంటలు పొంగిపొర్లే
దారిలో నువు పాటుపడవోయ్ ;
తిండి కలిగితె కండ గలదోయ్,
కండ కలవాడేను మనిషోయ్ ;
యీసురోమని మనుషులుంటే
దేశమేగతి బాగుపడునోయ్ ?
జల్దుకొని కళలెల్ల నేర్చుకు
దేశసరుకులు నించవోయ్ ;
వెనుక చూచిన కార్యమేమోయ్ ?
మంచిగతమున కొంచెమేనోయ్ ;
మందగించక ముందు అడుగేయ్,
వెనుకపడితే వెనుకెనోయ్ ;
దేశమనియెడి దొడ్డవృక్షం
ప్రేమలను పూలెత్తవలెనోయ్,
నరుల చెమటను తడిసి మూలం
ధనం పంటలు పండవలెనోయ్ ;
ఆకులందున అణగి మణగీ
కవితకోయిల పలుకవలెనోయ్ ;
పలుకులను విని దేశమందభి
మానములు మొలకెత్తవలెనోయ్ ;

—కీ. శే. గురజాడ అప్పారావు

ఆంధ్రప్రజల నూతన ప్రజాస్వామిక రాజ్యం

నేడు మన తెలుగుప్రజలు, ఇంగ్లీషుప్రభుత్వంక్రింద మద్రాసు రాజధానిలో 11 జిల్లాలలోను, నిజాంరాష్ట్రంలో తెలంగాణలోను, మైసూరు,

ఒరిస్సా, మధ్యపరగణాలు, బస్తరు సరిహద్దు ప్రాంతాలలోను నివసిస్తు న్నారు. వీరినందరిని కలిపి మన తెలుగుగడ్డనంతా ఒకే రాజ్యాంగంగా చేయాలని మనం కోరుతున్నాం. మద్రాసురాజధానిలోని తమిళ, మళయాళ తెలుగు సంకర (మిశ్రిత) పరిపాలనవలన మన రాజకీయ, అర్థిక, సామా జిక జీవితం శిధిలమవుతూ ఉంది. ఈరోజున శాసనసభలలో తెలుగు ప్రతి నిధులు మూడవవంతు మాత్రమే ఉన్నారు. అయినా ఈశాసనసభే తెలుగు ప్రజలకు సంబంధించిన శాసనాలన్నీ చేస్తున్నది. పైగా ఇంగ్లీషు గవర్నరు, అతని వీటో నిరంకుశాధికారం క్రింద ఈ శాసనాలు చేస్తున్నారు.

మనలను ఈ రోజు పరిపాలించేది గవర్నరు, అతని ఏజెంట్లు. రాష్ట్రంమీద గవర్నరు, జిల్లాలలో కలెక్టర్లు, తాలూకాలలోతహసీల్దారులు, గ్రామాలలో గ్రామ మునసబులు, స్థానిక స్వపరిపాలన సంస్థలని గ్రామా లలో పంచాయితీలు. జిల్లాకంతకు జిల్లాబోర్డులు, పట్టణాలలో మ్యునిసి పాలిటీలు ఉన్నాయి. కాని వీనిని ప్రజలందరూ ఎన్నుకోరు యుక్త వయస్సు వచ్చినవారిలో మూడవవంతుకు మించని ఓటర్లుమాత్రమే ఎన్ను కుంటారు. మిగిలినవారికి ఓటుహక్కు లేదు. వీటికి మనప్రజల జీవితానికి సంబంధించిన చాల కొద్దివిషయాలలో జోక్యం కల్గించుకొని పనిచేసే అధికారముంది. రోడ్లువేయడం, విద్య, ఆరోగ్యపరిస్థితులు ఇవి ప్రధాన విషయాలు. పన్నులపైగాని, మనప్రజల ఆర్థిక పునర్నిర్మాణంపైగాని వీరికి ప్రత్యేక సంబంధ మేమీ లేదు. ఈ కొద్దిహక్కులుకూడ బోర్డులను నామినేటు చేసి ప్రభుత్వం రద్దుచేసింది. వీని పరిపాలనాధికారాలను కమీష నర్లను నియమించి మరింత తగ్గించివేసింది. విద్యను, రోడ్లను వీనిఅధి కారాన్నుండి తీసివేసి వీనిని మరింత సంకుచితం చేయడానికి ప్రభుత్వం చూస్తు ఉంది.

ప్రజా ప్రాతినిధ్యంలేని, ఈనిరంకుశ ప్రభుత్వపు చట్టాలను, ఆజ్ఞలను అమలు జరపడానికి లంచగొండి నిరంకుశ పోలీసులు, 300 సంవత్సరాలు వెనుకబడిఉన్న శిక్షాస్మృతి; కోర్టులు, వున్నాయి. పై అధికారుల చెప్పుచేతలలో న్యాయ విచారణ తరుగుతూ ఉంటుంది. అరెస్టుచేయడానికి వారంటుచేసిన మేజిస్ట్రేటులే విచారణ చేసే పద్ధంతి నేటికీఉంది.

నూతన ప్రజాస్వామికరాజ్య సూత్రాలు

ప్రస్తుతపు ఈ పరిపాలనా పద్ధతి అంతా పూర్తిగా పోవాలి. 18 సంవత్సరాలు దాటిన ప్రతి పురుషుడు, స్త్రీ, ఎన్నుకొనిన ప్రతినిధులతో తెలుగుప్రజల రాజ్యాంగ ప్రజా పరిషత్తు సమావేశం కావాలి. ఈ ప్రజా పరిషత్తే తెలుగుదేశపు రాజ్యాంగ చట్టాన్ని నిర్ణయిస్తుంది.

ఈ ప్రజా పరిషత్తు మొదట ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రింద ఉన్న తెలుగుజిల్లాల ప్రజా ప్రతినిధులతో పని అరంభిస్తుంది. తెలంగాణలోని మన సోదర దేశీయులు, నైజాం నిరంకుశ ప్రభుత్వాన్నుండి బయటపడి నపుడు మనతో కలుస్తారు. స్వతంత్ర భారతదేశంలో ఐక్యవిశాలాంధ్రను తెలంగాణా ప్రతినిధులు, కోస్తా, రాయలసీమప్రజలుకలసి నెలకొల్పుదాం. దీనికి కావలసిన రాజ్యాంగాన్ని కలసి ఏర్పాటు చేసుకుందాం.

ఈరాజ్యాంగ ప్రజాపరిషత్తు ఈక్రిందిప్రధానహక్కులను గ్యారంటీ చేస్తూ రాజ్యాంగ చట్టాన్ని తయారుచేస్తుంది.

1. వాక్సభాసంఘ సాతంత్ర్యాలను. పత్రికా స్వాతంత్రాన్ని గుర్తించి వానికి భంగం గలుగకుండా జేస్తుంది. మత స్వాతంత్ర్యాన్ని గుర్తించి ప్రతి ఒక్కరు తన కిష్టమువచ్చిన విధంగా ప్రార్ధనలు చేసుకొనే హక్కును కాపాడుతుంది.

2. ఆయుధచట్టాన్ని రద్దుచేసి ప్రతి ఒకనికీ ఆయుధాలు తనవెంట ఉంచుకొనే హక్కును కల్గిస్తుంది.

3. విద్యను మాతృభాషలద్వారా ప్రతి ఒక్కనికీ నేర్పుతుంది.

ప్రతి ఒక్కనికీ పనిచూపించి, అతని సుఖ జీవితానికి కావలసిన కనీసపు జీతాలు దొరికేటట్లు గ్యారంటీ చేస్తుంది. జబ్బు పడ్డప్పుడు ప్రమాదాలు జరిగినపడు, ముసలి తనమందు, స్త్రీలకు ప్రసవ సమయమందు, నిండు జీతాలు వచ్చేటట్లు తగిన ఏర్పాట్లుచేసి గ్యారంటీ చేస్తుంది.

5. చదువులోను, పనులు, ఉద్యోగాలలోను, ఆస్థిహక్కులలోను, సాంఘిక హక్కులలోను, విజ్ఞానావకాశాలలోను (స్త్రీలకు పురుషులతో) సమానాధికారాలు, సమాన అవకాశా లుండేటట్లు చూస్తుంది.

6; ఏ కులానికి, ఏ మతానికి ఏ జాతికి చెందినా, ప్రజలందరికి సమాన హక్కులు, సమాన బాధ్యతలు, సమాన అవకాశాలు గ్యారంటీ చేస్తుంది. జాతి, మత, కుల విచక్షణనుబట్టి- మరొక కులాన్ని మతాన్ని జాతినినిందించడం, వారియెడల సాంఘికంగా అణగద్రొక్కడానికి చర్యలు తీసుకోవడం, జాతిద్వేషం కల్గించడం. నేరంక్రింద ప్రకటించబడుతుంది. ప్రజలకోసం ఏర్పాటుచేసిన స్థలాలు: పార్కులు, సత్రాలు, ఆఫీసులు, బావులు, స్కూళ్ళు, ప్రతి పౌరుడు స్వేచ్ఛగా, ఎట్టి అడ్డంలేక ఉపయోగించుకోవచ్చు.

7. తాము ఎన్నుకొన్న ప్రతినిధులు, ఉద్యోగస్థులు సంతృప్తికరంగా పని చేయకపోతే, ప్రజలు వారిని నియమితకాలం పూర్తి కాక మునుపే తొలగించి, క్రొత్తవారిని ఎన్నుకునేహక్కు ఉంటుంది. అంటే, ప్రతినిధులకు ఉద్వాసమిచ్చే హక్కు ప్రజలకుంటుంది.

నూతన ఆంధ్ర ప్రజారాజ్యపు నిర్మాణరూపం

1. గ్రామం:- ప్రతి గ్రామంలోను; 18 సంవత్సరాలు దాటిన ప్రతి స్త్రీ, పురుషుడు రహస్య బాలెట్టు పద్ధతిని ఓటిచ్చి ఒక పంచాయితీబోర్డును ఎన్నుకుంటారు.

(అ) ఈ పంచాయితీబోర్డు గ్రామానికి సంబంధించిన అన్ని విషయాలపై అధికారంకలిగి వానినినడుపుతుంటుంది. ఆర్థికవిషయాలు, విద్య, ప్రజా ఆరోగ్యం, ప్రజలవిజ్ఞానసౌకర్యాలు (పార్కులు, రేడియోలు, గ్రంథా

లయాలు, ఆటస్థలాలు, నాటకశాలలు, థియేటర్సు) మొదలగు వాటిపై అధికారం కల్గిఉంటుంది.

(ఆ) పన్నులు ప్రజలనుండి వసూలుచేసి, పై ప్రజా ప్రభుత్వానికి పంపుతుంది. ఆపన్నులలో కొంతభాగం గ్రామసౌభాగ్యం పెంపొందించడానికి, గ్రామ పరిపాలనను సాగించడానికి, గ్రామాలకు ప్రత్యేకించ బడుతుంది. గ్రామ మునసబు, కరణం 'ఇప్పటివలె వంశ పారంపర్యంగా నియమించ బడరు. గ్రామ పంచాయతీ యాజమాన్యాన ప్రజలచే కొన్ని సంవత్సరాలవరకు ఎన్నుకోబడిన ఉద్యోగస్థులుగా ఉంటారు. వారుసరిగా పనిచేస్తే ప్రజలు వారిని తిరిగి ఎన్నుకుంటారు.

(ఇ) గ్రామంలో శాంతి భద్రతలను కాపాడే బాధ్యత పంచాయితీ బోర్డుది. దానికి కావలసిన ప్రజారక్షణదళాన్ని ప్రజలనుండి ఏర్పరస్తుంది. అంటే పోలీసులపై అధికారం, గ్రామానికి సంబంధించినంత వరకు గ్రామ పంచాయితీబోర్డుకే ఉంటుంది.

(ఈ) గ్రామం పంచాయితీబోర్డు గ్రామానికి సంబంధించినంతవరకు పై సంఘానికి లోబడి సంపూర్ణాధికారాలు గల్గినసంస్థ. గ్రామానికి సంబంధించిన ఏ విషయంనైనా గ్రామ పంచాయితీబోర్డు ద్వారానే పరిష్కరించాలి. చర్యతీసుకోవాలి.

గ్రామ పంచాయితీలు తాలూకా బోర్డుల యాజమాన్యం క్రింద, తాలూకా బోర్డులు జిల్లాబోర్డుల యాజమాన్యం క్రింద. జిల్లాబోర్డులు రాష్ట్ర ప్రజా పరిషత్తు యాజమాన్యం క్రింద, పనిచేస్తూ ఉంటాయి.

2. తాల్యూకా బోర్డులు :—ఇప్పుడున్న తాలూకా ఆఫీసులు, తహసీల్దారుల పెత్తనం తీసేసి తాలూకాకు సంబంధించిన సకల విషయాలపై అధికారం వహించి తాలూకాబోర్డులు నడుపుతుంటాయి. వీనిక్రిందనే ప్రస్తుతమున్న తహసీల్దారులు, రివిన్యూఇన్స్పెక్టరులు, తాలూకా పోలీసు ఉద్యోగస్థులు అందరూ పని చేయవలసి ఉంటుంది. తాలూకా బోర్డులు తమ క్రింది పంచాయతీబోర్డులు తమ విధులను సరిగా నిర్వర్తించేటట్లు బాధ్యత వహించి చూస్తాయి.

ఈ తాలూకా బోర్డులను తాలూకాలోని వయోజన ఓటర్లందరూ రహస్యబ్యాలెట్టుద్వారా సరాసరి ఎన్నుకుంటారు.

3. పట్టణ మ్యునిసిపలు బోర్డులు :—10 వేల జనాభాకు మించిన పట్టణాలకు. పై రకంగానే సర్వాధికారాలు గలిగిన మ్యునిసిపలు బోర్డులు ఎన్నుకుంటారు.

4. జిల్లా కంతటికీ జిల్లాబోర్డును, జిల్లా ఓటర్లందరూ ఎన్నుకుంటారు. జిల్లాపోలీసు ఉద్యోగస్థులూ ఇతర జిల్లా కలెక్టర్లు, జిల్లా ఉద్యోగస్థులందరూ జిల్లాబోర్డు క్రింద పనిచేయాలి. జిల్లాబోర్డు జిల్లా పరిపాలన నంతా సాగిస్తుంది.

మన కోర్టులు

1. అరెస్టుచేసి కేసులు పెట్టి మేజస్ట్రీటులే విచారించే ప్రస్తుత పద్ధతి తీసివెయ్యాలి. దీనికోసం ప్రతి గ్రామంలోను. పట్టణ వార్డులలోను అచ్చటనున్న వయోజన వోటర్లు అందరూ రహస్యబాలెటు ద్వారా ఎన్నుకొని పంచాయతీకోర్టులు ఏర్పాటు చేయాలి. వానికి సివిలు, క్రిమినలు కేసులు విచారించడానికి హక్కు ఉంటుంది. ప్రస్తుతం సబ్ మేజస్ట్రీటులు జిల్లా మునసబులు విచారించే కేసులన్నిటినీ ఈ పంచాయితీ కోర్టులు విచారిస్తాయి.

(అ) పంచాయితీకోర్టులపై ప్రతి జిల్లాలోను, కొన్ని జిల్లాకోర్టులు సివిలు, క్రిమినలు కేసులు విచారించడానికి ఉంటాయి.

(ఇ) జిల్లాకోర్టులపైన హైకోర్టు ఒకటి ఉంటుంది

(ఈ) ఈ అన్నికోర్టులలోను జడ్జీలకు తోడ్పడడానికి ఇప్పుడు జ్యూరర్లు చేసేపని చేయడానికి, ప్రతిసంవత్సరమూ కొంతమందిని ప్రజలు ఎన్నుకుంటారు. సంవత్సరం పూర్తి అయినపిదప వీరి స్థానాలు ఖాళీఅవుతాయి. తిరిగి ఎన్నికలు జరుగుతాయి.

2. ఏ నేరానికైనా లేక అనుమానముండి అరెస్టుచేసినా వెంటనే 24 గంటలు కాకమునుపే పంచాయితీకోర్టు ముందు చార్జిషీటు దాఖలు

చేయాలి. చార్జిషీటు పెట్టకుండా అరెస్టుచేసి పౌరసత్వ హక్కులను భగ్నం గావించే పద్ధతి పోవాలి.

3. శిక్షాస్మృతిని ఆధునిక న్యాయసూత్రాల కనుగుణ్యంగా ఉండేటట్లు పూర్తిగా తిరిగి వ్రాయాలి. అలా వ్రాసేటప్పుడు ఈ క్రింది సూత్రాలు పాటించాలి.

(అ) 124 ఎ. 153 ఎ లాంటి రాజద్రోహ నేరపు సెక్షనులు, 1818 మూడవ రెగ్యులేషనులాంటి రెగ్యులేషనులు, పౌరసత్వ హక్కులను భగ్నంగావించే, ఇతర నిర్బంధచట్టాలు, ప్రెస్సు ఆక్టులు, క్రిమినల్ లా సవరణ చట్టాలు మొదలగువానిని రద్దుచేయాలి.

(ఆ) కొన్ని జాతులను దొంగజాతులుగ నిర్వచించే క్రిమినలు ట్రైబ్సు ఆక్టును రద్దుచేయాలి. బీదప్రజలను, తగిన జీవనాధారం లేదని అరెస్టుచేసి జామీనుకేసులు పెట్టి శిక్ష విధించడానికి పనికివచ్చే 109, 110 జామీను సెక్షనులు రద్దుచేయాలి. బీదప్రజలకు అన్యాయంచేసే సెక్షనుల నన్నింటిని సవరించాలి.

(ఇ) యావజ్జీవ ద్వీపాంతరశిక్ష 10 సంవత్సరాలను మించి ఉండకూడదు.

(ఈ) ఏ శిక్షనయినా శిక్షితులను బాగుచేయడానికే ఉపయోగించాలి. కాని దండించాలనే ధోరణిలో వేయకూడదు. జెయిళ్ళు శిక్షితులను సంస్కరించే ఇండ్లుగా ఉండాలి, కాని దండించే జెయిళ్లుగా ఉండకూడదు. ప్రతి ఖైదీకి తను కోరిన పుస్తకాలు, పత్రికలు, బయట ప్రజలకు దొరికేవన్నీ ఇవ్వాలి. మంచి ఆహారం ఇవ్వాలి. ప్రతి ఆరునెలలకు పెరోలుమీద తమ బంధువులను కలుసుకొని రావడానికి సెలవు ఇవ్వాలి. తనకు విధించిన శిక్షను తన ప్రవర్తనవలన సగంవరకు రిమిషనులవలన తగ్గించుకోడానికి అవకాశ మివ్వాలి. ఖైదీ పనిచేసిన పనికి పూర్తిజీతమివ్వాలి. అతని ఖర్చుకుపోను మిగిలినది అతనిపేర జమ కట్టివుంచి, అతడు విడుదలయ్యేటప్పుడు అతనికివ్వాలి. లేక అతని కుటుంబానికి పంపుతూఉండాలి.

మన ప్రజలకు కావలసిన సదుపాయాలు

ఈరోజు మన గ్రామాలలో అజ్ఞానం, మూఢవిశ్వాసాలు, కుల భేదాలు ఎక్కువగా ఉంటున్నాయి. సరిగా గాలి, వెలుతురు రాని ఇండ్లలో నివసిస్తున్నాం. పశువులను మన ఇండ్లకు సమీపంలోనే కట్టేస్తాం. రాయలసీమ గ్రామాలలోను కొన్ని మెట్ట ప్రాంతాలలోను, ఇండ్లలోనే కట్టివేస్తుంటాం, గ్రామాలమధ్యనే ప్రతి ఇంటి పెరడులో ఎరువు ప్రోగులు పోసుకుంటున్నాం. మురుగునీరు పోవడానికి ఎట్టి సదుపాయం లేదు. అందుచే ఇండ్లనుండి వచ్చే మురుగునీరు వీధులలో మురుగు గుంటలు పెట్టుతుంది. వీధులు గడ్డి, దుమ్ముతో నిండివుంటాయి. వర్షాకాలంలో మోకాటిలోతు బురద ఉంటుంది. వీధులలో దీపాలు లేవు. ఇండ్లలోకూడ ఆముదపు దీపాలు లేక గ్రుడ్డి కిరసనాలుబుడ్లు దీపాలు, కొంత ఆదాయం ఉన్నవారి ఇండ్లలో లాంతర్లు ఉన్నాయి. ఆదిమాంధ్ర పల్లెలు మరీ అన్యాయంగా ఉంటాయి. పూరిగుడిసెలు, మురికి ప్రదేశాలు, ధనికరైతుల పశువుల కొట్టాలకన్న అన్యాయంగా ఉంటాయి. ఇక కళావిజ్ఞానాలు చూస్తే మన ప్రజలకు గ్రామాలలో అవి అందుబాటులో లేనేలేవని చెప్పవచ్చును. గ్రంథాలయాలు, పార్కులు, రేడియోలు, ఆటస్థలాలు నాటకశాలలు ఏమీ లేవు.

గ్రామ ఆరోగ్యం

గ్రామ పారిశుధ్యం చాల అధ్వాన్నంగాఉంది. స్త్రీలకుకూడా మరుగు దొడ్లు లేవు. రోడ్లు, కాలువ గట్లు మరుగుదొడ్లుగా ఉపయోగిస్తున్నాం. సరిగా ప్లాను వేసుకొని మరుగుదొడ్లు నిర్మిస్తే ఈ మలమంతా మన పొలాలకు మంచి ఎరువు అవుతుంది. చైనా ప్రజలలాగానే మనం పొలాలకు ఉపయోగించుకుంటూ ఉండవచ్చు. మన గ్రామాలు పరిశుభ్రంగా ఉంటాయి. మన స్త్రీలకు, పురుషులకు చాల సౌకర్యం కల్గుతుంది.

మనం త్రాగే నీరు ఏదో నూతులున్న కొన్ని గ్రామాలలో తప్ప మిగిలిన వానిలో చెఱువుల, కాలువలనీరు. వీనిలో అనేక రకములైన

కల్మషాలు చేరివుంటాయి. ఈ నీటిని త్రాగడంవల్ల అనేక జబ్బులు రావ డానికి వీలవుతుంది.

మన గ్రామాలకు కడకు ప్రథమ చికిత్స సదుపాయాలుకూడాలేవు. వైద్యమంటే తెలియని బూటక వైద్యులపైనా, అర్థంలేని ఆకులు మూలి కలపై ఆధారపడవలసివస్తుంది. ఈ 11 జిల్లాలకు 515 ఆసుపత్రు లున్నాయి. దానిలో సగం ఆయుర్వేద ఆస్పత్రులు. మిగిలిన సగమే ఆధు నిక వైద్యశాస్త్రాన్ననుసరించి చికిత్సచేసే హాస్పటల్సు. 130 చ. మైళ్లకు ఒక హాస్పిటలుఉంది. 38000 మంది ప్రజలకు ఒక హాస్పిటలుఉంది. చిత్తూరుజిల్లాలో 80 వేలమందికి కాని ఒకహాస్పిటలులేదు. తెలంగాణాలో ఇంకా అధ్వాన్నంగాఉన్నాయి. మొత్తం 82 హాస్పిటల్సు ఉన్నాయి. అంటే లక్షపదివేలమందికి ఒక హాస్పిటలుంది.

ఈ 11 జిల్లాలకు స్త్రీలకోసం, బిడ్డలకోసం ప్రత్యేకఆస్పత్రులు 17 మాత్రమే ఉన్నాయి. ప్రసూతి సౌకర్యం మరీ తక్కువగా ఉంది. 1350 కాన్పులకు ఒకమంత్రసానిఉంది. నూరు కాన్పులకైనా ఒక మంత్రసాని ఉండనిదే తగినజాగ్రత్తలు వహించడం అసంభవం. డాక్టరు పరీక్షక్రింద కాన్పుజరగడానికి హాస్పటల్సులో యేర్పరచిన పడకలుచూస్తే, 2800 కాన్పులకు ఒక పడక ఉంది.

స్త్రీల ఆరోగ్యాన్ని ఇంతనిర్లక్షిస్తూ ఉన్నప్పుడు పుట్టినప్రతి 1000 మంది బిడ్డలకు 180 మంది ఒక సంవత్సరం వచ్చేలోపలనే చనిపోతున్నా రంటే ఆశ్చర్యమెందుకు? ప్రతి 1000 కాన్పులకు 9 మంది తల్లులు చనిపోతున్నారు.

200 సంవత్సరాలుగ ఇంగ్లీషుప్రభుత్వం పరిపాలనలేకుండా, ప్రజా ప్రభుత్వపాలనే ఉంటే మనప్రజల ఆరోగ్యాన్ని కాపాడడానికి ఎంతకృషి చేసి ఉండగల్గేవారమో సోవియటు యూనియనును చూస్తే తెలుస్తుంది. సోవియటుప్రభుత్వం ఏర్పడి 25 సంవత్సరాలే అయింది. ఈ25 సంవత్స రాలలోనే సోవియటు పౌరుని ఆరోగ్యం ఎంత పెంపొందినదో ఈక్రింది లెక్కలు తెలియజేస్తున్నాయి.

మనదేశంలో 10000 మందికి ఒక డాక్టరుంటే, సోవియటు యూనియనులో 1500.మందికి ఒకడాక్టరున్నాడు. మనదేశంలో హాస్పిటలులోకి చేర్చుకొని చికిత్సచేయడానికి కావలసిన హాస్పిటలు పడకలుచూస్తే 4800 మందికి ఒక పడకఉంటే, సోవియటు యూనియనులో 250 మందికి ఒకటి ఉంది. అంటే సోవియటు యూనియనులో 20 రెట్లు ఎక్కువ వైద్యసదుపాయం ఉంది,

సోవియటుయూనియనులో 1920లో పుట్టిన1000 మంది బిడ్డలలో సంవత్సరం వయస్సు వచ్చేలోపల 224 మంది చనిపోయేవారు. కాని 1940 వచ్చేటప్పటికి 1000 మంది బిడ్డలలో 58 మంది మాత్రమే చనిపోతున్నారు. మనదేశంలో1940లో180 మందివరకు చనిపోయారు. బాలింత మరణాలు లెక్కవేస్తే రెండువేల కాన్పులకు సోవియటు యూనియనులో ముగ్గురు చనిపోతున్నారు. మనదేశంలో రెండువేల కాన్పులకు 18 మంది చనిపోతున్నారు.

మనదేశంలో వైద్యసహాయం ఇంతఅన్యాయంగా ఉన్నప్పుడు. కలరా, స్ఫోటకం, ప్లేగు. టైఫాయిడ్.ఇన్ఫ్లుయంజా, మలేరియా జ్వరాలు వ్యాపిస్తున్నాయంటే ఆశ్చర్యంలేదు, మన దరిద్రంతోపాటు. వైద్యసహాయంకూడ లేకపోవడంవల్ల మన ఆయుర్దాయం సగటున 23 సంవత్సరాల కన్న లేదు. ఇంగ్లండులో 60 సంవత్సరాలకుపైన సగటున ఆయుర్దాయం.

వైద్యసహాకారము వెంటనే ఎక్కువ చేయాలంటే ఈ రోజు చికిత్స చేస్తున్న వివిధ వైద్యులకు, ఆధునిక వైద్య శాస్త్ర పద్ధతుల ననుసరించి కొద్దికాలం ప్రధాన పాఠాలు నేర్పాలి. మన ప్రజలకు అందుబాటులో ఉండేటట్లు వైద్యశాలలు(ఆస్పత్రులు)దేశమంతటా ఏర్పాటుచేయాలి. ఈరకంగా తరిఫీదుచేసిన వైద్యులను ఇప్పుడున్న వైద్యులను, నర్సులను, కాంపౌండర్లను ప్రభుత్వం రిజిష్టరుగావించి, ప్రభుత్వ ఆస్పత్రులలోనే నియమించి ప్రజలకు వైద్య సదుపాయం కల్గించాలి. వారి జీవితానికి కావలసిన కనీసపు జీతాలు ప్రభుత్వమే ఇవ్వాలి. వారికి పని ఎక్కువగాకుండునట్లు పని గంటలు, సెలవులు నిర్ణయించాలి. జబ్బుపడినప్పుడు ముసలి తనమున జీవిత భృతిని ఏర్పరచాలి.

500 మంది జనాభాగల గ్రామానికి చిన్న ఆస్పత్రి. 10000 జనాభాగల ప్రాంతాలకు, పట్టణాలకు ప్రసూతివార్డు, స్త్రీ డాక్టరు వున్న పెద్ద హాస్పిటలు. 50000 జనాభాగల పట్టణానికి పూర్తి సాధన సంపత్తిగల ఆధునిక వైద్యశాలలు ఏర్పాటుచేయాలి.

మనకున్న విద్యా సౌకర్యాలు

ఈ పదకొండు తెలుగుజిల్లాలలో 7,000 ప్రాధమిక పాఠశాలలు 4 లక్షల 75 వేలు మంది బిడ్డలకు చదువుచెప్పుతూ ఉన్నాయి. 150 హైస్కూళ్లు మాత్రమున్నాయి. వీరిలో చదువుకొనే విద్యార్థులసంఖ్య 76 వేలు. గ్రామస్థులు బీదతనంవలన తమ బిడ్డలను త్వరగా చదువు మాన్పించి పొలంపనికి, పశువులమేపడానికి పంపుతున్నారు. పొరుగూరికి బిడ్డలను పంపి, 8 వ తరగతివరకైనా చదివించడానికి శక్తిగల తలిదండ్రులు చాల తక్కువమంది ఉన్నారు. 8 వ తరగతివరకైనా చదువనిదే క్రింది తరగతులలో చదివింది మరచిపోయి నిష్ప్రయోజన మవుతూంది.

ఉపాధ్యాయులకు గ్రామాలలో రూ. 15 - 20 లోపు జీతాలిస్తారు. ఎయిడెడ్ స్కూళ్ళలో ఈమాత్రపు జీతాలుకూడ రావు. అందుచే ఇంత తక్కువ జీతాలు వస్తున్న ఉపాధ్యాయులు, తమ జీవితానికి మరేదో ఉపవృత్తిని వెదుక్కుంటూ ఉంటారు. ఫలితం, బిడ్డలకు తగినశ్రద్ధతో చదువు చెప్పడానికి శిక్షణపొందిన ఉపాధ్యాయులు లేకుండాపోయారు.

నేడు 5 - 15 సంవత్సరాలమధ్య వయస్సుగల బాల బాలికలలో నూటికి 14 మంది మాత్రమే స్కూళ్ళలో ఉన్నారు. హైస్కూళ్ళలో చదువుతూ వుండవలసిన 11 - 17 సంవత్సరాల వయస్సుగల బాలబాలికలలో నూటికి 6 మంది మాత్రమే చదువుకుంటున్నారు.

మన భవిష్యత్ప్రజలను పెంచవలసిన మనస్త్రీలు చదువులో మరింత వెనకబడి ఉన్నారు.

ప్రాధమికపాఠశాలల్లో చదువుకొనే బాలురసంఖ్యలో సగంమాత్రమే బాలికలువున్నారు. హైస్కూళ్ళలో బాలురసంఖ్యలో 8 వ వంతుమాత్రం స్త్రీలు ఉన్నారు.

మనం మన తెలుగుభాషను సరిగా నేర్చుకోకముందే ఇంగ్లీషును నిర్బంధంగా ప్రతివానికి నేర్పుతున్నారు. కళాశాలలో ప్రతి విషయం ఇంగ్లీషుద్వారా నేర్పుతున్నారు. మన విద్యావిధానమంతా నేడు స్వతంత్ర జీవనం చేయడానికి తగిన శిక్షణ ఇవ్వడంలేదు.

మన విద్యావిధానమంతా తిరిగి క్రొత్తపద్ధతులపై పునర్నిర్మాణం చేయాలి. మన ప్రజలందరికీ అక్షరజ్ఞానం కల్గించాలి. మన ప్రజలు వ్యవసాయిక, పారిశ్రామిక జీవితాన్ని వివిధ శాఖోపశాఖలతో నిర్మించటానికి తగిన విజ్ఞానం శిక్షణను, టెక్నికలు జ్ఞానాన్ని మన విద్యావిధానం యిచ్చేటట్లు ఏర్పాటుచేయాలి. మన ప్రజలు సుఖంగా, సంతోషంగా, కళాసంపదలతో విజ్ఞానవంతులుగా జీవించడానికి అనుగుణ్యమైన విద్యావిధానముండాలి. దీనికోసం వెనువెంటనే విశాఖపట్టణం, రాజమండ్రి: గుంటూరు, బెజవాడలలోను; అనంతపురంలోను, తిరుపతిలోను విశ్వవిద్యాలయాలు ఏర్పరచాలి. ఈ విశ్వవిద్యాలయాలక్రింద ఆధునిక శాస్త్రాలన్నీ బోధించే కళాశాలలు, పరిశోధనావకాశాలతో ఏర్పరచాలి. ముఖ్యంగా వ్యవసాయ కళాశాలలు, ఇంజనీరింగు కళాశాలలు, వైద్య కళాశాలలు, ఏర్పాటుచేయాలి. విద్యనంతా మన మాతృభాష, తెలుగులో చెప్పాలి.

కనీసం 500 మంది జనాభాగల ప్రతి గ్రామంలో ఒక హయ్యరు ఎలిమెంటరీ పాఠశాలను ఏర్పరచాలి. వెంటనే 5 - 14 సంవత్సరాలమధ్య వయస్సుగల ప్రతి బాలబాలికను ఈ బడులలో నిర్బంధంగాను ఉచితంగాను చదువు నేర్పించాలి. త్వరలో 16 సంవత్సరాలు నిండేవరకు ప్రతి బాలుడు, ప్రతి బాలిక చదువుకొనే యేర్పాట్లు చేయాలి.

సరియయిన ఆరోగ్యసౌకర్యాలతో, విద్యాసౌకర్యాలతో మనగ్రామసీమలు, పట్టణాలు క్రొత్తరూపం తీసుకొనేటట్లు కమ్యూనిస్టులు పనిచేస్తారు.

మన క్రొత్తగ్రామసీమ లెలా ఉంటాయి ?

1. గ్రామవీధులన్నీ కంకరవేయబడి పరిశుభ్రంగా గోతులు మెరకవల్లాలు లేకుండా ఉంటాయి. ప్రతి గ్రామంనుండి ప్రధాన రోడ్డులవరకు రోడ్డులు వేసుకుంటాం.

2. వీధులలో దీపాలు పెట్టుకుంటాం. విద్యుద్దీపాలు ప్రతివీధి లోనూ ప్రతి ఇంటిలోను వెలుగుతూ ఉంటాయి.

3. 'పశువుల కొట్టాలు' ఎరువు ప్రోగులు, గ్రామం బయట ఉంచ డానికి ఏర్పాట్లు చేసుకుంటాం.

4. ఇండ్లలోనుండి వచ్చే మురుగునీరు పెరడులలో చెట్లు, మొక్కలు పెంచడానికి ఉపయోగించేటట్లు ఏర్పాట్లుచేసుకుంటాం. ఎక్కువయిన నీరు పోవడానికి కావలసిన డ్రెయినేజి ఏర్పాట్లు చేసుకుంటాం.

5. స్త్రీలకు పురుషులకు ఇండ్లపెరడులలో మరుగుదొడ్ల సౌకర్యాలేర్పాటు చేసుకుంటాం. బహిరంగస్థలాలు సంపాదించి ప్రజలందరికోసం మరుగుదొడ్లు ఏర్పాటు చేసుకుంటాం. ముఖ్యంగా స్త్రీలకోసం వెంటనే ఏర్పాటు చేయాలి.

6. ఆదిమాంధ్రుల పల్లెలు పరిశుభ్రంగా నిర్మించడానికి కావలసిన ధన సహాయం వెంటనే చేయాలి. ప్రతి ఇంటిచుట్టూ తగినంత స్థలముండేటట్లు ఇండ్లస్థలం ఇవ్వాలి.

7. త్రాగడానికి మంచినీటి నూతులు త్రవ్వించుకుంటాం. మంచినీటి నూతులు పడనిచోట చెరువునీటిని పరిశుభ్రంచేసి ప్రజల కందించాలి.

8. కనీసం 500 మంది జనాభాగల ప్రతిగ్రామంలోను ఒక చిన్న ఆస్పత్రి ఏర్పరచాలి. మూడు మైళ్ళలోవున్న ప్రజాసామాన్యానికి అందుబాటులో ఉండేటట్లు 10 వేల జనాభాకు ఒక పెద్ద ఆస్పత్రి ఏర్పరచాలి. ఆ ఆస్పత్రిలో ప్రసూతివార్డు, స్త్రీలకోసం ప్రత్యేకించి ఏర్పాటు చేయాలి.

9. (అ) 10,000 జనాభాగల ప్రాంతంలో ఒక హైస్కూలు, కనీసం ఒక వృత్తిస్కూలు (వొకేషనలు స్కూలు) అందరికీ సమీపంగా ఉండేటట్లు ఏర్పాట్లుచేయాలి. గ్రామబడులనుండి వచ్చే వారందరికి పై చదువులకోసం గాని, ఏదైనా వృత్తిని నేర్చుకోడానికి గాని, అవకాశ ముంటుంది. 20 వేలు జనాభాకు, కళలు శాస్త్రాలునేర్పే కళాశాలఉండాలి.

(ఇ) వయస్సుచెల్లి అక్షరజ్ఞానం లేనివారందరికీ అక్షరజ్ఞానం కల్గించడానికి వయోజన పాఠశాలలు ఏర్పరచాలి.

(ఈ) బీదవిద్యార్థులకు ఉచితంగా భోజనం, ఉండటానికి ఇంటి వసతి, పుస్తకాలు ఏర్పాటు చేయాలి.

(ఉ) ఉపాధ్యాయులకు గ్రామాలలో కనీసం 50 రూ.లు కనీసపు జీతాలివ్వాలి. పట్టణాలలో జీవితావసరాల ఖరీదునుబట్టి 100 రూ.లకు తగ్గకుండా జీతాలివ్వాలి. జబ్బు చేసినపుడు, ముసలితనంలోను, పనిలేనపుడు జీవితభృతిని ఏర్పాటుచేయాలి.

9. కనీసం 500 మందిగల ఒక గ్రామంలో ఒక హయ్యరు ఎలిమెంటరీ పాఠశాల ఉంటుంది. 10 వేలమంది జనాభాగల ప్రాంతాలలో అందరికీ దగ్గరగా ఉండేటట్లు ఒక హైస్కూలు, ఒక వృత్తిస్కూలు ఏర్పాటు చేయాలి.

10. (ఎ) కనీసం 500 మంది జనాభాగలగ్రామాలలో ఆటస్థలాలు పార్కులు, రేడియోలు, గ్రంథాలయాలు, సభలు, నాటకాలు, కళాప్రదర్శనాలు జరుపుకోడానికి నాటకశాలలు నిర్మించాలి.

ప్రతి గ్రామానికి రోజు తపాలా సౌకర్యాలు ఏర్పాట్లు చేయాలి. పోస్టుకార్డు ఖరీదు మూడు దమ్మిడీలుండాలి.

మన పట్టణాలు ఎలాగు ఉంటాయి ?

10 వేల జనాభాకు మించిన పట్టణా లన్నిటికీ

1. చక్కగా కంకర వేయబడిన రోడ్లు ఉంటాయి.

2. విద్యుద్దీపాలు ఉంటాయి.

3. పైన మూసివేసి భూగర్భంలో మురుగునీటిని తీసుకొనిపోయే మురుగుకాలువలు ఉంటాయి.

4. అపరిశుభ్రమైన కూలీపేటలు బాగుచేసి చక్కని యిండ్లతో పునర్నిర్మించుదాం. ఇండ్లు కార్మికులకు చౌకఅద్దెలకు యివ్వబడుతాయి.

5. కావలసినంత నీరు సప్లయి అగుటకు ఎక్కువ పంపులు పెట్టాలి.

6. ఒక చక్కని ఆస్పత్రిని, దానిలో ప్రసవకేసులకోసం ప్రత్యేక వార్డును ఏర్పాటు చేయాలి. 50,000 మందికి మించిన పట్టణాలలో అన్ని రకముల ఆధునిక వైద్యచికిత్సా యంత్రాలతో గూడిన వైద్యశాల ఒకటి ఉండాలి.

7. పదివేలు జనాభా గల పట్టణాలకు ఒక హైస్కూలు, ఒక్క వృత్తిపాఠశాల, ఏర్పాటు చేయాలి, 20 వేలు జనాభా గల పట్టణంలో కళలు, శాస్త్రాలు నేర్పే కాలేజీని ఏర్పాటు చేయాలి.

8. పార్కులు, రేడియోలు, ఆటస్థలాలు, ఈదడానికి చెరువులు, నాటకహాల్సు, గ్రంధాలయాలు ఏర్పాటు చేయాలి.

9. ఆరోగ్యానికి భంగకరములయ్యే ఫ్యాక్టరీలను పట్టణము బయట ఉండేటట్లు నిర్మించాలి.

10. ప్రతియింటిలో చక్కని మరుగుదొడ్లతోపాటు, అచ్చటచ్చట సరిపోయేటన్ని మరుగుదొడ్లు బహిరంగ (పబ్లికు) స్థలాలలో ఏర్పరచి పట్టణ పారిశుద్ధ్యాన్ని అభివృద్ధి చేయాలి.

11. పట్టణ ప్రజలందరికీ అందుబాటులో ఉండేటట్లు మార్కెటు స్థలాలు ఏర్పాటు చేయాలి.

12. పెద్దనగరాలలో బస్సులు, ట్రాముకార్లు ఏర్పరచాలి.

స్త్రీల కోర్కెలు: హక్కులు

స్త్రీలకు నేడున్న అసౌకర్యాలను తొలగించి నూతనాంధ్ర నిర్మాణంలో స్త్రీలుకూడ పురుషులతోపాటు సమానం గాపాల్గొనాలి. దీనికోసం చదువులోను. పనులు, ఉద్యోగాలలోను. ఆస్తి హక్కులలోను. సాంఘిక హక్కులలోను విజ్ఞానావకాశాలలోను, పురుషునితోపాటు స్త్రీలకు సమానాధికారాలు సమానావకాశాలు ఉండాలని కమ్యూనిస్టుపార్టీ కోరుతుంది.

1. (అ) 14 సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చేవరకు విద్య నిర్బంధంగాను ఉచితంగాను నేర్పాలి.

(ఆ) 11-17 సంవత్సరాలమధ్య బాలికలకు ప్రత్యేక హైస్కూల్సు

(ఇ) ఘోషా స్త్రీలకు, పురుషుల కాళాశాలలలో కలసి చదువ డానికి తయారుకాని స్త్రీలకు ఉన్నత విద్యను బోధించడానికి ప్రత్యేక కళాశాలలు,

(ఈ) గ్రామ పట్టణ కేంద్రాలలో స్త్రీలలోని నిరక్షరాస్యతను పోగొట్ట డానికి గ్రంధాలయాలు, వయోజన పాఠశాలలు,

2. హిందూ లాను సవరిస్తూ స్త్రీలకు పురుషులతోపాటు, సమాన ఆస్తి హక్కులు కల్గిస్తూ సమగ్ర శాసనం వెంటనే చేయాలి.

3. (అ) స్త్రీలకు అన్నివృత్తులలో ఉద్యోగాలు యివ్వాలి. భూమి క్రింద సొరంగాలలో, గనులలోను, స్త్రీల ఆరోగ్యానికి భంగకరమయిన మరి అట్టి పరిశ్రమలలో తప్ప మరి యే యితర పనులలో స్త్రీలు చేరడానికి ఎట్టి అభ్యంతరం చెప్పరాదు.

(ఆ) ఒకే పనికి పురుషునితోపాటు స్త్రీకి సమాన జీతాలు ఇవ్వాలి. పని ఒకటే అయినప్పుడు పురుషునికన్న స్త్రీకి తక్కువ జీతా లివ్వ కూడదు.

(ఇ) స్త్రీలు కనడానికి ముందు—ఆరు వారాలు, కనిన పిదప ఆరు వారాలు నిండు జీతంతో సెలవు ఇవ్వాలి.

(ఈ) ప్రసవించినపుడు' శిశుపోషణకు, తల్లి ఆరోగ్య సంరక్ష ణకు ప్రత్యేకపు అలవెన్సు లివ్వాలి, శిశువులకు పాలు ఉచితంగా సప్లయి చేయాలి.

(ఉ) స్త్రీలు పనిచేసేటప్పుడు బిడ్డలను సంరక్షించడానికి (క్రెచీలు) శిశుపోషణాలయాలు ఏర్పరచాలి.

(ఊ) స్త్రీలు పనిచేసిన పిదప విశ్రాంతి తీసుకోడానికి తగిన విశ్రాంతి గృహాలు ఏర్పరచాలి.

(ఋ) స్త్రీలు పనిచేసే ఫ్యాక్టరీలను ప్రతిరోజు స్త్రీ డాక్టరు వచ్చి వారి ఆరోగ్యాన్ని పరిశీలించి వెళ్ళుతూ ఉండాలి.

4, (అ) 18 సం॥ల లోపు బాల్యవివాహాలు వలన కలిగే నష్టాన్ని ప్రజలు గుర్తించేటట్లు ప్రచారం చేయాలి. ఈలోపు మొదటి మెట్టుగా

16 సంవత్సరాలకు ముందు బాలికలకు, 18 సంవత్సరాలకు ముందు బాలురకు, బాల్యవివాహాలు నిషేధిస్తూ చట్టంచేయాలి. చట్టాన్ని ధిక్కరించి వివాహాలు జరిగితే వానిని చట్టం గుర్తించరాదు.

(ఆ) విడాకులు ఈ క్రింది పరిస్థితులలో ఇచ్చుకోడానికి హక్కు కలుగచేయాలి.

1. వరుసగా మూడేండ్లు భార్యాభర్తలు ఒకరినొకరు విడిచి వేసినప్పుడు
2. నపుంసకత్వం, పిచ్చి, అంటువ్యాధులు నయము చేయడానికి వీలుకాని రోగాలున్నప్పుడు
3. క్రూరంగా ప్రవర్తించినపుడు,

విడాకులిచ్చుకోడానికి హక్కు ఉంటుంది. విడాకులిస్తే. తల్లిబిడ్డలను తనవద్ద ఉంచుకోడానికి హక్కుగల్గి ఉంటుంది. స్త్రీకి, బిడ్డలకు పోషణకు పురుషుడు భరణం చెల్లించాలి. స్త్రీకి ఆస్తి ఉన్నప్పుడు లేక స్త్రీ సంపాదిస్తున్నప్పుడు బిడ్డలకయ్యే ఖర్చు ఇద్దరూ భరించాలి.

5. 10 వేల జనాభాగల ప్రాంతానికి ఒక మంచి హాస్పటలు, దానిలో ప్రసవకేసులకు ప్రత్యేకవార్డు, టూరింగు నర్సులు. కనీసం ఒక టూరింగు స్త్రీ డాక్టరు ఉండాలి.

ఆ నూతన ఆంధ్రను ఎవరు నిర్మిస్తారు ?

స్త్రీలకు సమానావకాశాలు, గ్రామసీమలలోను, పట్టణ ప్రజలలోను నూతనజీవితం సాధ్యంచేసే ఇటువంటి నూతన ఆంధ్రను తెలుగుప్రజలమే నిర్మించగలం. ఇతర భారతప్రజలతో భుజం భుజం కలిపి, ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు, వారి తాబేదారులయిన, స్వదేశసంస్థానాధీశులు, జమీందారులను ఎదుర్కొని స్వాతంత్ర్యం కోసం పోరాడుదాం. మన నూతన ఆంధ్ర నిర్మాణానికి ఇది ఒక్కటే మార్గం !

రైతులము, వ్యవసాయకూలీలము, మన స్వతంత్ర రైతుకూలీ సంఘాలు ఏర్పరచుకొంటాం. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు, జమీందారులు, ధనికభూస్వాములు, విపరీతమగతాలు వసూలుచేసేవారు, వడ్డీవ్యాపారస్థులు దొంగమార్కెట్టుదారులను, వ్యతిరేకించి కలసిపోరాడి మనప్రజారాజ్యాన్ని స్థాపించుకుందాం. నూతనాంధ్రలో క్రొత్తగ్రామసీమలను నెలకొల్పగల్గడానికి ఇది ఒక్కటే మార్గం !

పరిశ్రమలలోని కార్మికులము మేల్కొనాలి ! మన స్వతంత్ర కార్మికసంఘాలను ఏర్పరచుకుంటాం ! భారతదేశమందలి ఇతర కార్మిక వర్గంలో కలసి నూతన పారిశ్రామిక భారతదేశనిర్మాణానికి కృషిచేద్దాం. అప్పుడే నూతన ఆంధ్రలో నూతన పరిశ్రమలను నెలకొల్పగల్గుదాం. కార్మికులకు ఉత్పత్తిని పెంపొందింపజేయడంలోనూ, మనదేశపు పారిశ్రామిక నిర్మాణంలోనూ సమానాధికారం ఉంటుంది. సిరిసంపదలతో, కళావిజ్ఞానాలతో మన మూహించిన క్రొత్త పట్టణాలను నిర్మించుకోడానికి ఇది ఒక్కటే మార్గం !

గ్రామసీమలలోని రైతు, వ్యవసాయ కూలీ ఉద్యమాలలోని వారందరమూ కలసి పనిచేద్దాం. పట్టణకార్మికోద్యమం, పట్టణ మధ్యతరగతి ప్రజాఉద్యమాలలోని వారందరితోకూడ కలసిపనిచేద్దాం. భారతదేశ మంతటా. కాంగ్రెసు, లీగు, కమ్యూనిస్టుపార్టీలు కలిసి పనిచేద్దాం. అప్పుడే ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులను, వారి తాబేదారులయిన స్వదేశ సంస్థానాధీశులను, జమీందారులను త్రోసేసి స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధిస్తాం. అందరికీ నూతన జీవితం, అందరికీ సిరిసంపదలు, అందరికీ కళావిజ్ఞానాలుండే మన నూతన ఆంధ్ర ప్రజారాజ్యాన్ని స్వతంత్రభారత ఐక్యసమాఖ్యలో నిర్మించుకోడానికి ఇది ఒక్కటే మార్గం !

ఆరవ అధ్యాయం

దేశాభిమానం నాకు కద్దని
వొట్టిగొప్పలు చెప్పుకోకోయ్.
పూని ఏదైనాను ఒక మేల్
కూర్చి జనులకు చూపవోయ్ !
ఓర్వలేమి పిశాచి * దేశం
మూలుగులు పీల్చేసెనోయ్,
ఒరులమేలుకు సంతసిస్తూ
ఐకమత్యం నేర్చవోయ్ !
పరుల కలిమికి పొర్లి యేడ్చే
పాపి కెక్కడ సుఖం కద్దోయ్ ?
ఒకరిమేల్ తన మేలనెంచే
నేర్పరికి మేల్ కొల్లలోయ్ :
స్వంతలాభము కొంతమానుకు
పొరుగువారికి తోడుపడవోయ్ !
దేశమంటే మట్టికాదోయ్,
దేశమంటే మనుషులోయ్ !
చెట్టపట్టాల్ పట్టుకొనదే
శస్థులంతా నడువవలెనోయ్,
అన్నదమ్ముల వలెను జాతులు
మతములన్ని మెలగవలెనోయ్ !
మతం వేరైతేను ఏమోయ్ ?
మనసు లొకటై మనుషులుంటే
జాతమన్నది లేచి పెరిగీ
లోకమున రాణించునోయ్ !

—కీ. శే. గురజాడ అప్పారావు.

ఐక్య ఆంధ్ర ప్రజా ఉద్యమం

తెలుగుదేశంలో నూతనోద్యమాలకు తండ్రి వీరేశలింగంపంతులు. భారతదేశమందంతటా ముఖ్యంగా బెంగాలులో బయలుదేరిన నూతన

---

* ఓర్వలేనితనమనే పిశాచం

సంఘసంస్కర్తల ప్రభావంక్రింద వీరేశలింగం పంతులుకూడ తెలుగు ప్రజలలో నూతనజీవిత వికాసానికి దారు లేర్పరచారు. తెలుగు ప్రజలకు అర్థమయ్యే తేలిక వచన భాషలో పుస్తకాలు వ్రాశారు. తన ప్రహసనాలలో కథలలో పద్యాలలో సాంఘిక దురాచారాలను ఖండించాడు. సరిక్రొత్త జీవితాన్ని, సరిక్రొత్త విజ్ఞానాన్ని, ఒక నూతనఆంధ్రనే నిర్మించవలసినదని ఉద్బోధించాడు. స్త్రీలయెడల అన్యాయాలు ఆపి, స్త్రీలుకూడ పురుషులతో పాటు సమాజ నిర్మాణానికి పూనుకోవడానికి పునాదులు వేశాడు. బాల్యవివాహాలను ఖండిస్తూ, వితంతు వివాహాలను ప్రోత్సహిస్తూ, స్త్రీవిద్య స్త్రీ విజ్ఞానంకోసం అహర్నిశలు కృషిచేశాడు, వీరేశలింగం పంతులు. అతని సమకాలికులు, చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహంపంతులు, కొమర్రాజు లక్ష్మణరావు, గురజాడ అప్పారావు, గిడుగు రామమూర్తిపంతులు తెలుగు ప్రజలకు నూతన విజ్ఞాన పథాలు త్రొక్కిచూపారు. తెలుగు ప్రజలలో వీరు రగుల్కొల్పిన చైతన్యమే స్వదేశ ఉద్యమానికి, గాంధీ సత్యాగ్రహోద్యమాలకు పునాది యయింది.

స్వదేశ కాంగ్రెసు ఉద్యమాలు

1907 లో తెలుగు ప్రజలలో స్వదేశీ ఝంఝూమారుతం చెలరేగింది. గాడిచర్ల హరిసర్వోత్తమరావుగారు మూడు సంవత్సరాలు కఠిన జెయిలుశిక్షను ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వాన్ని ధిక్కరించి ఉపన్యసించినందులకు అనుభవించారు. బందరునుండి ముట్నూరి కృష్ణారావుగారి కృష్ణాపత్రిక, బొంబాయినుండి కాశీనాధుని నాగేశ్వరరావుగారి ఆంధ్రపత్రిక, ఆంధ్రులలో నూతన రాజకీయ చైతన్యాన్ని నూరిపోశాయి. ఆంధ్రులకు ఆంధ్రరాష్ట్రము కావాలంటూ ఆంధ్రోద్యమం 1913 నాటికే వ్రేళ్ళు పాతుకుపోయింది.

1920 లో గాంధీమహాత్ముని నాయకత్వక్రింద కాంగ్రెసు ఉద్యమం ఆంధ్రుల హృదయాలలో తుపానులేపింది. పాతిక సంవత్సరాలు

గురజాడ అప్పారావు కవిపుంగవుని దేశభక్తి గేయాలలో తెలుగువిద్యార్థులు పెరిగారు. ఆంధ్రలో సంఘసంస్కరణలోను సారస్వత విజ్ఞానాలలోను నూతనపోకడలు త్రొక్కి విద్యార్థికులు ముందంజ వేస్తూవచ్చారు. ఆంధ్రోద్యమాన్ని ఆంధ్రరాష్ట్రంకావాలంటూ నడుపుతూ వచ్చారు. వీరిని కాంగ్రెసు స్వరాజ్యసందేశం పూర్తిగా ఆకర్షించిందంటే ఆశ్చర్యంలేదు. లాయర్లు తమ న్యాయవాద వృత్తిని మానుకొని ఉద్యమంలోకి దిగారు. విద్యార్థులు, ఉపాధ్యాయులు ఇంగ్లీషుస్కూళ్ళు మానివేసి జాతీయ కళాశాలలు ఏర్పరిచారు. అనేకమంది జెయిళ్ళకు వెళ్ళారు. బెజవాడలో జరిగిన అఖిల భారత కాంగ్రెసు కమిటీ సమావేశానికి వేలకొలది ప్రజాసామాన్యం హాజరయ్యారు. తిరిగి అంతమంది ప్రజాసామాన్యాన్ని మరి 25 సంవత్సరాలదాక, 1944 అఖిల భారత రైతుసంఘ సమావేశం జరిగే వరకు బెజవాడ చూడలేదు.

విద్యార్థికులనే గాక, గ్రామాలలోని రైతాంగాన్ని కూడ 1920 కాంగ్రెసు ఉద్యమం కదిల్చింది. గుంటూరు జిల్లాలోని పెదనందిపాడు లోను, పల్నాడు తాలూకాలలోను రైతులు కాంగ్రెసు పిలుపువిని పన్నులు చెల్లించడానికి నిరాకరించారు.

పల్నాడు రైతు నాయకుడు కన్నెగంటి హనుమంతు ఆయుధ పోలీసుల దౌర్జన్యానికి గురిఅయి చనిపోయాడు. అయినా గాంధీజీ పన్నుల నిరాకరణ ఉద్యమాన్ని ఉపసంహరించేటంత వరకు రైతులు పన్నులను చెల్లించలేదు. చీరాల-పేరాల ప్రజలు మ్యునిసిపలు పన్నులు చెల్లించడానికి నిరాకరించి 6 మాసాలు పొలాలలో మకాంపెట్టి నివసించారు.

1922 లో కాంగ్రెసు ఉద్యమాన్ని ఉపసంహరించిన పిదప ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వపు ఉద్యోగస్థులు పెట్టే నిర్బంధాలు సహించలేక మన్యపు ప్రాంత కోయప్రజలు, తిరుగబడ్డారు. అల్లూరి సీతారామరాజు

నాయకత్వం క్రింద రెండు సంవత్సరాలు ప్రభుత్వంతో గెరిల్లా యుద్ధాన్ని సాగించారు. ఆంధ్ర యువకులలో నూతనోత్సాహాన్ని కల్గించారు.

1929 లో ప్రభుత్వం రైతులభూములను రీసెటిల్మెంటుచేసి పన్నులను ఎక్కువ చేయిడానికి పూనుకుంది. గోదావరి కృష్ణా గుంటూరు రైతులు దీనిని వ్యతిరేకిస్తూ ఆందోళన సాగించారు. వెంకటగిరి జమీను రైతులు, కరణాల పుల్లరి, చెరువు మరమ్మతుల పై ఆందోళన సాగించారు. ఈ ఆందోళనలు, ఈ పోరాటాలు ఆంధ్రలో రైతు ఉద్యమానికి పునాదులు వేశాయి.

1930-34 ఆర్థిక దుర్భిక్షము ఆంధ్ర రైతాంగాన్ని క్రుంగదీసింది. అదే రోజులలో కాంగ్రెసు ఉప్పు సత్యాగ్రహం, స్వాతంత్ర్యం కోసం గ్రామ గ్రామాలలో వ్యాపించింది. వేలకొలది రైతులు, పట్టణ ప్రజలు పోలీసుల లాఠీచార్జీలను ఎదుర్కొన్నారు, ఆంధ్రలో అనేక స్థలాలలో పోలీసులు తుపాకులు ప్రేల్చారు, వేలకొలదిమంది రైతు యువకులు, పట్టణప్రజలు జెయిళ్ళకు వెళ్ళాము. ఆంధ్రలో ఇదివరకెప్పుడూ లేనంత రాజకీయ సంక్షోభసమరం సాగింది.

ఆంధ్రలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఏర్పడింది

జెయిళ్ళలో కాంగ్రెసు యువకులం మేము పాల్గొనిన ఉద్యమ ఫలితాలను గూర్చి ఆలోచించసాగాము. సోవియటు ప్రజల విజయాలు వారి ఆర్థిక రాజకీయ పరిస్థితులను గూర్చి ఎంతో ఆతురతతో చదివాము. గదరుపార్టీ వీరులు, పంజాబు అకాలీవీరులు మీరటు కమ్యూనిస్టు వీరులు భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీలో చేరినట్లు తెలుసుకున్నాం. బొంబాయి, కలకత్తాలలోను, దక్షిణ ఇండియా రైల్వేకంపెనీ కార్మికులు నడిపిన బ్రహ్మాండమైన సమ్మెపోరాటాలనుగూర్చి అప్పటికే తెలుసుకొన్నాం. భగవత్సింగు సహచరులు కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతాలవైపు మ్రొగ్గడం జెయిళ్ళలో ప్రత్యక్షంగా కాంగ్రెసు యువకులం చూచాం. ఈవిషయాలన్నీ కాంగ్రెసు యువకులను కమ్యూనిస్టుపార్టీలో చేరేటట్లు చేశాయి. ఆంధ్రలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ నిర్మాణానికి పూనుకున్నారు. వీరేశలింగం పంతులు కాలంనుండి.

1930-34 కాంగ్రెసు ఉద్యమాల వరకు అభివృద్ధిజెందుతూ వచ్చిన ఆంధ్ర ప్రజా ఉద్యమ సాంప్రదాయాలను మరింతముందుకు తీసుకుపోవడానికి ఆంధ్రకమ్యూనిస్టులు క్రొత్తపంథాలు త్రొక్కారు. నూతన రైతు, కార్మిక, విద్యార్థి, యువజన, స్త్రీ ఉద్యమాలను నిర్మించారు. ఆంధ్రుల కళావిజ్ఞానాలను ప్రజలపాటలు, బుర్రకథలు, ప్రజానాట్యాలు, ప్రజానాటకాల ద్వారా ప్రజలలోకి తీసుకువెళ్ళారు. కళావిజ్ఞానాలలో ఒక నూతన దశ ఆరంభించారు.

ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడే ఈ నూతన ప్రజాఉద్యమాలనుకూడ ప్రతిబింబించిపోరాడే ఐక్యసంఘటన కాంగ్రెసును అభివృద్ధి చేయడానికిపనిచేశారు. 1937 ఎన్నికలలో కాంగ్రెసు అభ్యర్థుల విజయానికి తీవ్రంగాకృషిచేశారు. కాంగ్రెసు ఎన్నికల ప్రణాళికను గ్రామగ్రామాలకుతీసుకువెళ్ళి విశదీకరించారు. ఆంధ్రలో ప్రజాసంఘాలు, అవి, చేసినపని 1937 లో ఇచ్చాపురంనుండి మద్రాసు వరకున్నతెలుగు జిల్లాలలో 1500 మైళ్ళకాలినడక రైతుయాత్రను నడిపారు. జమీందారీరైతులలోను, రైత్వారీ రైతులలోను, రాయలసీమ రైతాంగంలోను నూతనచైతన్యాన్ని కల్గించారు. తమ రైతుసంఘాలను ప్రత్యేకంగాను, స్వతంత్రంగాను నిర్మించుకోడానికి రైతాంగం పూనుకుంది. కాంగ్రెసు ఎన్నికల ఫలితంగాను, రైతుయాత్రల ఫలితంగాను మేల్కొన్న రైతాంగం, ప్రకాశంకమిటీ ముందు జమీందారీవిధానాన్ని రద్దుచేయమంటూ సాక్ష్యమిచ్చింది. ఈనూతన చైతన్యమే మునగాల, కాళీపట్టణం, మందసా రైతులు తమ కష్టాలను పోగొట్టుకోడానికి జమీందారులను ఢీకొనేటట్లు చేసింది. రైతుయాత్రానాయకులు కొమ్మారెడ్డి సత్యనారాయణగారు తమ ఆరోగ్యాన్ని గోల్పోయి తదుపరి చనిపోయారు. వారి సహచరులు, యాత్రలో మొదటినుండి చివరవరకు ఉండి నడిపిన కామ్రేడ్ వాసుదేవరావు మునగాలపోరాటాన్ని, ఆరోగ్యాన్ని కోల్పోయినా నడిపాడు. నేడు రైతు ఉద్యమాన్ని వాసుదేవరావు, ఇతర సహచరులే ముందుకు తీసుకుపోతున్నారు. విశాఖకరువు ప్రజలమధ్య, అంటువ్యాధుల నివారణకోసం, కృష్ణాజిల్లానుండి చిన్న రైతు కుటుంబములోనుండి వచ్చిన కామ్రేడ్ కొండపల్లి రాఘవరెడ్డి వెళ్ళాడు. అచ్చట

టైఫాయిడ్‌కు తానే గురియయి చనిపోయాడు. రైతుల వీరపుత్రుడు మనకు చూపిన ఈ మహోన్నత ఆదర్శాలను అనుసరించే నేడు రైతు ఉద్యమం ముందుకు పోతూన్నది.

1932 నుండి వ్యవసాయ కూలీలను ముఖ్యంగా ఆదిమాంధ్రులను వ్యవసాయ కూలీ సంఘాలలో సంఘటించడానికి కమ్యూనిస్టులు కృషి చేశారు. న్యాయమైన జీతా లిమ్మని, సరియైన కొలత పాత్రలతో జీతాలు కొలవాలని, కూలీలను అగౌరవంగా మాట్లాడకూడదనీ, సాంఘికంగా సమాన సౌకర్యాలు ఇవ్వాలని, వ్యవసాయ కూలీ సంఘాలు ఆందోళన చేస్తూ వచ్చాయి. కూలీలకు బంజరు పొలాలు, ఇండ్ల వసతులు, విద్యా సౌకర్యాలు కల్గించడానికి పనిచేశాయి. ధనిక భూస్వామి గావించే అన్యాయాలను నిర్బంధాలను వ్యవసాయ కూలీలు, తమ సంఘ యాజమాన్యాన, తమ పార్టీయగు కమ్యూనిస్టుపార్టీ నాయకత్వాన నిలబడి ఎదుర్కొన్నారు. అనేక సమ్మెపోరాటాలను సాగించారు. ఈ సమ్మెపోరాటాలలోనే తూర్పు గోదావరిలో కామ్రేడ్ రాపాక సూర్యనారాయణను పోలీసులు అరెస్టుచేసి పోలీసు లాకప్పులో కొట్టినారు. ఆ దెబ్బలకు కామ్రేడ్ రాపాక తదుపరి చనిపోయాడు. రంగూనులో తెలుగు కార్మికులను సంఘటిస్తూ వచ్చాడు. బర్మాను జపాను ఆక్రమించుకున్నప్పుడు, మన దేశానికి తిరిగి వచ్చాడు. తనతోటి వ్యవసాయ కూలీల పోరాటాల నడుపుతూ తన ప్రాణాలు అర్పించాడు. వ్యవసాయ కూలీలకు ఆదర్శవీరుడయ్యాడు.

వ్యవసాయకూలీ ఉద్యమాన్ని నిర్మించడానికి 1940—42 లో రహస్యంగా పనిచేస్తున్న విద్యార్థి కామ్రేడు పర్వతనేని వెంకటేశ్వరరావు వెంట పోలీసులు తరుముకొని వచ్చారు. అర్ధరాత్రివేళ కారుచీకటిలో పాడుపడిన బావిలో పడిపోయాడు. తన ప్రాణాలర్పించి తాను పూర్తిచేయక వదిలివేసిన కార్యభారాన్ని ఇతర కామ్రేడ్సుమీదపెట్టి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆంధ్రలో వివిధ పట్టణాలలో కార్మికోద్యమాన్ని ఎర్రజెండాక్రింద నిర్మించింది కమ్యూనిస్టులే. చిన్న చిన్న ఫ్యాక్టరీలలో చెల్లాచెదరైన ఆంధ్రకార్మికులను, సంఘటితపరచింది కమ్యూనిస్టులే. కార్మికవర్గం నేడు

పట్టణ జీవితంలో ప్రముఖస్థానం వహిస్తూఉంది. ప్రజా సేవలోను, ప్రజా సంఘ నిర్మాణంలోను ఇతర ప్రజలకు మార్గదర్శియై ఉంది. కార్మికోద్యమానికి ప్రాణాలిచ్చిన ఆదర్శమూర్తి. ఆదర్శవీరుడు. కామ్రేడ్ చావల వెంకటేశ్వరరావు. తాను ప్రెస్సులో పనిచేసే కార్మికుడు; అచ్చుఆఫీసు కార్మికుల సంఘాన్ని నిర్మించాడు. 1940–42 రహస్యకాలంలో బొంబాయిలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ రహస్య అచ్చుఆఫీసును రహస్యంగా నిర్మించి నడిపాడు, ఆ పనిలో క్షయవ్యాధికి గురియయి చనిపోయాడు.

ఈ రైతుకార్మిక ఉద్యమాల ప్రభావంలో విద్యార్థి, యువజన, స్త్రీ ఉద్యమాలు పెంపొందాయి. 1937 లో కమ్యూనిస్టులు విద్యార్థిఉద్యమానికి నిర్మాణరూప మిచ్చారు, వారి సంఘాల నేర్పరచి పనిచేయించ సాగారు. విద్యార్థులపై ఉపాధ్యాయులు వేసే జరిమానాలు, బెత్తాలతో కొట్టడం, తిట్లు-వీనిని ఎదుర్కొన్నారు. పబ్లికుపరీక్షలకు పోనివ్వకుండా క్లాసుపరీక్షలలో వడపోసి డిటెయినుచేసే పద్ధతిని మాన్పించాలని కృషిచేశారు. విద్యార్థులకు, విద్యార్థి సంఘాలు రాజకీయాది విషయాలను చర్చించే కేంద్రాలయ్యాయి. రాజకీయాలలో పాల్గొంటూ అనేక రాజకీయసమ్మేలను అవి నడిపాయి. యుద్ధకాలంలో ప్రభుత్వపు నిర్బంధాన్ని ఎదుర్కొని పని చేశాయి. తర్వాత కాగితం కరువై, కిరసనాయిల్ దొరకక, హైస్కూళ్ళలో స్థలం దొరకక, హోటల్సులో సరియైన ఆహారందొరకక చదువుకు అడ్డంకి కల్గినపుడు, విద్యార్థిసంఘాలు ఈ సమస్యలను పరిష్కరిస్తూ వచ్చాయి. విద్యార్థుల విద్యయెడల శ్రద్ధ తీసుకుంటున్నాయి. నేడు విద్యార్థులకు, ఉపాధ్యాయులకు, విద్యార్థి తలిదండ్రులను దగ్గరకుతెచ్చి పరస్పర విశ్వాసాన్ని నెలకొల్పి, వీరిమధ్య కొత్త సంబంధాలను యేర్పరుస్తున్నాయి.

యువజన సంఘాలు రైతుయువకులకు, కార్మికయువకులకు పఠనాలయాలు ఏర్పరచాయి. రాత్రిపాఠశాలలు నడిపి చదువురానివారికి చదువు చెప్పుతున్నాయి. గ్రామాలలోను, పట్టణ బీదప్రజలలోను కళారూపాలు

ప్రదర్శించి కళాచైతన్యాన్ని కలుగజేస్తున్నాయి. పండుగలు, తీర్థాలప్పుడు ప్రజలకు సౌకర్యాలను ఏర్పాట్లు చేస్తున్నాయి సామాజిక దురాచారాలను ఎదుర్కొని దసరా, సంక్రాంతి మొదలగు పండుగురోజులలో విజ్ఞాన ప్రదర్శనాలతో ప్రజలను చైతన్యవంతులను చేస్తున్నాయి; అంటువ్యాధులు వ్యాపించకుండా ప్రజలకు వైద్యసహాయం, రోగులకుచికిత్స, చేస్తున్నాయి. యుద్ధకాలంలో దొంగవ్యాపారస్థులను ఎదుర్కొని ప్రజలకు తిండి, ఇతర జీవితావసర వస్తువులను కంట్రోలురేటులకు అందేటట్లు పనిచేశాయి. యువజనోద్యమం, ఆటలు పాటలతోనూ, ప్రజాసేవతోను రోజురోజూ బలపడుతూవచ్చింది.

ఆంధ్రస్త్రీలు, కాంగ్రెసు పిలుపువిని, 1920—30 ఉద్యమాలలో జెయిళ్ళకు వెళ్ళారు. విదేశీగుడ్డల దుకాణాలు, కల్లంగడులవద్ద, పికెటింగు చేశారు. ప్రభుత్వగులాములు, త్రాగుబోతులు, వారిని దూషించిన దూషణ లన్నింటిని సహించి తమ కర్తవ్యాన్ని నెరవేర్చారు. రైతులలో వచ్చిన ఈ నూతన చైతన్యం రైతుస్త్రీలనుకూడ ముందుకు వచ్చేటట్లు చేసింది. రైతుపోరాటాలలో రైతుస్త్రీలు పాల్గొన్నారు. 1938—39 లలో, మునగాల కాశీపట్నం, మందసా పోరాటాలలో స్త్రీలు పోలీసు లాఠీచార్జీలకు, అరెస్టులకు గురిఅయ్యారు. మందసా కాల్పులలో గున్నమ్మ తుపాకిగుండుకు గురియై ప్రాణాలిచ్చింది. ఈ చైతన్యంతో, ఆంధ్రస్త్రీలు, జపానుదాడి ప్రమాదం హెచ్చేకొద్దీ, తమఇండ్లు, తమ బిడ్డల ప్రాణాలు, తమ మాన ప్రాణాలకు రానున్న ముప్పు గుర్తించారు. తమ సంఘాలను ఈ ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కొడానికి బలపర్చుకోసాగారు. 20,000 మంది స్త్రీలు సంఘాలలో చేరారు. రెండుమూడువందలమంది స్త్రీలు శిక్షణపొంది గ్రామాలలో స్త్రీలకు పఠనకేంద్రాలు ఏర్పరచారు. ప్రసూతి, శిశుపోషణలో అవలంబించాలిసిన ప్రాథమిక చర్యలను బోధించడానికి పూనుకున్నారు. స్త్రీలను రోజూ ఎదుర్కొనే అనేక చిన్న ఇబ్బందులను తీర్చడానికి పనిచేయసాగారు. ఇండ్లలో రోజూ కావలసిన కిరసనాయిలు, రేషనుబియ్యంకోసం పనిచేశారు. స్త్రీకి సమానావకాశాలు, సమాన ఆస్తిహక్కులు సంపాదించ

దానికి. స్త్రీ వివాహపు చట్టాన్నిగూర్చి పనిచేశారు. స్త్రీల సర్వతోముఖ అభివృద్ధికి స్త్రీసంఘాలు పనిచేశాయి.

కళలు విజ్ఞానప్రదర్శనాలు తిరిగి ఆరంభమయ్యాయి. బుర్రకథలు, నాట్యాలు, ప్రజల పాటలు, చిన్న నాటికలు. ఆంధ్ర రైతు కార్మికుల కళాశక్తులను వికసింపజేశాయి వేలకొలది స్త్రీపురుషులు రాత్రంతా కూర్చొని క్రొత్త బుర్రకథలు, పాటలు వింటూ తమ కర్తవ్యాన్ని తెలుసుకుంటారు. అవి అన్యాయాలను, సాంఘిక దురాచారాలను ఎదుర్కోమని. స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో పాల్గొనడానికి రమ్మని ఉద్బోధిస్తూ ఉంటాయి. ఈ సమావేశాలలో స్త్రీలు విరివిగ వచ్చి పాల్గొంటున్నారు. సమావేశమయినవారిలో మూడవవంతు స్త్రీలే.

గత మూడేండ్లలో 150 పుస్తకాలు ప్రజాశక్తి ప్రచురణాలయం ప్రకటించింది. వివిధవిషయాలపై. సామాన్య స్త్రీపురుషులకు అర్థమయ్యేటట్టి పుస్తకాలు ప్రకటించింది. రాజకీయంగా కమ్యూనిస్టులను వ్యతిరేకించేవారు సైతం. లక్ష్మణరావుగారి విజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమండలి తరువాత ప్రజలకు విజ్ఞానాన్ని అందజేసి. దాని సాంప్రదాయాలను ముందుకు తీసుకొనిపోయినవారు ఒక్క కమ్యూనిస్టులు, ప్రజాశక్తి ప్రచురణాలయమని అన్నారు.

తెలంగాణాలో ఆంధ్రమహాసభ

కాంగ్రెసు ఉద్యమమే సంస్థానాలలోని పీడితప్రజలలో గూడ చైతన్యం కల్గించింది. తమ పౌరసత్వహక్కులకోసం సంస్థానప్రజలు పోరాటాలను ఆరంభించడం కాంగ్రెసు ప్రభావఫలితమే. హైదరాబాదు సంస్థానంలో 1923 లో మాడపాటి హనుమంతరావుగారు తదితర విద్యావంతులు ఆంధ్రమహాసభను ఏర్పాటుచేశారు. 1930 ఉప్పుసత్యాగ్రహంలో నిజాంరాష్ట్రంనుండి చాలమంది యువకులువచ్చి పాల్గొన్నారు. 1938 లో నిజాంరాష్ట్ర కాంగ్రెసును ఏర్పరచి దానిని నిషేధిస్తే సత్యాగ్రహాన్ని నడిపారు. వందలకొలది యువకులు నిజాం జెయిళ్ళలో మ్రగ్గారు, ఈరకంగా బయలుదేరిన సంస్థాన ప్రజాఉద్యమాన్ని కోస్తాతెలుగుజిల్లాలలోవి రైతుకా

ర్మిక కమ్యూనిస్టుఉద్యమాలు పూర్తిగమార్చివేశాయి. నిజాంరాష్ట్ర ఆంధ్ర మహాసభ. లంచగొండి ఉద్యోగస్థుల నిర్బంధాలను ఎదుర్కొన్నది. జాగీర్దారులు దేశముఖులవెట్టిని, అక్రమవసూళ్ళను, నిర్బంధాలను అరికట్టసాగింది. వందలకొలది సంవత్సరాలుగా పీడించబడుతూవచ్చిన రైతులలో నూతన చైతన్యాన్ని క్రొత్తబలాన్ని విశ్వాసాన్నికల్గించింది. ఆంధ్ర మహాసభ కమ్యూనిస్టునాయకత్వంక్రింద నేడు లక్షకుమించిన సభ్యత్వంతో 1000 మంది కార్యకర్తలతో, నిజాంరాష్ట్ర ఆంధ్రప్రజల ఏకైకసంస్థగా ప్రజా ఉద్యమాన్ని నిర్మించి పనిచేస్తూ ఉంది,

ఈ క్రొత్త ప్రజాఉద్యమాలు : ఆంధ్రకాంగ్రెసు నాయకులు

కాంగ్రెసే ఆంధ్రప్రజల దేశభక్తిని రగుల్కొల్పింది. దీనిఫలితమే ఆంధ్రలో 'నేడు మనం చూస్తున్న రైతు, కార్మిక, స్త్రీ యువజన విద్యార్థి ఉద్యమాలు. దీని ఫలితమే నిజాంరాష్ట్రంలో మనం చూస్తున్న ఆంధ్ర మహాసభ ఉద్యమం. ఆంధ్రలో కమ్యూనిస్టుపార్టీకూడ కాంగ్రెసు రగుల్కొల్పిన ఈ దేశభక్తి జ్వాలలనుండే పుట్టింది అని చెప్పుకోడానికి మేము గర్వపడుతున్నాం! కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఈ దేశభక్తిని, మరింత విశాల మొనర్చింది. గ్రామ గ్రామాలకు తీసుకొనివెళ్ళింది. రైతుసంఘాలను, వ్యవసాయకూలీ సంఘాలను, కార్మిక సంఘాలను, యువజన, విద్యార్థి, స్త్రీ సంఘాలను, సంస్థాన ప్రజాఉద్యమాన్ని బలపర్చడంద్వారా దేశభక్తిని మరింత వ్యాప్తి గావించింది. దేశభక్తికి సంఘటనాబలం చేకూర్చింది. ఐక్య ప్రజాతంత్ర ఉద్యమాన్ని మరింత పెంపొందించింది.

అయితే ఆంధ్రలో కాంగ్రెసు నాయకత్వానికి ఈ అభివృద్ధి నచ్చలేదు. మొదటనుండి దీనిని వ్యతిరేకిస్తూనే వచ్చారు. డాక్టరు పట్టాభి కృష్ణాజిల్లాలో రాష్ట్ర కాంగ్రెసు ప్రతినిధి ఎన్నికలను 1934 లో జరిపాడు. అతివాదులూ, కమ్యూనిస్టులూ విజయంపొందారని మూడు పర్యాయాలు ఎన్నికలను వరుసగా రద్దుచేశారు. 1938-39 లలో ఆంధ్ర కాంగ్రెసు నాయకత్వం పట్టాభి అధ్యక్షతక్రింద కాంగ్రెసులో అతివాదులకు స్థానం లేకుండా జేయాలని అనేక అక్రమ చర్యలకు పూనుకుంది. కాంగ్రెసు

నియోజక వర్గాలను అడ్డదిడ్డంగా మార్చింది. పోలింగు స్టేషనులు తమ మితవాద అభ్యర్థులకు అనుకూలంగా ఉండేటట్లువేసింది. కడకు బాలెట్టు పెట్టెలను పగులగొట్టి దొంగ వోట్లుకూడ వేయించింది. 34000 ప్రాథమిక కాంగ్రెసు సభ్యత్వాన్ని పశ్చిమ కృష్ణాలో నిరాకరించింది. కమ్యూనిష్టుపార్టీ సభ్యులకు అహింసయందు నమ్మకం లేదనే సాకుతో కాంగ్రెసు కమిటీ ఎన్నికలకు అభ్యర్థులుగా నిలబడరాదనికూడ రూలింగు ఇచ్చారు; అయితే అఖిలభారత కాంగ్రెసు వర్కింగుకమిటీ ఆ రూలింగు అక్రమమని తరువాత తోసిపుచ్చింది.

ఆంధ్ర కాంగ్రెసు నాయకత్వం, ముఖ్యంగా కాశేశ్వరరావు, పట్టాభి, ప్రకాశం పంతులుగార్లు ప్రత్యేక రైతు, కూలీ, విద్యార్థి సంఘాలకు మొదటినుంచీ వ్యతిరేకమే. ఆ రోజులలో ఆంధ్రరాష్ట్ర కాంగ్రెసు కమిటీకి అధ్యక్షుడు అయిన డాక్టరు పట్టాభిగారు, కార్యదర్శి అయిన గొట్టిపాటి బ్రహ్మయ్యగార్లు మునగాలరాజా, కాశీపట్నపు జమీందారుల పక్షం వహించి రైతులకు వ్యతిరేకంగా పనిచేశారు. ఈ జమీందార్లు అక్రమంగా లాగుకొన్న తమ పొలాలను రైతులు తిరిగి సంపాదించుకోడానికి సత్యాగ్రహం చేస్తుంటే, రైతులు దురాక్రమణదారులని వీరిద్దరూ తీర్పు యిచ్చారు. కాంగ్రెసు మంత్రివర్గపు రోజులలో చీరాల, చిట్టివలస కార్మికులపై పోలీసులు లాఠీచార్జీ, తుపాకులు కాల్చడం జరిగింది. దానికి కారకులైన పోలీసు ఉద్యోగస్థులపై కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం యెట్టి చర్య కూడా తీసుకోలేదు.

రెండవ ప్రపంచయుద్ధం - కమ్యూనిస్టుపార్టీ కార్యక్రమం

సామ్రాజ్యవాద యుద్ధకాలంలో 1940 - 42 లలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ నాయకులు రహస్యంగా ఉండి పనిచేయాలసివచ్చింది. వీరిని అరెస్టుచేయడానికి ప్రభుత్వం తీవ్రంగా వెదుకసాగింది. కాని అనేక రైతు, కార్మిక కుటుంబాలు మమ్ములను సంతోషంతో తమ యిండ్లలో దాచి కాపాడినాయి. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల పరిపాలనను తుదముట్టించడానికి స్వాతంత్ర్యోద్యమాన్ని సాగించడానికి పూర్తిగ తోడ్పడ్డారు. ఆంధ్రలో

కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రతినెలా స్వతంత్రభారత్ అనే రహస్య పత్రికను నడుపుతూవచ్చింది. 3000 ప్రతులను 1000 గ్రామాలకుపైగా పంచుతూ రెండేండ్లు నడిపింది స్వాతంత్ర్యోద్యమాన్ని అందరికన్న ముందుండి నడుపుతూవచ్చాం. మా పార్టీనాయకులను అరెస్టుచేస్తే గొప్పబహుమానా లిస్తామని ప్రకటించింది ప్రభుత్వం. కాని ప్రభుత్వ ప్రయత్నాలన్నీ వృధా అయ్యాయి. మేము తెలుగు ప్రజల విశ్వాసాన్ని, ప్రేమను, గౌరవాన్ని సంపాదించుకున్నాం. కాంగ్రెసువాదులు కూడ ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా మేము చేసే స్వాతంత్ర్య కృషికి మమ్ములను ప్రేమించి తమ యిండ్లలో సంరక్షించారు.

నాజీలు సోవియటు యూనియనుపై దాడిచేశారు. తూర్పున జపాను యుద్ధంలో దిగి, ఒకదేశం తరువాత మరొకదేశాన్ని ఆక్రమించుకుంటూ మనదేశ సరిహద్దులమీదికి వచ్చికూర్చుంది. తూర్పున, పడమట, ఫాసిస్టు ప్రమాదాన్ని మనదేశం యెదుర్కోవలసివచ్చింది. ఇక మన దేశంలో చూదామా అంటే, ప్రజలు ద్వేషించే ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల చేతిలో మన దేశ సంరక్షణ అంతా ఉండిపోయింది. మలయా, బర్మాలలోలాగనే అవసరంవస్తే జపానుముందు తోకముడిచి మన దేశాన్ని వారికి వదలి వేస్తూ తిరోగమనం చేయడానికి ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు తయారు అయ్యారు. మన ఇండ్లు, మన గ్రామాలు, మన బిడ్డల ప్రాణాలు, మన స్త్రీల మానప్రాణాలు చాల ప్రమాదంలో పడ్డాయి. ఆ పరిస్థితుల్లో కమ్యూ నిస్టుపార్టీ దేశభక్తులనందరినీ హెచ్చరించింది. కాంగ్రెసు - లీగులు తమ విభేదాలు పరిష్కరించుకొని ఇంగ్లీషుసామ్రాజ్యవాదులను కలసి ఎదుర్కో మని హెచ్చరించింది. జాతీయ ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచి దేశరక్షణ బాధ్య తను ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల చేతిలోనుండి తామే తీసుకోవాలని కోరింది ఫాసిస్టు ప్రమాదాన్ని ప్రపంచ ప్రజాశక్తులన్నిటితో కలసి ఎదుర్కోవాలని హెచ్చరించింది ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల చేతిలో నుండి మనం స్వాతంత్ర్యాన్ని గుంజుకోడానికి ఇది ఒక్కటే మార్గమని ప్రకటించింది. కాంగ్రెసునాయకులు దీనిని పెడచెవిని పెట్టారు. ఒకవైపు ఫాసిస్టుశత్రుషులపై మిత్రమండలి విజయం తాముకూడ అభిలషిస్తున్నా

మని ప్రకటించింది. మరోవైపు ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు మనకు స్వాతంత్ర్యం ఇవ్వకపోతే. పోరాటం తెస్తామని ప్రకటించింది. అలాంటి పోరాటం. మిత్రమండలి యుద్ధప్రయత్నాలకు నష్టం కల్గించి జపాను ఫాసిజానికి తోడ్పడుతుందని గుర్తించజాలక పోయారు.

ఆగస్టు రోజులలో ప్రభుత్వాన్ని ఎదుర్కొని కమ్యూనిస్టుపార్టీ పనిచేసింది

ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వం అవకాశంకోసం పొంచి కూర్చునిఉంది. ఈ తీర్మానం కాంగ్రెసు నాయకులు ప్యాసు చేయగానే కాంగ్రెసు నాయకులను అరెస్టుచేసింది. దేశమందంతటా 1857 పిదప కని విని యెరుగని నిర్బంధ విధానాన్ని, సైనిక ప్రదర్శనాన్నిచేసింది. కాంగ్రెసు జపాను అనుకూల సంస్థఅని దుష్ప్రచారం సాగించింది. నాయకుల అరెస్టుతో కోపోద్రేకులయిన ప్రజలు రైలుకట్టలు, తీగలు తెంచితే ఈ విధ్వంసక చర్యలను తన దుష్ప్రచారానికి సాక్ష్యంగా చూపసాగింది. ప్రపంచ ప్రజలముందు తన కుట్రను కప్పిపెట్టుకోడానికి పూనుకుంది. ఆ రోజులలో కమ్యూనిస్టులం మన జాతీయోద్యమంపై జరిగే ఈ దుష్ప్రచారాన్ని ఖండించాం. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల కుట్రను బయట పెట్టాం. అమెరీ-చర్చిలు ముఠాయే కాంగ్రెసు నాయకులను అరెస్టుచేసి దేశంలో చిచ్చుపెట్టిందని ప్రపంచానికి ఎలుగెత్తి చాటాం, ఫాసిస్టుదాడిని ఎదుర్కోడానికి భారతదేశంలో ఉన్న ఒక గ్యారంటీ శక్తి మన జాతీయోద్యమం. దానిని నాశనం చేయడానికి అమెరీ తీవ్ర నిర్బంధ విధానాన్ని అవలంబించడం. ఫాసిస్టులకు అమెరీయే తోడ్పడుతున్నాడని బట్టబయలు చేశాం. కాంగ్రెసు నాయకులను విడుదలచేసి కాంగ్రెసు-లీగుల జాతీయప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచాలని ఆందోళనచేశాం. సోదర దేశభక్తులను విధ్వంసక కార్యాలు జరుపవద్దని ప్రార్థించి ఆపుజేయించడానికి పనిచేశాం. విధ్వంసకకార్యాలు. ఒకవైపు అమెరీ తప్పుడు ప్రచారాన్ని బలపర్చుతాయి. మరోవైపు జపాను దాడికి తోడ్పడుతాయి. అంతేగాని మన స్వాతంత్ర్యాన్ని దగ్గరకు తేజాలవని నచ్చచెప్పాము. జపాను అనుకూలప్రచారం. విధ్వంసక కార్యక్రమం,

కాంగ్రెసుయొక్క సాంప్రదాయాలకు యేరీతిగా వ్యతిరేకమో తెలియ జెప్పాం.

కాంగ్రెసు నాయకులు జెయిళ్ళలో ఉన్నప్పుడు, మన ప్రజలు కరువు, కాటకాలు, అంటు వ్యాధులకు గురికావలసి వచ్చింది జీవితావసర వస్తువు లన్నీ దొంగవ్యాపారస్థుల చేతిలో బడ్డాయి. లంచగొండి ఉద్యోగస్థుల తోడ్పాటుతో దొంగవ్యాపారస్థులు ప్రజలకు విపరీత లాభాలకు ఈ జీవి తావసర వస్తువులను అమ్మేవారు. ఆ రోజులలో కమ్యూనిస్టులం, రైతు కార్మిక సంఘాలద్వారా ప్రజలను సమీకరించి దొంగ వ్యాపారస్థులను. లంచగొండి వుద్యోగస్థుల చర్యలను అరికట్టి ప్రజలకుకావలసిన నిత్యావసర వస్తువులు కంట్రోలు రేట్లకు దొరికేటట్లు కృషిచేశాం. 1942 - 45 రాయలసీమ. విశాఖకరువు నివారణకోసం పనిచేశాం.

రైతులకు వారు పండించిన ధాన్యాలకు న్యాయమైన ధరలు వచ్చే టట్లు పనిచేశాం. కంట్రోలు రేటులకు ఎరువులు, వ్యవసాయ పనిముట్లు యిప్పించడానికి పనిచేశాం. కరువు ప్రాంతాలలోని మన సోదర ప్రజల కోసం ఎక్కువ పంటలను పండించి, పండించిన పంటను కంట్రోలు రేట్లకు అమ్మేటట్లు కృషిచేశాం. రైతు తన తోడి గ్రామ నివాసులయిన వ్యవసాయ కూలీలకు న్యాయమైన కూలీ, తగిన ఇతర సదుపాయాలూ కల్గించి రైతుకూలీ సామరస్యాన్ని నెలకొల్పడానికి కృషిచేశాం కార్మికు లకు యుద్ధభృతిని యిప్పించడానికి కృషిచేశాం. కార్మికులు ప్రజలకు కావలసిన వస్తువులను విరివిగ ఉత్పత్తి చేయడానికి, రైలుబండ్లు ఆగకుండా నడుపడానికి కృషిచేయించాం. పట్టణాలను పరిశుభ్రంగా ఉంచి అంటు వ్యాధులు వ్యాపించకుండా మ్యునిసిపలు కార్మికులు కృషిచేశారు. ఇటువంటి అనేక ప్రజా పోరాటాలు, ప్రజా ఉద్యమాలద్వారా, ప్రజల ఆత్మవిశ్వాసం కుంటుపడకుండా కాపాడి ప్రజాశత్రువుల నెదుర్కొంటూ పనిచేశాం. కాంగ్రెసునాయకులను విడుదలచేసి కాంగ్రెసు, లీగుల జాతీయప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచాలని ఆందోళనచేస్తూ ప్రజాసేవలో బలపడుతూ, ప్రజాఉద్యమాలు, కమ్యూనిస్టుపార్టీ ముందుకు పోయాయి

కమ్యూనిస్టులపై కాంగ్రెసునాయకుల నిందలు

మే మీవిధంగా పనిచేస్తూఉంటే, ఫార్వర్డుబ్లాకులు, కాంగ్రెసు సోష లిస్టులు, రంగాముఠా మాపై అబద్ధాలు, నిందలు, బూతులు ప్రచారంచేశారు. వారుచేసే జపాను అనుకూల ప్రచారం, విధ్వంసక కార్యక్రమం మన స్వాతంత్ర్య పోరాటానికి నష్టమని మేమువ్యతిరేకించడంవల్లనే వారు మాపై ఇలాంటి అబద్ధప్రచారానికి, బూతుప్రచారానికి దిగారు. స్త్రీలను దుర్భాషలాడినారు. సభలు భగ్నంకావించడానికి ఒకప్పుడు చల్లపల్లి రాజా డబ్బు తీసుకొని కాంగ్రెసును నానాబూతులు తిట్టిన ముఠాకోలమ నేడు అది కమ్యూనిస్టులపై చేసే బూతు ప్రచారానికి సంతోషించి కొంతమంది కాంగ్రెసువాదులు దానిని పంచుతున్నారు. కమ్యూనిస్టు స్త్రీలను, కమ్యూనిస్టునాయకులపై పచ్చి అబద్ధాలు, నిందలు ప్రచారంచేస్తూ పెంగమ్మ అనే నాటకాన్ని ప్రదర్శించారు. ఈ తప్పుడు ప్రచారాన్ని మేము ప్రజలముందు బట్టబయలు చేశాం, ప్రజాసేవలో మేము రోజురోజు బలపడుతూనే వచ్చాం। 1944 లో బెజవాడలో జరిగిన రైతుమహాసభకు లక్షమంది రైతాంగం వచ్చి దీనిని రుజువు చేసింది. రైతుసంఘ సభ్యత్వం 56000 నుండి 170000 వరకు, వ్యవసాయ కూలీసంఘాల సభ్యత్వం ఏ డెనిమిదివేలనుండి 30000 వరకు పెరిగింది. కార్మికసంఘాల సభ్యత్వం 10,000నుండి 30,000 వేలవరకు, విద్యార్థిసంఘాల సభ్యత్వం 6000 లనుండి 11000లవరకు, స్త్రీలసంఘాల సభ్యత్వం 4000 నుండి 20,000 వరకు పెరిగింది. కమ్యూనిస్టుల పార్టీ సభ్యత్వం ఆంధ్రలో 1942 లో 1000 మందినుండి1945 లో 8000 మందికి పెరిగింది. ఈ పెరుగుదలే ప్రజలు మా కార్యక్రమం దేశభక్తి యుత కార్యక్రమంగా గుర్తించినట్టు రుజువుచేస్తుంది.

కాంగ్రెసు నాయకులు, జెయిళ్ళనుండి బయటికి వచ్చి ఈవిధంగా వ్యాపిస్తూఉన్న ప్రజాఉద్యమాన్ని చూచి సంతోషించలేదు. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా మన స్వాతంత్ర్యపోరాటాన్ని ఇవి బలపరుస్తున్నాయని గుర్తించలేకపోయారు. ఈ ఉద్యమంముందు

ప్రజాచైతన్యం ముందు, జమీందారులు, దొంగవ్యాపారస్తులు మొదలయిన ప్రజాశత్రువులతో తమకున్న లోగడ సంబంధాలు సాగవని భయపడ్డారు. కాంగ్రెసులో క్రొత్తగా చేరిన జమీందారులు, దొంగవ్యాపారస్తులు ప్రజలను పీడించే ధనికభూస్వాములు - వీరితో కాంగ్రెసు నాయకులు చేతులు కలిపి తిరిగి తమ కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక పాతపాటను మొదలు పెట్టారు.

చల్లపల్లిరాజాతో కలసి దివి తాలూకా రైతులకు వ్యతిరేకంగా పని చేస్తున్నారు. పిఠాపురంయువరాజును, మహారాజును కాంగ్రెసులోకి ఒకప్రక్క ఆహ్వానిస్తున్నారు; మరోప్రక్క కాంగ్రెసునుండి కమ్యూనిస్టులను తీసివేస్తున్నారు. గ్రామంలో ప్రజలందరూ ద్వేషించే ధనికభూస్వామి విన్నటివరకు కాంగ్రెసు వ్యతిరేకంగా పని చేసినవాడే, అయితే నేడు అతడుకమ్యూనిస్టులపై దాడిచేయడానికి కాంగ్రెసునాయకులు సంతోషంగా కాంగ్రెసులోకి ఆహ్వానిస్తున్నారు. కాంగ్రెసులోకి దొంగవ్యాపారస్థులు, జమీందారులువచ్చి కాంగ్రెసును బలపరిచేవారిలాగ ప్రవర్తిస్తున్నారు. వారి అసలుఉద్దేశం ప్రజలకు వ్యతిరేకంగా తాము గావించిన ద్రోహాలను కాంగ్రెసు పేరుచాటున కప్పిపెట్టుకోవాలని కాంగ్రెసులో చేరుతున్నారు. రాబోయే ప్రభుత్వం కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం కాబట్టి కాంగ్రెసులోవుంటేనే తమ పంట పండుతుందని కాంగ్రెసులో చేరుతున్నారు. కమ్యూనిస్టులతో యే దొంగవ్యాపారిగాని, యే రౌడీగాని, ఏ గ్రామంలోనైనా ఘర్షణపడితే వెంటనే అతడు కాంగ్రెసు దేశభక్తుడని కాంగ్రెసునాయకులు ప్రకటిస్తున్నారు, డాక్టరు పట్టాభి తన కాంగ్రెసు అనుచరులను కమ్యూనిస్టులపై లాఠీలు, ఇతర అయుధాలు ఉపయోగించవచ్చుననీ, కాంగ్రెసు అహింస ఒక్క యింగ్లీషు ప్రభుత్వాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ ఉన్నప్పుడే అని సలహాయిస్తున్నాడు! ఇంతకుమునుపు రంగా, కాశేశ్వరరావులు ప్రచారంచేస్తున్న ప్రతిఅబద్ధాన్ని, బూతును నేడు డా॥పట్టాభి, ప్రకాశం పంతులుగారు తిరిగి వల్లిస్తున్నారు. గాంధీజీ కామ్రేడ్ జోషీ వ్రాసిన జాబులో కమ్యూనిస్టులకు ప్రజలు స్వేచ్ఛగానిచ్చే చందాలవల్లనే డబ్బువస్తూవుందని వ్రాశాడు!అయినా డాక్టరు పట్టాభి నేటికికూడా కమ్యూనిస్టులు ప్రభుత్వంనుండి డబ్బు తీసుకున్నారనే తప్పుడుప్రచారాన్ని సాగిస్తూనేఉన్నాడు. డాక్టరు పట్టాభి కమ్యూ

నిస్టులపై బూతులుప్రచారం చేస్తూనే ఉన్నాడు. దివితాలూకా క్రొత్తపల్లిలో కమ్యూనిస్టులు ఒక గంటకోసం, ఐదు నిమిషాలకోసం, కంట్రాక్టు పెండ్లిండ్లు చేసుకుంటారని ఉపన్యసించాడు. కాంగ్రెసునాయకులు ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వపు జోహుకుములయిన జమీందారులు, ఇతర స్వలాభాపరాయణు లతో తమ పొత్తును వదలుకోరు. దీనిని తమ్ము అనుసరిస్తూ ఉన్న ప్రజా సామాన్యమునుండి కప్పిపెట్టుకోడానికి కమ్యూనిస్టులపై ఈ బూతుపంచాం గాన్ని వల్లిస్తున్నారు.

కమ్యూనిస్టులు : పాకిస్థాన్ వివాదం

కమ్యూనిస్టులం ముస్లింలీగును, పాకిస్థాన్ వివాదాన్ని బలపర్చి భారత దేశాన్ని ముక్కలుముక్కలు గావించాలంటున్నామని, కాంగ్రెసు నాయకులు మాపై నిందలుమోపుతున్నారు. మనదేశంలో వివిధజాతులు నివసిస్తూ ఉన్నాయి, వాని భవిష్యత్తు అవే నిర్ణయించుకోడం న్యాయమేనని కమ్యూనిస్టులము అంటున్నాం. ఈ న్యాయమైన సూత్రాన్ననుసరించే పాకిస్థాను కోర్కెలో ఎంతవరకు న్యాయం ఉందో అంతవరకు కమ్యూనిస్టులం బల పర్చుతున్నాం. కాని మేము ముస్లింలీగు కోరుతున్న ఆరురాష్ట్రాలు పాకిస్థానులోకి రావాలన్న అన్యాయపు కోర్కెను అంగీకరించడం లేదు.

ముస్లింలీగు కాంగ్రెసును నిందిస్తూ, హిందువుల నిందిస్తూ చేసే ప్రచారాన్ని ఖండిస్తున్నాం అదేరీతిగా కాంగ్రెసు ముస్లింలీగుపై చేసే ప్రచారాన్నికూడ ఖండిస్తున్నాం ఎందుకంటే తిరిగి క్రిప్సు రాయబార కాలంలో జరిగినట్లుగాని, లేక మొన్న సిమ్లాసమావేశంలో జరిగినట్లుగాని కాంగ్రెసు-లీగులు కలసిరాక ఇంగ్లీషుసామ్రాజ్యవాదుల ఆట సాగనివ్వడం మాకిష్టంలేదు. ఇంగ్లీషుసామ్రాజ్యవాదులు రేపుపిలవబోయే రాజ్యాంగశాసన పరిషత్తు మన దేశంపై కూప్లండు ప్లానును రుద్ది తమ పెత్తనం సాగించ డానికి వేసిన ఎత్తుతప్ప మరేమీకాదు. ఈ కుట్రను కాంగ్రెసు—లీగులు గుర్తించవలసిందని మేము కోరుతున్నాము. ఈ కుట్రను ఎదుర్కోడానికి కాంగ్రెసు — లీగులు కలసి పనిచేయాలి. దీనికోసం ఒకరి న్యాయమైన కోర్కెను మరొకరు అంగీకరించాలి.

భారతదేశంలో 17 పెద్ద జాతులున్నాయి. ఇవి పఠానులు, బెలూచీలు, సింధీ, పడమటి పంజాబీ, సిఖ్ఖుజాతి, హిందూస్థానీజాతి, రాజపుతానాజాతి, బీహారీ, బెంగాలీ, అస్సాము, ఓఢ్రజాతి, ఆంధ్ర, తమిళ, మళయాళ, కర్నాటక, మహారాష్ట్ర, గుజరాతీ జాతులు, వీని సరిహద్దులు నిర్ణయించాలి. ఆ సరిహద్దులలో నివసించే వయోజనులందరు ఎన్నుకొనిన వేరు వేరు స్వతంత్ర రాజ్యాంగ ప్రజాపరిషత్తులే ఈ వివిధజాతుల భవిష్య ద్రాజ్యాంగాన్ని నిర్ణయించుడానికి హక్కు కల్గి వుంటాయి. ఈ వివిధ రాజ్యాంగ పరిషత్తుల ప్రతినిధులు కలసి ఒకరాజ్యాంగ పరిషత్తుగా ఏర్పడి ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యప్రభుత్వాన్ని "భారతదేశాన్నుండి వెళ్ళిపోండి" ఇదిగో సంధిపత్రం ఇచ్చట సంతకం చేయమని" అడగాలి. అది నిరాకరిస్తే, అందరమూ కలసి ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వాన్ని సాగనంపడానికి అంతిమ స్వాతంత్ర్య యుద్ధాన్ని అరంభిస్తాం. కాంగ్రెసు లీగులు రెండూ ఈ రీతిగ కలసి పనిచేయాలని కమ్యూనిస్టులం కోరుతున్నాం।

భారతదేశంలోని వివిధ స్వతంత్ర జాతులు తమంతట స్వేచ్ఛగ భారత సమాఖ్యలో చేరడానికి నిర్ణయించుకున్నప్పుడే ఐక్య భారతదేశ రాజ్యాంగం ఏర్పడుతుంది। అంతేగాని, జాతుల స్వాతంత్ర్య హక్కును, వాటి స్వయంనిర్ణయ హక్కును నిరాకరించడంవల్ల ఐక్య భారత రాజ్యాంగం ఏర్పడజాలదు.

ఆంధ్రకాంగ్రెసు నాయకులకు ఒక ప్రశ్న; తెలుగుప్రజలము మూడు కోట్లమందిమి ఉన్నాం. ఒకేప్రాంతంలో నివసిస్తున్నాం. మనచరిత్ర చాల ప్రాచీనమయింది. ప్రత్యేకభాష, విజ్ఞానం, సాంప్రదాయాలు మనకున్నాయి. మన తెలుగుప్రజలమంతా ఒకేరాజ్యాంగంగా ఉంటేనే మన ఆర్థిక రాజకీయ భవిష్యత్తు ఉజ్వలంగా ఉంటుంది. అట్టి మనం, తెలుగుప్రజలము, ఒక ప్రత్యేకజాతి అని మీరు అంగీకస్తున్నారుగదా। మీరు ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రింద ఉన్న జిల్లాలేగాక, నైజాం నవాబుక్రింద ఉన్న తెలంగాణా జిల్లాలు ఇతర తెలుగుప్రాంతాలు కలసిన ఐక్య విశాలాంధ్రభూమిని కోరుతున్నారు గదా. మీరు మన భవిష్యత్తు మనం నిర్ణయించుకునే హక్కుగల స్వతంత్ర ఆంధ్రజాతిగ, స్వేచ్ఛగ స్వతంత్రభారత సమాఖ్యలో చేరాలని కోరుతున్నారు

గదా? మీరీవిధంగా తెలుగుజాతిని గూర్చి ఆలోచిస్తున్నప్పుడు పఠాను, సింధీ, పశ్చిమపంజాబీ, బెంగాలీ జాతులకుకూడా ఈ హక్కు ఉందని ఎందుకు గుర్తించరు? కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఈ 17 వివిధజాతులు భారత సమాఖ్యలో చేరడానికి పనిచేస్తుంది. అయితే అవి చేరేదీ లేనిదీ నిర్ణయించేది ఆజాతి ప్రజలు కాని మనం కాదు.

ఆంధ్ర కాంగ్రెసు నాయకులు పాకిస్తాన్ వివాదంలో న్యాయమైన దానినికూడ అంగీకరించక వ్యతిరేకిస్తే దాని అర్థం, జాతుల స్వయం నిర్ణయ హక్కును నిరాకరించడమే అవుతుంది. అంటే మనం తెలుగు ప్రజలం ఒకజాతి అని కాంగ్రెసునాయకులు అంగీకరించడం లేదన్నమాట! తెలుగుగడ్డ, నైజాంక్రింద ఉన్నా మైసూరురాజాక్రింద ఉన్నా, ఇతర రాష్ట్రాలలో ఉన్నా కలిపి ఒక విశాలాంధ్రను ఏర్పరచడానికి నిరాకరిస్తున్నారన్నమాట! మనం ఒక స్వతంత్ర రాజ్యంగా మన భవిష్యత్తును నిర్ణయించుకోడానికి అంగీకరించడం లేదన్నమాట.

ఎవరు స్వాతంత్ర్య ఉద్యమాన్ని విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నారు?

కాంగ్రెసు నాయకులు, కమ్యూనిస్టులం కాంగ్రెసును విచ్ఛిన్నంచేస్తున్నామని నిందలు ఆరోపిస్తున్నారు. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల దుష్ప్రచారాన్ని ఎదుర్కొని కాంగ్రెసు సాంప్రదాయాలను సమర్థించిన మేమా కాంగ్రెసును విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నది? లేక స్త్రీలను స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో పాల్గొనమని పిలుపుఇచ్చిన కాంగ్రెసు సత్సాంప్రదాయాన్నే బుట్టదాఖలుచేసి, ఆంధ్ర స్త్రీలపై వారు, కమ్యూనిస్టుస్త్రీలనే సాకుతో బూతులు ప్రచారం చేస్తున్న డాక్టరు పట్టాభి, కాశీశ్వరరావులాంటి ఆంధ్ర కాంగ్రెసు నాయకులా కాంగ్రెసును విచ్ఛిన్నంచేస్తున్నది? ఆంధ్రప్రజలే నిర్ణయించాలి.

మన ప్రజల ఐక్య స్వాతంత్ర్యోద్యమంగా కాంగ్రెసును అభివృద్ధి పర్చడానికి 15 సంవత్సరాలుగ కాంగ్రెసులో ఉండి పోలీసుల లాఠీలకు, జెయిళ్ళకు గురియయి పనిచేస్తూవచ్చిన మమ్ములను కాంగ్రెసునుండి తొలగించడము కాంగ్రెసును విచ్ఛిన్నం చేయడం కాదట! కాని మన ప్రజల రక్తాన్ని జలగల్లాగ పీల్చుతున్న ఇంగ్లీషుప్రభుత్వపు హుకుములతో,

జమీందారులు, దొంగవ్యాపారస్థులతో పొత్తుకుదుర్చుకొని, వారిని కాంగ్రెసులోకి ఆహ్వానించడం కాంగ్రెసును బలపర్చడమట! ఏది కాంగ్రెసును విచ్ఛిన్నం చేసేదీ ఆంధ్రప్రజలే నిర్ణయించాలి.

కమ్యూనిస్టులు దేశద్రోహులని కాంగ్రెసు నాయకులు మమ్మ నిందిస్తున్నారు! ఆగస్టు రోజులలో కాంగ్రెసుపై అమెరీ గావించిన దుష్ప్రచారం ఎదుర్కొన్నాం. కాంగ్రెసునాయకులను విడుదల చేయమని ఆందోళనగావించాం ప్రజలతోపాటు నిలబడి దొంగవ్యాపారస్తులను, జమీందారులను. లంచగొండి ఉద్యోగస్థులను ఎదుర్కొని ప్రజలకోసం పనిచేశాం. ఈపనులుచేస్తున్నామని 300 మంది కమ్యూనిస్టులను ఆ కొద్ది రోజులలో అరెస్టుచేశారు. మేము దేశద్రోహులం అవునో కాదో మీరే నిర్ణయించమని కోరుతున్నాం.

మేము భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీలో సభ్యులం. ఈ పార్టీలో గదరు పార్టీవీరులు, బర్బరు అకాలీవీరులు, భగవత్సింగ్ సహచరులు, చిట్టగాంగు ఆయుధాగారంపై దాడిచేసిన వీరులు. 1930 పిదప బెంగాలులో జరిగిన ప్రతి బాంబుకుట్రకేసులో శిక్షితులైన ప్రముఖ నాయకులందరూ నేడు సభ్యులుగా ఉన్నారు. మామూలు రైతులు, కార్మికులు ఈ పార్టీలో చేరి రైతు కార్మికుల హక్కులకోసం, మనప్రజలందరి స్వాతంత్ర్యంకోసం తమ ప్రాణాలనర్పించారు. అట్టి కమ్యూనిస్టుపార్టీలో మేము సభ్యులం. మలబారులో ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వనిర్బంధ విధానానికి వ్యతిరేకంగా రైతు పోరాటాలలో పాల్గొన్నారని ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యప్రభుత్వం నల్గురికి ఉరిశిక్షవేసింది. "కమ్యూనిష్టుపార్టీకీజై" అంటూ వురికంబాల కెక్కిన కయ్యూరు వీరుల పార్టీలో సభ్యులం మేము. మన తెలుగుప్రజల మధ్య, మీ మధ్య కమ్యూనిస్టులం మేము చేసిన పనిని ఒకపర్యాయం జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోండి! మేము దేశద్రోహులమో లేక స్వాతంత్ర్య సమరంలో అలసట చెందని, వెనకకు అడుగువేయని, స్వాతంత్ర్య సైనికులమో ఆంధ్రప్రజలే నిర్ణయించాలి.

మన ఆంధ్ర జాతీయోద్యమాన్ని, భారత స్వాతంత్ర్య పోరాటాన్ని విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నది మేముకాదు. ఆంధ్ర కాంగ్రెసునాయకులే! కమ్యూ

విస్టులు ఈ సంఘాలలో పనిచేస్తున్నారంటూ రైతు, కార్మిక, విద్యార్థి, స్త్రీ, ఉద్యమాలకు, పోటీసంఘా లేర్పరచి, విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నది వారే! ఈ సంఘాలను విచ్ఛిన్నం చేయడంవల్ల, జమీందారులను, దొంగ వ్యాపారస్థులను, లంచగొండి ఉద్యోగస్థులను ఢీకొని పోరాడే ప్రజా ఉద్యమాలను, ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాన్ని ఢీకొని పోరాడే ప్రజాఉద్యమాలను ప్రజా సంఘాలను కాంగ్రెసు నాయకులు విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నారు.

నైజాం రాష్ట్రంలో జనగామ రైతులను పీడిస్తూఉన్న దేశముఖులతో కలసి ఆంధ్రమహాసభకు పోటీసభను పెట్టిన మందుముల నర్సింగ గావును, రంగా, కాశేశ్వరరావు ప్రభృతులు బలపరుస్తున్నారు. అంటే ఐక్య విశాలాంధ్రకు దారితీయగల్గిన ఏకైక నిజాంరాష్ట్ర తెలుగు ప్రజాఉద్యమాన్ని ఆంధ్ర కాంగ్రెసు నాయకులు విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నారు!

మనలో మనకు దెబ్బలాట వద్దని కమ్యూనిస్టులం విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాం. కాంగ్రెస్ నాయకత్వం నేడు విచ్ఛిన్నతను రెచ్చగొడుతూ ఉంది. దానిని ఆపుజేద్దాం. సోదరులు సోదరులమధ్య పోరాటం. పనికిరాదు. కాంగ్రెసు, లీగు కమ్యూనిస్టులం అందరం భుజంభుజం కలిపి ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా అంతిమ స్వాతంత్ర్యయుద్ధాన్ని సాగిస్తాం.

ప్రస్తుతం కాంగ్రెసు నాయకత్వం అవలంబిస్తూఉన్న విచ్ఛిన్నతా కార్యక్రమాన్ని మీరు అంగీకరించకపోతే మీ ఓటు కమ్యూనిస్టు అభ్యర్థులకు యివ్వండి.

కాంగ్రెసు-లీగు- కమ్యూనిష్టు ఐక్యత కావాలనుకుంటే మీ ఓటు కమ్యూనిస్టు అభ్యర్థులకు ఇవ్వండి.

ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్య ప్రభుత్వాన్ని తొలగించడానికి ఐక్యస్వాతంత్ర్య పోరాటాన్ని ఆరంభించాలనుకుంటే మీ ఓటు కమ్యూనిస్టు అభ్యర్థుల కివ్వండి?

వివిధస్వతంత్ర్యజాతులతోకూడినస్వతంత్ర ఐక్యభారత ప్రజారాజ్యాంగాన్ని యేర్పరచాలనుకుంటే మీ ఓటు కమ్యూనిష్టు అభ్యర్థులకు ఇవ్వండి!

స్వతంత్ర భారత్‌లో విశాలాంధ్ర ప్రజారాజ్యాన్ని ఏర్పరచాలనుకుంటే మీ ఓటు కమ్యూనిస్టు అభ్యర్థులకు ఇవ్వండి!

ప్రజాశక్తి ప్రెస్, మొగల్‌రాజ పురం, బెజవాడ.
పర్మిట్ నెం. కె. 13/సి.—20,000 — 29—1.